

41.

Al. 41. Psalteri =

e h f

Kuninga ja Prohweti Dawida Paulo-Ramat,

Tarto=ma=keelde ümbrepantu

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24.

Pibli-koggodus se läbbi wäljaantu.

Mitau linan,

J. F. Steffenhageni man trükkitu

1836 aastal.

Handwritten header text at the top of the page, likely a title or reference number.

Der Druck ist unter den gesetzlichen Bedingungen gestattet.

Dorpat,
am 25ten October
1835.

(L.S.)

M. v. Engelhard,
Censor.

Handwritten text below the printer information.

(No. 1923.)
Das in dieser Uebersetzung der Psalmen in den Dbrpt-Ehstnischen Dialekt nichts gegen die Grundsätze der Augsburgerischen Confession enthalten ist, wird desmittels attestirt. Riga Schloß, den 10. October 1835.

Im Namen und von wegen des Livl. Ev. Luth.
Provinzial=Consistoriums.

Karl Freyherr Budberg, stellvertretender Präsident.

Secetaire Liedner.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a date or reference.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a date or reference.

Handwritten text at the top of the right page, likely bleed-through from the reverse side.

I. Paul.

Oppus, mes õige õnnis, mes õnneto põlw om.

Sõnnis om se, kes ei käü jummalawallatuide nõu perra, ei saisa ka pattaste tee päääl, ei ka istu pilkjide järje päääl; Laul. 128, 1.

2. Enge kel hämeel om Jësanda sädusfest, nink kes juurdlep temma sädust õdd ja päiwa. Laul. 119, 1.

3. Temma om õtskui wee=oja weerde istutetu pu, mes omma wilja annap ommal ajal, nink kelle lehhe ei närweta; nink kif, mes ta wöttap tetta, läap kõrda. Jer. 17, 8. Jos. 1, 8.

4. Ent ni ei olle jummalawallato mitte; enge kui aggana, mes tuul laijale ajap.

5. Seperrast ei jä jummalawallato kohtum saisma, ei ka pattaste õgide koggodusen.

6. Sest Jësand tunnep õgide teed; ent jummalawallatuide te läap hukka. Matt. 7, 13.

2. Paul.

Laul, mes Kristusje kunningriki ettefulutap.

I. **M**isperrast paggana mäsfalewa, nink rahwas aelep tühja?

2. Nailma kunninga saiswa wašta, nink wallitseja peawa nõuwo hennesken Jësanda ja temma wõijetu mehhe wašta: Jes. 8, 10.

3. „Et kiskem katski neide kaplu nink heitkem hennest ärra neide keüdušid!“

4. Ent se, ke taiwan istup, narap, Jšsand panney neid narus.

Opp. Sönn. 1, 26.

5. Sis wöttap temma neide wašta kõnnelda ommar wižhan, nink omman tullitsen wižhan neile hirimo tetta:

6. „Minna olle omma Runninga wöidnu Zioni, omma pühha mäe pääl.“

7. Ma tahha juttustada sest säadmissest, et Jšsand minno wašta üttelnu: „Sa ollet minno Poig, täamba olle ma sinno sünnitamu.“

8. Kūsfi miinult, nink ma anna pagganid sinno perrišossas nink mailma otse sinno ommandusšes.

9. Sa peat neid purrus pešma raudkeppiga, ni kui šawwitšid annumid neid katski löma.“

10. Seperrast, teie kunninga, sage targas, nink teie kohtomöišija ma pääl, laske henda nomida!

11. Orjage Jšsandat peljoga, nink olge rõõmsa wärrisemisšega!

12. Andke suud Pojale, et ta wižhatšes ei ša, nink teie hukka ei lä omma tee pääl: sest pea läggünep temma wižha. Onša omma kif, kes temma pole hoitwa!

I. Sam. 10, 1.

3. Laul.

Vallemisše laul, et Jšsand wöttas wainlašte eest hoita.

I. Šawida laul, kui ta omma poiga Absalomi pag-
gest.

2. Sam. 15, 14 — 16.

2. Jšsand, kuis om mo wainlaisti ni paljo! Ni mitto šaišwa minno wašta!

3. Paljo ütleva mo hengele: „Ei olle täl abbi Jum-
mala käest!“ Sela.

Hiob. 2, 9, 10.

4. Ent sinna, Jšsand, ollet minno kilp, mo auwo-
hoitja, ke mo pääd ülleštöštap.

I. Mos. 15, 1.

5. Ma heika Jšsanda pole omma hälega, nink
temma koštap mulle wašta omma pühha mäe päält.
Sela.

6. Ma heida mahha, nink uinu maggama, ma
ärrane ülles, sest Jšsand om minno tuggi.

7. Ei ma pelga ni mitme kümne tuhhandide hulka,
kes minno ümbrepiirwa.

Laul. 27, 3.

8. Mösše, Jšsand, awwita minno, mo Jummal!
sest sinna lööt figile mo wainlaisile pösše päle, sinna
murrat ärra wallatuide hambid.

9. Jšsanda man om abbi! So önnistus sinno rahwa
päle! Sela.

4. Laul.

Rõmustusše palwe, ilma laste tühjatse ello wašta.

I. Šawida laul, keeltega-mängide pääl, üllemba män-
gimehhele antu.

2. Rui ma heika, sis kosta mulle, mo diguše
Jummal! Rui kitsas käen olli, sis saatšit sinna mulle
abbi; olle mulle armolinne nink kule mo palwet!

3. Teie, surelisše mehhe! kuis šawwa peap mo au-
teotetama? šawwas armastate tühja, nink otšite waltet?
Sela.

4. Mõistke ommetige: immetaolikkult šaday Jšsand
neid, kea temma man armo šanu! Jšsand kulep, kui
ma heika temma pole.

5. Wärrisega, ärge tekke ennamb pattu; kõnnelge
omma süddamega omma wote pääl, nink olge rahhul!
Sela.

6. Dhwitšega diguše ohwrid, nink lootke Jšsanda
päle!

7. Paljo ütleva: „Kes annap meile hääd nätta?“
Oh, tōšta sinna, Jšsand, ennege omma palge paistmist
meie päle!

8. Sinna ollet ennamb rõmo mo šdame šisše andnu
šel ajal, kui muil paljo wilja nink rohket wöršket wina
om.

9. Ma heida mahha nink magga foggoniste rah-
hoga; sest sinna ütšinda, Jšsand, annat mulle rah-
holikko elloasšend.

Laul. 3, 6.

5. Laul.

Ristifoggobuše palwe walle = oppetajide wašta.

I. Sawida laul, illemba mangingehhele antu Nehiloti-
mangi paał.

2. Jšsand! wotta kuulda mo sönnu, wotta ärra-
möista mo ihkamist.

3. Panne tähhele mo tännitamist, minno kunningas
ja minno Jummal, sest et sinno ma palle.

4. Jšsand, kule warra mo häält, ma walmista
henda warra sinno pole, nink heida filmi sinno perra.

5. Sest sinna ei olle mitte Jummal, kel wallatus
mele perrast om; kurri ei püsst mitte sinno man.

Laul. 34, 17.

6. Uške melega rahwas ei ja mitte sinno filma ette
saisma, sinna wihkat kif kurjateggjid.

7. Sinna hukkat neid ärra, kes waltet könnelewa;
Jšsanda melest om se hirmus, kel werresüüd ja kes
kawwal.

8. Ent minna tabha sinno kotta minna sinno sure
helduše perrast, nink kummaradada sinno pühha templi
pole sinno peljun.

Laul. 84, 11.

9. Jšsand! juhata minno omman öigusen, mo
wainlaste perrast, te omma teed tasatses minno een.

10. Sest neide suun ei olle mitte töttet, neide südda
om selge tiggedus; neide kurl om üts arwatu haud,
omma kelega könnelewa nemma libbedalt.

11. Möista neid süallutsis, Jummal, saddago
nemma omma nõuwo perrast; heida neid ärra neide
mitme ülleastimiste perrast, sest et nemma sulle wasta-
pandwa.

12. Ent röömsa olgo kif, kes sinno mannu töttawa;
iggaweste hõiskago nemma, sest et sinna neid warjat;
sinno süsen römustellego, kes sinno nimme armas-
tawa.

13. Sest sinna, Jšsand, önnistat öiget; armowan-
nikoga kattat sinna tedda ötskui kilbiga.

6. Laul.

Waiwatu sšame pattustkäändmisse palwe.

I. Sawida laul, illemba mangingehhele antu, keeltega-
mängide paał, kattesa kelelise kandle paał laulda.

2. Jšsand, ärra nomi minno mitte omman wihhan,
ärra karrišta minno mitte omman tullitsen wihhan!

Laul. 38, 2.

3. Olle mulle armolinne, Jšsand, sest ma olle ärra-
nörkunu; süttita minno, Jšsand, sest mo lukondi
wörrisewa,

4. Nink mo henge röhhutas mahha! Oh sinna
Jšsand, — kuis kawwa!

5. Käna henda, Jšsand, minno pole, pästa mo
henge ärra, omma helduše perrast arwita minno!

6. Sest surman ei mäleteta sinno mitte; — kes har-
wan sinno kittap?

Jes. 38, 18.

7. Ma olle wäsšinu ommast puhkusest, kif ö ojota
ma omma wodet, nink kasta omma filmarweega omma
šangi.

8. Minno näggo löppey ärra murrest, temma lat
wannas, selle et minno figelt poolt waiwatas.

Laul. 39, 12.

9. Tagganega ärra minnust, kif kurjateggija, sest
Jšsand kulep mo ikmisse häält.

10. Jšsand kulep mo puhkamist, mo palwet wöttap
Jšsand wašta.

11. Sago kif mo wainlase häppe nink tundko süurt
hirmo, käändko taggast ja häbbenego äkkitselt.

7. Laul.

Palwe Sawida wainlaste ja perrankiusajide wašta.

I. Sawida laul, mes temma Jšsandale laul, Kust-
mehhe, Zemini poja perrast. 2. Sam. 16, 5. 11.

2. Jšsand, minno Jummal, sinno päle loda ma, arwita
minno figist mo perrankiusajist, nink pästa minno ärra,

3. Et ta wahhest kui lörowi mo henge mitte ei kisu,
ei ka murra, kui pästjat ei olle!

Laul. 10, 9.

4. Jõsand, minno Jummal! olle ma sebda tennu; om kõrwerus mo kässtin;

5. Olle ma tasõnu kurja neile, kea rahhun minnoga ellanu; ehk olle ma riisnu neid, kea ilmaõjata mulle kitsust teggiwa:

6. Eis ajago wainlane mo henge tagga, nink sago tedda kätte, nink sõkkugo mo ello mahha, nink pandko mo au põrmo sisse mahha! Sela.

7. Tõsse, Jõsand, omman wihhan, astu kõrgeste mo perrankiusajide hirmsa wihha ülle, tõsse ülles mulle abbis; sinna esli ollet digust kätknu.

8. Nink rahwas koggogo jälle sinno ümbre; nink neide perrast tulle taas kõrgeste ülles!

9. Jõsand om kohtomõistja rahwale. Mõista mulle kõhnut, Jõsand, mo diguõse ja mo waggauõse perra sündko mulle!

10. Lõppeta jummalawallatuide kurjust, nink finnita digid; sest et sinna sõand ja nerud läbbikaet, sa õige Jummal!

Laul. 139, 1. 2.

11. Mo kilp om Jummalala man, ke waggu südda-mid arwitap.

Laul. 3, 4.

12. Jummal om õige kohtomõistja, nink ütõ Jummal, ke eggapõiwa õhwõrdap,

13. Kui inimenne ümbre ei kãna; siss teep temma omma mõka terrawas, omme noli tõmbap temma ülles ja tõhõndap;

14. Temma walmistap tõlle surmariistu; omme noliwarbu ajap temma kumas.

15. Nãtse, tosamma om kãuma pãal pahha himmoga, nink om õnnetusõsega rasõse; ent ta saap tõhjatarro sünnitama.

Jes. 26, 18.

16. Hõuda om ta kairwanu ja süggawas wõtnu, nink sabbap omma tettu koba sisse.

17. Temma waiwaminne saap ta pãhõõ taggasi tullema, nink ta õllekõhõus temma pãlae pãle mahhasabbama.

18. Ent ma tahha Jõsandat auruõstada temna diguõse perrast, nink kittust laulda figekõrgõmba Jõsanda nimmele.

8. Laul.

Aristuõse kannatamiõsest, auruõstusõsest ja kunningrigist.

I. Sawida laul, õllemba manguõnehõele, Rittiti-mãngi kõrwal laulda.

2. Jõsand, meie wallitõseja! kuis auruõlik om sinno nimmi kigen mailman, ke sinna omma suurt auruõ pannet õlle taiwaste!

3. Moorte ja immewide laste suust ollet sinna hõnele kittust walmistanu, omme wainlaste perrast, et sa piddit arrahukkama wihhalist ja keõ wihha wihhaga kätte masõap.

Matt. 21, 16.

4. Sest kui ma nõe taiwa, sinno sõrme tõ, ku ja ne tõhõe, mes sinna ollet walmistanu:

5. Mis om waine inimenne, et sinna temma pãle mõtlet, nink Jinnimesõse Poig, et sinna temmast hõolt kannat!

Hjõb. 7, 17. — Laul. 144, 3. — Hebr. 2, 6. 7.

6. Sinna lasõet tõl weidi Jummalast allamb olla; ent auruõ ja auruõstusõsega wõttat sinna tedda kui kruniga ehhitada:

Matt. 27, 46. — Hebr. 2, 6—9.

7. Sinna ollet tedda pandnu wallitõsema omma kätte tõ õlle, kif ollet sinna temma jalgu alla heitnu:

1. Kor. 15, 27. — Ewões. 1, 22.

8. Lambid ja hãrgi kif pohõas, nink ka mõtsellajid,

9. Linnu taiwa al ja kalla merren, nink mes merre wahõet läbbikõup.

10. Jõsand, meie wallitõseja! kuis auruõlik om sinno nimmi kigen mailman!

9. Laul.

Teunolaul wõimõse cest nõsu-wainlaste õlle.

I. Sawida laul, õllemba manguõnehõele, Rutlabeni-mãngi kõrwal laulda.

2. Ma tahha Jõsandat kitta figest süddamest, ma tahha kif temma immetekku juttustada.

3. Ma tahha rõõmsa olla ja sinno sissen rõmustellen hõiskleđa, nink kittust laulda sinno nimmele, sa fige-förgemb,

4. Kui mo wainlase omma taggasilänu, kummas-tanu ja ärrakaddonu sinno palge eest!

5. Eest sinna ollet mo õigussele ja mo kohtoasjale ofust tennu, sinna ollet aujärje pääl istnu, õigusse mõistja!

6. Sinna ollet pagganid káristellenu, sinna ollet jummalawallatuid hukka saatnu, neide nimme ollet sinna ärrakistutanu ikkes ja iggaweste.

7. Ne wainlase, — ofsan omma neide ärraháeta-misse iggawes; sinna ollet umbrekistnu neide linu, neide málletus om neidega kaddonu!

8. Ent Jõsand jääp iggaweste, temma om omma aujärje walmistanu kohto tarwis.

Laul. 113, 19.

9. Nink temma eesti mõistap kohhut mailmale õigusen, temma wallitsep rahwa ülle õiget wisi.

Laul. 96, 13.

10. Nink Jõsand om warjopaiš waisele, warjopaiš hádda ajal, kui kitsas káen.

Laul. 37, 39.

11. Seperrast lootwa sinno pále, kes sinno nimme tundwa; sest sinna ei játta mitte neid mahha, kea sinno, oh Jõsand, ofswa.

12. Kittust laulge Jõsandale, ke Zionin ellap, kulutage rahwa sean temma teffu!

13. Eest temma kullep neide werressü perra, neide pále mõtley temma; ei temma unnetta mitte háddaliste kistsendamist.

5. Mos. 32, 43.

14. Heida armo minno pále, Jõsand! kae mo willitust, mes neist tulley, kea minno wiškawa, sinna, ke sa mo üllendat surma wárrajist;

15. Eis ma wõi juttustada kík sinno kittust, nink Zioni tütre wárrajin rõmustelleda sinno abbi perrast.

16. Paggana omma wajonu sinna hauda, mes nemma tennu; neide jalg om wõrko jánu, mes nemma sallajalt ollwa pandnu.

Laul. 7, 16.

17. Mida tuttas Jõsandat teggawat õigust; jummalawallato om wõrko jánu omma kátte tõ sissen. Higgajon Sela.

18. Oh kui ne jummalawallato allawajusse surma walda, kík paggana, kes Jummalat ärraunnetanu!

19. Eest et temma waist mitte lõpmata ei unnetta; háddaliste lotus ei sa mitte iggaweste hukka minnema.

20. Tõsse, Jõsand! et inimenne mitte wõimust ei sa; sago kohhus mõistetud pagganide pále sinno een.

21. Jõsand, panne hirmo neide sõamette, et paggana tunness e henda inimniissi ollewat! Sela.

10. Paul.

Ristifoggodusse palwe omme perrankiusajide wasta.

I. Jõsand! milles saiat sinna ni kawwest, nink pedat henda árra hádda ajal?

2. Eest et jummalawallato wõimustelley, peap háddalinne kannatama. Neid wõetas kinni kurja nõuwo lábbi, mes nosamma omma árramõttelnu.

3. Eest jummalapelgmata peap melewalda omma süddame himmo perra, nink ahne játtap mahha ja laidap Jõsandat.

4. Jummalawallato ei holi midbage omman ülleš-paisumu julgusen; kík temma mõtte ei pea Jummalast luggufe.

5. Temma tee omma ikkes pále kõwvera; sinno õige nuhtlusse omma kawwen temma melest árra; kike omne wainlaste wasta trofsip temma.

6. Temma mõtley omman sõamen: „ei minna kíl heljo, ei ma sa hádda nátta põlwest põlweni.“

7. Temma su om táüs wandmist, pettust ja kawwalust; ta kele al om wainwamist ja nurjato teffo.

Rom. 3, 13.

8. Ta istup ja wahhip usajaden, sallajan paigan tappap ta sedda, kes ilmsüta; ta silma wahtawa kehvaleisi.

9. Ta wahhip sallajan paigan, nida kui löwvi omman pesjan, temma wahhip, et ta saas tabbada häddaliff, temma tabbap häddaliff, kui ta tedda omma wörko tömbap.

Laul. 37, 32.

10. Ta röhhup ja wajotap mahha, nink ta küüdsä alla saddawa ne kehwalisše.

11. Ta ütley omman süddamen: „Jummal om sedda ärraumetani, nink silmi förwale käändnu; ei ta ealke näe!“

Laul. 94, 7. 10. — Hiob. 22, 13.

12. Tööse, Jäsand, tösta kässi ülles, oh Jummal! ärra unneta kehwaileisi!

13. Misperast peap jummalawallato Jummalat laimama, nink ütlesma omman söamen: sa ei holi sest?

14. Sinna näet kül! sest sinna pannet tähhele waiwa ja melehaigust, se om sinno kässin; kehwalinne pannep henda sinno hoolde, sinna ollet waeste=laste holekandja.

Laul. 68, 6.

15. Murra katäski jummalapelgmata käewart, nink ofsi temma kurjust tagga, ni et sedda ei ealke löita ennamb.

16. Jäsand om kuningas ikkes ja iggaweste; paggana kaddurwa temma ma päält ärra.

Jer. 10, 10.

17. Häddapolitside ihhaldamist kulet sinna, Jäsand! sinna kinnitat neide söand; sinno förw pannep neid tähhele;

Laul. 145, 19.

18. Nink sinna sadat öigust waese=latsele ja kehwa=tule, et innimesše ennamb ei sa waiwatus ma pääl.

II. Laul.

Uksulaul, waa henge kinnitusšes wainlaste wašta.

I. Sawida laul, üllemba mängimehhele antu.

Jäsandä päle loda minna! Kuis teie sis mulle ütlete: „Minne hulkuma ommatside mäe päle, kui lind!“

Laul. 36, 8.

2. Sest nätsje, jummalawallato winnawa omme noli, omme nolwarbu pandwa nemma nöri päle, et sallajalt mahhalaske neid, kea süddamest öige omma.

3. Sest tötte allutsid kisutas mahha; — mis sis öige woip tetta?“

4. Jäsand om omman pühhan templin, Jäsandä om temma aujürg taiwan; temma silma pandwa täh=hele, temma silma=kolmo kaewa innimesše latši läbbi.

5. Jäsand kaep öigedat läbbi, ent jummalawallato ja kes ülletohhut armastap, sedda wihtap Temma meel.

Laul. 5, 5.

6. Temma sadap jummalawallatuide päle pikse wälki, tuld ja weewlid; förwetaja tulispa saap neide öššas.

5. Mos. 29, 23. — Jes. 13, 19.

7. Sest öige om Jäsand, öigust armastap temma; seperrast peawa neide silma weel öigust näggema.

I 2. Laul.

Raibus, et kawwala söbra suurt kahjo teggewa.

I. Sawida laul, kattesä kelelisše kandle pääl laulda, üllemba mängimehhele antu.

2. Arwita, Jäsand! sest pühhide selts om wähhä=nenu, ussutawid om weidi innimesše laste sean.

Jes. 57, 1. 2.

3. Tühja künnelewa nemma töine töisega, libbedalt, kawwalast süddamest.

4. Häetago Jäsand ärra kif libbedid huli, sedda keelt, mes förki wiisi künnelep!

Kal. 5, 12.

5. Kes ütleswa: „omme keliga tahhame wöimuff sata, meie hule omma meie käen: kes om meile jäsandä?“

6. Sest et häddaleisi ärraraijatas, et waise öhkaewa, tahha ma üllestöššeda, ütley Jäsand, ma tahha abbi sata ärraröhhutule.

Jes. 66, 2.

7. Jäsandä könne omma puhta könne, ni kui selletetu höbbe sawwipottin, mes säitsekörd läbbisullatetu.

8. Sinna, Jäsand, kaisat neid, sinna hoijat neid sesinnatsje põlwe rahwa eest iggaweste!

Laul. 50, 15.

9. Rigin paigun köndwa jummalawallato ümbre, kui ahwust innimesše sean ülendetas.

Opp. 28, 12.

13. Laul.

Kaibus ja palwe henge kurbušen.

I. Sawida laul, üllemba mängimehhele antu.

2. Kuis kawwa sinna, Jësand, minno foggoniste tahhat ärraunnetada? kuis kawwa kânat sinna omma palget mo eest kõrwale? Laul. 77, 8.

3. Kawwas pea ma nõuwo piddama omman hengen, murret omman sõamen kif se päiw? Kuis kawwa mo wainlane hennast mo wasta üllendap?

4. Rae ommetige, kule minno, Jësand, minno Jummal! walgušta mo silmi, et ma ei uinu surma maggama;

5. Et mo wainlane ei ütle: „wõimust sai minna temna päle!“ et mo wiihalisše wâga röömsas ei sa, kui ma heljo.

6. Ent ma loda sinno helbusše päle; mo südda römüstap sinno abbi perrast! Jësandale tahha ma laulda, sest et temma mulle hâäd teep.

14. Laul.

Pat rikkup wâga inimisši; abbi om tarwis.

I. Sawida laul, üllemba mängimehhele antu.

Jummalawallato mõtlep omman sõamen: „Ei olle Jummalat!“ kurri ja hirmus om neide teggo, ei olle ütteke, kes hâäd teep. Laul. 53, 2.

2. Jësand kaep taiwast innimeeste laste päle, et saas natta, kas keake mõistlik olnes, kes Jummalat nõrwas.

3. Kif omma ärratagganu, kif wimatše kõlbmatumas lannu; ei olle sedda, kes hâäd teep, ei ütteinustike.

4. Es sedda tahha tãhhele panda kif kurjateggija, kes mo rahwast sõwa, kui leiba sõwa? Jësandat ei heika nemma mitte appi.

5. Ent sis tundwa nemma suurt hirmo, kui Jummal om õigide seltsin.

6. Hâddalisše nõuwole tete teie hãbbe, et Jummal temma warjopaik om.

7. Oh, kes sadap Zionist abbi Jëraelile? Kui Jësand omma rahwast wangipõlwest pãstap, sis saap Jakob wâga röömsas, Jërael römüstap! Laul. 53, 7.

15. Laul.

Dppus, misšuggune se om, kes armorigin ellap.

I. Sawida laul.

Jësand, kes wõip asjutelleda sinno telbin? kes ellada sinno pũhha mõe pãäl?

2. Kes ilmlaitmata ellap ja õigust teep ja tõttet kõnnelep süddamest; Jes. 33, 15. 16.

3. Kes keelt ei pesša, lähhembale kurja ei te, ei ka lainamist lähhembra päle wasta wõtta; 1 Petr. 3, 10. 11.

4. Kelle melest jummalawallato ärrapõlletu om, ent kes jummalapelglikkust luggu peap, kes lähhembale wannen tootap, nink sest ei taggane;

5. Kes omma rahha ei anna lija kasšu päle, ei wõtta ka melehãäd selle wasta, kes ilmsüta om: kes sedda teep, ei se heljo iggarwel! Laul. 72, 13. 14.

16. Laul.

Kristusše kannatamisest ja üllestõõsemisest.

I. Sawida kullane laul.

Hoija minno, Jummal, sest sinno pole tõtta ma!

2. Jësandale olle ma üttelnu: Minno Jësand ollet sinna, mo üllemb hã, ei olle ülle sinno middage! Laul. 73, 25. 26.

3. Ne pũhha ma pãäl ja ne ausa, neist om mul üllwãga hãmeel.

4. Ent neile, kea tõise perra tõttawa, neile saap suur wallo; ei ma tahha ohwritšeda neide werritsid jogi ohwrid, ei ka neide nimme omme huulde päle wõtta!

5. Jësand om mo õsajaggo ja mo ommandus; sinna peat mo perrandust üllewan.

6. Mo õsسالanga omma mulle armside paiku päle kandnu, mo perrisõõsa om illus mo melest.

7. Ma kitta Jēsandat, ke mulle nõurwo andnu; ka õ ajal karristap minno mo südda.

8. Jēsandat pea ma eggal ajal filmi een; sest et temma mo hääł polel om, ei wõi ma heljoda.

9. Seperrast rōmustap mo südda, nink mo heng jääp wāga rōdm̄sas, ihhoke saap julgeste hengada.

10. Sest sinna ei jätta mo henge mitte hauda, ei falli ka, et se ārramāddanemist nāep, ke sinno mele perrast om. Ap. Tegg. 2, 27 — 31.

11. Sinna annat mulle teda ello teed; rōmo om rohkeste sinno palge een, armas olleminne sinno hääł kael iggaweste.

17. Laul.

Kristusse ja ristifoggoduše palwelaul.

I. Dawida palwe.

Rule, Jēsand, õigust, panne tãhhele mo tãnnitamist, wõtta kuulda mo palwet, mes kawwalist hulist ei tulle!

2. Sinno palgest tulgo mo kohtomõistus; sinno silma nãggewa õigust! Laul. 43, 1.

3. Sinna kiusat mo sõand lãbbi, faet sedda õse ārra, puhastat sedda nink ei lõrwa middage; ma olle sedda nõurwo wõtnu, et mo sũ ei pea õlleastma. Laul. 7, 10.

4. Jumimeste teggemiste man panne minna õllekoh-tutse teed tãhhele, sinno huulde sõnna perra.

5. Pea mo sammũ kinni omme tee = jãlgi pãål, ārra lasse mo jalgu mitte esõida! Laul. 119, 133.

6. Ma heika sinno pole, sest et sinna, oh Jummal, mulle kostat, kãna kõrwa mo pole, kule mo kõnnet.

7. Mãlta imnetaolikkult omma armo, ke sinna neid hoijat, kea sinno pole paggewa neide eest, kea wãsta-pandwa sinno hã kãe wãsta!

8. Hoija minno, ni kui filmaterra! omme siwu warjo alla wõtta minno warjada,

9. Neide jummalawallatuide eest, kes minno ārra-hukkawa, mo werrewainlaste eest, kes minno õmbre-piirwa!

10. Nemma sulgwa omme sõamid finni, kõnnelewa omma suga torredaste. 1. Jan. 3, 17.

11. Kohhe meie lãme, sãål nemma meid õmbre-piirwa; neide silma kaewa meid mahhatõukada;

12. Õtsekui lõrwi, kel himmo om murda, õtsekui noor lõrwi, kes sallajan paigan wahhip.

13. Tõsse, Jēsand, jõrwa temma ette, allanda tedda; pãsta mo henge omma mõgaga, jummalawalla-tuide kãest,

14. Omma kãega, immimeste kãest, oh Jēsand, ilma laste kãest, kelle perrandus siin ellun om, kelle kõtto sinna tãudat omma warraga; sõnus tettũ omma neide latse, nink nemma pandwa tallele ommile latfile, mes neile õllejãap. Luk. 16, 25.

15. Ent ma tahha sinno palget nãtta õiguksen; kũl ma sa sõnus, kui ma õllesãrrane, sinno palge perra. Matt. 5, 8.

18. Laul.

Zennolaul, Jēsanda abbi eest mitmasuggutsen hãddan.

I. **Õ**llemba mãngimehhele antu, Jēsanda sullase Dawida laul, kes sesinnatse laulo sõnmu Jēsan-dale õttel sel ajal, kui Jēsand tedda wainlaste ja Sauli kãest olli ārrapãstnu. 2. Sam. 22, 1.

2. Sis temma õttel: Ma armãsta sũddamest sinno, Jēsand, minno wãggi!

3. Jēsand, mo paas, mo tuggew liin ja mo ārra-pãstja; minno Jummal om mo paas, kelle pãle ma loda, mo kilp ja mo abbi = sarw, mo kõrge war-jopaif!

4. Ma tahha sedda kõrgest = kittedu appi heikada, sedda Jēsandat, sis sa ma omnist wainlaisist pãstetus.

5. Surma keõduše saiwa minno õmbre nink Peli-ali jõe teggewa mulle hirmo.

6. Põrgoharwa keõdušid panti mul õmbre, surma kõitse wõrgutiwa minno.

7. Kui mul kitsas käen olli, heiksti ma Jeesandast appi, nink tänniti omma Jummalala pole: temma kuuld mo häält omma templide ärra, nink mo tännitaminne jous temma kõrwa mannu. Laul. 50, 15.

8. Ma liiksi ja wärristi, nink mäe allutse liiksiwa; nemma wärristiwa, kui temma wiha laggüsi.

9. Suits tössi temma nõnnast ülles, nink tulli temma suust sõije laggedas, tullitse hütse palliwa temma siisest. Laul. 97, 2 — 6.

10. Temma nõrgut taiwast, nink tulli mahha, nink suur pimmedus olli temma jalgu al.

11. Nink temma aste Kerubi päle ja lennas, nink lennas tule siwu pääl.

12. Temma teggi pimmedust ommas warjus, ommas majas henne ümbre musta wee ja üllemba pakso pilwe. Jes. 50, 2. 3.

13. Sest selgusfest, mes temma een olli, lahksiwa temma pakso pilwe, rahhe ja walgolõmisega.

14. Nink Jeesand mürristi taiwan, nink figeförgemb and omma häält rahhe ja walgolõmisega.

15. Temma heit omme noli mahha, nink pillas neid lagja, temma tappel walgolõmistega, nink hirmut neid.

16. Sis nätti wee haudu, nink ma allutsid kistsuti paljas sinno tõrrelemisest, Jeesand, sinno su lõhnast.

17. Temma lähhat mahha ülewäst förgest, wõt minno kät pitte, nink tõmmas minno surest weest wälja.

18. Temma päst minno wallale mo wäggewist wainlaifist ja wiikajist, kel minna es jõwwa wastasaista.

19. Nemma tulliwa mo päle hukkatusse päiwal; ent Jeesand olli mo tuggi;

20. Nink temma saat minno wälja laggeda päle, temma päst minno ärra, sest et temma minno armast. Jes. 62, 4.

21. Jeesand tassup mulle mo õigusse perra, temma annap mulle mo kätte puhtusse perra.

22. Sest ma hoija Jeesanda teed, nink ei taggane mitte wallato kombel ommast Jummalast;

23. Sest kük temma säduuse omma mo filmi een, nink temma käsudest ei lahku minna.

24. Ma olle laitmata temma een, nink hoija hennast pattu eest.

25. Seperrast tassup mulle Jeesand mo õigusse perra, mo kätte puhtusse perra temma filmi een.

26. Pühhile ollet sinna pühha, nink waggule ollet sinna wagga;

27. Puhtale ollet sinna puhhas, nink kõwverale ollet sinna kõwver. 3. Mos. 26, 23. 24.

28. Sest sinna arwitat häbdalisk rahwast, nink allandat sureliski filmi.

29. Sest sinna walgustat mo lampi; Jeesand, minno Jummal, teep mo pimmedust walgukses.

30. Sinnoga jõwwa ma wäehulka ärrapillada, nink omma Jummalaga ülle müri karrada. Laul. 60, 14.

31. Jummalala tee omma laitmata, nink Jeesanda sõnna tullen selletetu; temma om ütš kilp figile, kes lotust temma päle pandwa. Laul. 12, 7.

32. Sest kunnes om ütš Jummal, kui se Jeesand ei olle? ehk ütš paas, kui meie Jummal ei olle? Jes. 44, 6. 8.

33. Jummal wõtap minno wäega, nink teep mo teed tassatfes.

34. Temma teep mo jalgu mõtskitse jallus, nink säap minno mo föрге paifu päle;

35. Temma oppetap mo kät söddama, nink mo käewart wasist noolt winnama.

36. Sinna annit mulle omma abbi kilpi, nink sinno häkäsi om mo tuggi; nink kui sinna minno allandat, sis sinna teet minno sures. Jak. 4, 6.

37. Sinna teet mulle asend kõndimisega tarwis, nink mo jalla-lu ei kummasta mitte. Laul. 31, 9.

38. Ma aja omme wainlaifi tagga, ma sa neid kätte, nink ei kána enne ümbre, kui ma neid olle ärrahuffanu;

39. Ma lõ neid mahha, ei nemma jõrwa ennamb ülestõõsõda; nemma peawa mo jalgu alla sabbama.

40. Sinna wõtata minno wäega taplusõle, sinna heidat mo wastapannejid minno alla;

41. Sinna sadat mo wainlaispakkõ, nink minna kaota ärra omme wihkajid.

42. Nemma heikõwa, ent saäl es olle päästjat, — Jõsanda pole, ent temma es kule neid.

43. Ma tahha neid purrus rõhkuda, nida kui tolmõ tule een; ma tahha neid ärrakasõda nida kui porri ulitse päääl.

44. Sinna päästat minno ärra riidlikko rahwa käest; sinna saet minno pääs pagganide sean; ütõs rahwas, keddõ minna es tunne, orjap minno.

45. Ütte sõnna päääl teggõwa nemma mo tahtmisõse perra; wõra rahwa laste allandawa henda libbedalt minno een.

46. Wõra rahwa laste sabbawa mahha, nink tullewa wärrisen omnist linust wälja.

47. Jõsand ellap, nink kittetu olgo mo paas, nink mo õnnistusse Jummal sago üllendetus!

48. Jummal, ke mulle annap tassuda nink rahwast minno alla sunnip,

49. Ke mo päästap wainlaisist; — sinna tõstat minno ülles neide seast, kea mulle wastapandwa; sinna teet minno wallale üllekohtutside käest.

50. Seperrast tahha ma sinno, Jõsand, pagganide sean auwustada, nink kittust laulda sinno nimmele,

51. Ke suurt õnnistust annap ommale kuningale, nink armo näüdap ommale wõijetule, Dawidale nink temma suggule iggaweste.

19. Paul.

Laul, mes Kristusõse armooppust ettekulutap.

I. Dawida laul, üllemba mængimehhele antu.

2. Taiwa juttustawa Jummalõ auwo, nink taiwa-laotus kuletap temma kätte tõõd.

3. Üts päiw kuletap sebda tõisele, nink ütõs õ annap sebda tõisele teda. Rom. 1, 20.

4. Ei olle ütteke keelt, ei ka kõnnet, kun neide häält ei kuulda!

5. Neide hõlli kääp ülle koggõna ma, nink neide sõnna mailma otsani; päiwlikkule om temma senna honet üllestõmmu. Rom. 10, 18.

6. Nink sesamma tulley, ni kui peigmees, ommast kambrest wälja, nink rõmustap, ni kui tuggew mees, omma teed eddest minna.

7. Temma nõsõp üttest taiwa otsast, nink jõsep õmbre seni kui sesamma otsani, nink ta pallawa eest ei olle midage ärrapedetu.

8. Jõsanda sädus om laitmata, nink kostutap henge; Jõsanda tunnistus om tõisõne, nink teep rummalid targas! Laul. 119, 50. 104.

9. Jõsanda kästmisõse omma õige, nink rõmustawa sõand; Jõsanda käst om selge, nink annap silmile walgustust!

10. Jõsanda peljus om puhhas, nink püsõp iggaweste; Jõsanda sädusõse omma tõttelikko, koggõna õige:

11. Nemma omma kallimba, kui kuld ja kui paljo selletetu kulda, maggusamba, kui mesõ ja kui kümmeleste mesõ. Laul. 119, 72. 103. 127.

12. Ka sinno sullane mannistõti neide läbbi, kes neid peap, sel saap suur palk ollema.

Laul. 106, 3. — Awwal. 22, 14.

13. Kes tunnõp ärra, kui saggõde temma esõp? Anna mulle andis mo teedmata pattu!

14. Ka uhõide eest hoija omma sullast; nemma ei pea mitte minno ülle wallisõema; sis ma jã puhtas ja waas surest ülleastmisõest.

15. Sinno mele perrast olgo mo su kõnne ja mo sõame mõlemõne sinno een, Jõsand, mo paas ja mo Lummas-taja! Laul. 104, 34.

20. Laul.

Palwe Kristusse kallsi lunnastamisē sō perrast.

I. Sawida laul, üllemba māngimehhele antu.

2. J̄sand kuulgo sinno hādda ajal, Jakobī Jum-
mala nimmi hoitko sinno! Dpp. Sōnn. 18, 10.

3. Temma lähātago sulle abbi pūhast paigast,
nink andko sulle kinnitust Zionist!

4. Temma möttelgo fige so sögi = ohwride päle, nink
so ārrapallotamisē = ohwer olgo raswane! Sela.

Hebr. 5, 7.

5. Temma andko sulle, mes so südda himmustap,
nink lasko kō so nõurwo kōrdaminna!

Laul. 21, 3. nink. 37, 4.

6. Meie tahhame sinno abbi perrast hōiskleđa, nink
omma Jummalā nimmel lippo üllestōsta; J̄sand
täütko kō sinno palwid!

Laul. 124, 8.

7. Nūūd ma tija, et J̄sand omma wōijetut awwi-
tap, tedda kulep ommast taiwast, omma hāfāe abbilikko
wāe lābbi.

8. Tōise lodawa wanfride ja hobbošte päle; ent
meie mötleme J̄sanda, omma Jummalā nimme päle.

Laul. 44, 7. 8.

9. Nemma omma langenu ja mahhasaddanu, ent
meie saifame jalgu pāäl.

10. Awwita, J̄sand! kunningas kuulgo meid, šel
pāiwal kui temma pole heifame! Laul. 12, 2.

21. Laul.

Kristusse wōimus wainlaste ūlle.

I. Sawida laul, üllemba māngimehhele antu.

2. J̄sand, kunningas rōmustap sinno wāen, kuis
temma rōmustelēp sinno abbi perrast!

3. Sinna ollet tālle andnu temma sōame tahtmisē
perra, nink mes temma su pallep, ei olle sinna tālle
keelnu. Sela.

Laul. 20, 5.

4. Sest sinna annat tālle rikkalikkult hāād ömne,
pannet kullast kroni temma pä päle. Laul. 132, 18.

5. Ello pallel ta sinno kāest, — sinna annit tālle
pikka igga ikkes ja iggaweste.

6. Suur om temma au sinno abbi lābbi; sinna
pannit suurt auwo ja auruwustust temma päle;

7. Sest sinna pannet tedda sures ömnes iggawetes
ajas, rōmustat tedda omma palge rōmoga.

8. Sest kunningas lodap J̄sanda päle, nink Kigekōr-
gemba helbusse lābbi ei heljo temma mitte.

9. Sinno kāsfi löwwap kō so wainlaifi; sinno hā-
kāsfi löwwap kō so wiškajid. Luk. 19, 27.

10. Sinna teet neid tulle = ahjo saarnatsis, kui sinna
neide päle kaet; J̄sand nelap neid ārra omman wišhan,
nink tulli sööp neid ārra. Malak. 3, 19.

11. Neide sugguwōssa huffat sinna ma pāält ārra,
nink neide semend innimešte laste seast. Matt. 3, 10.

12. Sest nemma mötliwa sulle kurja tetta; nemma
peijewa kurja nõurwo, mes neil kōrda es lä. 1. Mos. 50, 20.

13. Sest sinna ajat neid pakko, nink neide palget
pannet sinna hennele noli = lasfengo tāhhes.

14. J̄sand, tōsse ūlles omman wāen! Meie tah-
hame laulda ja fitta sinno wāffe.

22. Laul.

Ettefulutaminne Kristusse kannatamisēst ja auruwustusest.

I. Sawida laul, üllemba māngimehhele antu, „em-
matse kisse“ perra, „mes warra aetas.“

2. Mo Jummal! mo Jummal! melleš ollet sinna
minno mahhajätnu! Ma oiga; ent mo abbi om kaw-
wen. Matt. 27, 46.

3. Mo Jummal, päiwa ajal heifa ma, ent sinna
ei kule minno; ösefe ei jā minna mitte waif.

4. Ent sinna ollet pūhha, ke sa ellat J̄braeli kittusse
al. 4. Mos. 35, 34. — Esek. 37, 27.

5. Sinno päle lodiwa meie wannemba, — nemma
lodiwa, nink sinna pāstsit neid ārra.

6. Sinno pole tännitüwa nemma, nink neid pästeti ärra; sinno päle lodiwa nemma, nink es sa mitte hääl sisse.

Laul. 25, 2. 3.

7. Ent minna olle ütš maofenne, ei mitte innimenne, innimeste teotus nink rahwa melest ärrapõlletu.

Jes. 53, 3.

8. Rif, kes minno näggerwa, nägotawa minno, ajawa suud laijale, nink rapputawa pääd:

9. „Temma käändko henda Jēsanda pole! Se pästko tedda ärra, se lunnastago tedda, kui täl hämeel temmast om!“

10. Sinna ollet minno emma ihhust wäljatonu, sinna ollit mo kaitšja, kui ma weel emma rinnan ollit.

Laul. 71, 6.

11. Sinno päle olle ma heidetu emma ihhust, sinna ollet minno Jummal mo emma ihhust sani.

12. Ärra olle mitte kawwen minnust! sest hädda om liggi, ent pästjat ei olle.

13. Sure härja omma mo ümbre tulnu, lihawa härja omma mo ümbrepiirnu.

14. Nemma omma mo wasta suud laijale ajanu, ni kui kiffja ja röökwa löwwi.

15. Ma olle wäljawaletu, ni kui wessi, nink kif mo lufondi omma koost ärralännu; mo südda om ni kui ärrasullatetu wahha mo ihho sissen.

16. Mo jõud om ärrakuijonu kui pottitük, nink mo keel om kurgolae kullen finni; surma põrmo sisse panet sinna minno.

17. Eest penni tulleva mo ümbre, kurjateggijide feltš pirap mo ümbre; mo käsfi ja mo jalgu omma nemma läbbiuristanu.

18. Ma wõi kif omme luid ärraluggeda; nemma kaewa mo päle, nink römustawa minnust.

19. Nemma jaggawa mo reitwid henne waijel, nink heitwa mo sargi perrast liiško.

Jan. 19, 23. 24.

20. Ent sinna, Jēsand, ärra olle mitte kawwen! mo wäggi, rutta mulle abbiš!

21. Pāsta mo henge mögast, pennide käest mo henge!
22. Pāsta minno ärra löwwi kurgust, nink arwita minno mõtšhārgi sarwist!

2. Tim. 4, 17.

23. Ma tahha sinno nimme omnile wellile kulu-tada, keset koggodust tahha ma sinnule kittust laulda.

Hebr. 2, 11. 12.

24. Ritte Jēsandat, kes teie tedda pelgate, kif Jakobi suggu, aawustage tedda, kif Jēraeli suggu, peljake tedda!

25. Eest et temma ei olle ärrapõlgnu, ei ka mahhajatnu sedda häddalist willitsusen, ei olle ka omna palget temma eest kõrwale käändnu, enge om tedda kuulnu, kui ta temma pole tännit.

Jan. 11, 42.

26. Sinno tahha ma kitta suren koggodusen; sinnule tahha ma omme towotusfi piddada neide een, kea sinno pelgawa.

Matt. 10, 32. 33.

27. Häddalisse peawa sõma ja sõnus sama, Jēsandat peawa kitma, kea tedda otšwa; — teie südda peap iggawes ellama!

Matt. 11, 28. 29.

28. Rif ma-otša peawa Jēsandat meelde algatama nink temma pole käändma, nink sinno ette peawa kif pagganide sugguwõssa kummardama;

29. Eest Jēsanda perralt om riik, nink temma wallitšep pagganide sean.

30. Rif wäggewa ma pääl peawa sõma ja tedda kummardama, temma een peawa põlwi painutama kif, kea tolmun maan ollüwa, nink ennamb es tija omma ello üllespiddada.

31. Tulleva põlwe rahwas orjap tedda; neid arwataš Jēsanda perralt, kui temma suggu rahwas.

32. Nemma tulleva ja kulutawa temma digust figile perrantullejile, sest et temma om kif häste tennu.

23. Paul.

Kristusse kallis ja usutaw karjusse ammet.

I. Sarwida laul.

Jēsand om mo karjus, ei olle mul pudust. Jan. 10, 14.

2. Nore haina = ma päle asfutap temma minno, nink juhhatap minno tassatse wee mannu.

3. Temma jahhutap mo henge, sadap minno digusse tee päle, omma nimme perrast.

Jer. 31, 25. — Matt. 11, 28.

4. Et ma kül käu pimmedan orrun, ei ma pelga õnnetust, sest et sinna ollet minnoga; sinno kep ja tuggi römustawa minno.

Luk. 12, 32.

5. Sinna walmistat minno een ütte lauda, mo wainlaste nädden; sinna wõijat mo pääd õlliga, mo karrikas om ülli täüs.

6. Du ja arm peawa mo perra tullesma figil mo ello päiwil, nink ma jä Jësanda kotta eggal ajal.

Jan. 10, 10.

24. Paul.

Kristusse kunningrigist ja temma allambist.

I. Sawida laul.

Jësanda perrast om ma ja kif, mes temma sissen om, mailm ja kif, mes temma pääl ellap.

1. Kor. 3, 23.

2. Sest ta allutsid om temma merrede weerde pandnu, nink jõkke weerde sedda kinnitanu.

Kolos. 1, 15. 16.

3. Kes lähapä ülles Jësanda mäe päle, nink kes jääp saisma temma pühha paiga päle?

Laul. 15, 1. 2.

4. Kelle käe ilmsüta, nink kelle südda puhhas, kelle heng tühja ei aele, ei ka kawwalaste wannu:

5. Edda õnnistap Jësand, nink se saap õigust omma õnsasteggewa Jummalä käest.

Jes. 48, 17. 18.

6. Se om se põlwe rahwas, kes tedda nõrwap; ne omma Jakobi suggu, kes sinno palget otswa. Sela.

7. Tõstke omma pääd ülles, teie wärraja, nink laske henda üllestõsta, teie iggawetse usse, sest et aawustusse kunningas sisse läap!

Laul. 68, 5.

8. „Kes om se aawustusse kunningas?“ — Se om suur ja wäggew Jësand, Jësand, wäggew soan!

9. Tõstke omma pääd ülles, teie wärraja, nink tõstke henda ülles, teie iggawetse usse, sest et aawustusse kunningas sisse läap!

10. „Kes om se aawustusse kunningas?“ — Se om Jësand Zebaot, se om se aawustusse kunningas. Sela.

Matt. 21, 5.

25. Paul.

Jësanda käest palleltas juhhatamist, armo ja abbi.

I. Sawida laul.

Jësand! sinno pole üllenda ma omma henge.

2. Minno Jummal! sinno päle loda ma, ärra lasse mul mitte häü sisse sada; ärra lasse mo wainlaisil mitte minno ülle römustelleda!

3. Sest kelleke ei sa häbbi ollema, kes sinno päle lodap; sallaja ussüwõlgja sawa häppe.

Matt. 7, 21—23.

4. Jësand! näüta mulle omma teed, oppeta minno omma teeraad!

Laul. 27, 11.

5. Juhhata minno omman tõtten nink oppeta minno! sest sinna ollet se Jummal, ke minno arwitap, eggapäiwa oda ma sinno.

6. Mõtle, Jësand, omma hallestusse ja heldusse päle, mes mailma algimisest om olnu.

7. Ärra mälleta mitte mo nore ea pattu, ei ka mo ülleastmissi; omma heldusse perra mõtle mo päle, omma armo perrast, oh Jësand!

8. Armolinne ja õige om Jësand; seperrast sadap temma pattatsid jälle tee päle,

Jan. 14, 6.

9. Juhhatap häddalissi õigede käüma, nink oppetap häddalissi omma teed.

10. Kif Jësanda teeraa omma heldus ja tõisidus neile, kea temma leppingut ja temma tunnistussi piddawa.

11. Omma nimme perrast, Jësand, anna mo üllekohhut andis, sest se om suur!

12. Kes se om, kes Jësandat pelgap? Temma oppetap tedda sedda teed käüma, mes figeparremb om.

Laul. 32, 8.

13. Ta heng peap hään põlwen ellama, nink ta semen maad perrandama.

14. Jēsand peap sõprust neidega, kea tedda pelgawa, nink temma lepping om neile oppusēs.

Mat. 13, 11.

15. Mo silma kaewa eggal ajal Jēsanda pole, sest temma tõmbay mo jalgu wõrgust wälja.

16. Rae mo päle, nink olle mulle armolinne, sest ma olle ütfinda ja häddalinne.

17. Te laijas mo kitsast sõand, nink pāsta minno häddast!

18. Rae mo hädda ja willitsust, nink anna kē mo pattu andis!

19. Nātse, kui paljo wainlaisi mul om, kes wihhawainoga minno wihkawa!

Jan. 15, 25.

20. Hoija mo henge ja pāsta minno ārra! Ārra lasse mul mitte hāu sise sada, sest et sinno päle ma loda!

21. Laitmata ja dige meel hoitko minno; sest sinno ma oda.

22. Lunnasta, oh Jummal, Jēraelt figest temma häddast!

26. Laul.

Dawit pallep abbi nink tunnistap omma ilmsūta ello.

I. Dawida laul.

Jēsand, sada mulle õigust! sest et ma ilmlaitmata ella, nink Jēsanda päle loda, ei sa ma heljoma.

2. Rae minno läbbi, Jēsand, nink kiusa minno; puhhasta mo nerud ja mo sõand!

Laul. 139, 23.

3. Eest sinno heldus om mo silmi een, nink ma kāu sinno tõisidusēn;

4. Ei ma istu pilkjide mannu, ei olle mul ka teggemist fallalikuidēga;

5. Ma wihka tiggēdide selfsi, ei ma istu jummalawallatuide mannu;

Sit. 3, 10. 11.

6. Ma mõsse omme kāsē waggausega, nink kāu, Jēsand, sinno altri ümbre,

7. Kun tennopalwe kuultas, nink kē sinno immeteo arwalbetas.

8. Jēsand, ma armasta sinno koa asēnd ja sedda kottust, kun sinno au ellap.

9. Ārra wōtta mo henge pattatsidega ārrakorjada, ei ka mo ello werrepūidjidega,

10. Kes kawwalust mõtlewa, nink hāal meel andib wastawōtwa.

11. Ent minna ella puhtaste: lunnasta minno, nink olle mulle armolinne!

12. Mo jalg saisay tasatse tee pāal. Roggodusēn tahha ma sinno kitta, oh Jēsand!

27. Laul.

Ufflikko henge palwe ja rōmolik lotus.

I. Dawida palwe.

Jēsand om mo walgus ja mo abbi: keddas minna peas pelgama? Jēsand om mo ello finnitus: kelle eest minna peas wārrisema?

Laul. 91, 1.

2. Kui ne tiggēda, mo wihalise ja wainlase mulle lähhūde tulliwā, mo lihha sõma: sis nemma kummas-tiwa ja satterwa mahha.

3. Kui sõawāggi peas mo wasta leri teggema, sis ei pelga mo südda middage; kui sõdda mo wasta tõssep, sis ma loda temma päle!

Laul. 3, 7.

4. Utte asja palle ma Jēsandat, sedda ma otsti: kui minna Jēsanda kotta jāās omna ello aiga, se Jēsanda armsat ollemist tundma nink temma templit tātھےle pandma.

5. Eest temma kattap minno omman koan kirjal ajal, temma warjay minno omma telbi warjo al, nink tõstap minno fõrge pae päle.

Laul. 31, 21.

6. Nink miud üllendetas mo pā ille wainlaste, kes minno wahtwa; ma tahha temma telbin hõiskamisēga ohwrid ohwritsēda, kittust anda ja laulda Jēsandale.

7. Kule, Jēsand, mo hāalt, kui ma heika, nink olle mulle armolinne ja kōsta mulle wasta!

8. Mo südda kittap so pole sinno omma sõnnaga: „õstke minno palget!“ Sinno palget, Jõsand, tahha ma õst, ja

9. Ürra peda omma palget mitte ärra minno eest, ärra heida omman wihhan omma sullast ärra! Sinna ollet minno abbi, ärra jätta minno mahha, ärra tõmba omma kät minnust ärra, Jummal, minno õnnistus!

10. Sest esä ja emma omma minno mahhajätnu; ent Jõsand wõttap minno wasta.

II. Öppetä minno, Jõsand, omma teed, nink juhata minno tasatse tee päle, mo wainlaste perrast! Laul. 25, 4. Laul. 86, 11.

12. Ürra anna mitte mo wihhaliisile wõimust minno ülle! Sest wõlstunnistaja omma mo wasta üllestõdnü, nink säratse, kel wihha-mõtte omma minno wasta.

13. Ma ussu, et ma weel nätta sa Jõsanda helbust ellawide ma pääl!

14. Loda Jõsanda päle! Ürra peljako, enge olte röömsa, nink loda Jõsanda päle! Laul. 31, 25.

28. Laul.

I. Sawida laul. Laul. 143, 7.
Palwe kawwala inimeste wasta.

Sinno pole, Jõsand, heika ma: minno paas! ärra olle mitte wait minno wasta, et, kui sinna mulle miidage ei lausu, minna neide saarnatses ei sa, kea hauda läwa.

2. Kule mo allandlikko palwe häält, kui ma sinno pole tännita, kui ma omme käsfi üllestõsta sinno pühha foa pühhembra paiga een! Ewes. 6, 18.

3. Ürra tõmba minno mitte ärra jummalawallatuid dega, ei ka kurjateggijid dega, kes omme lähhämbid dega sõbralikkult kõnnelewa, ent kelle sõamen kawwalus om.

4. Anna neile neide kurja teggemisse ja ollemisse perra; neide kätte tõ perra anna neile, tasu neile nida, kui nemma omma ärrateninu!

5. Sest et nemma ei panne tähhele ei Jõsanda teggemist, ei ka temma kätte tõõd, sis temma kisjup neid mahha, nink ei ehita neid mitte ennamb ülles! Jes. 5, 12.

6. Jõsand olgo kittetu, sest temma om mo allandlikko palwe häält kuulnu!

7. Jõsand om mo tuggi ja mo kilp, temma päle lodap mo südda, nink mulle om abbi sanu; nink mo südda rõmüstelley, nink ma tahha omma lauloga temmale kittust laulda. Jes. 12, 2.

8. Jõsand om neide sisfen tuggew, nink temma om üts kinniliin omma wõijetu mehhe sisfen.

9. Ürwita omma rahwast, nink õnnista omma perrisõssa, nink hoija neid kui karjus, nink üllenda neid iggaweste! Laul. 29, 11.

29. Laul.

Öppus, kui wäggew Jõsanda sõnna om ka mürristamisfen.

I. Sawida laul. Laul. 96, 7.

Andke Jõsandale, teie wäggewa, andke Jõsandale auwo ja tuggewust!

2. Andke Jõsandale temma nimme awwustamist, kummardage Jõsandat pühhan ehten! Laul. 72, 11. 12.

3. Jõsanda häält käüp wette pääl, auwo Jummal mürristap, Jõsand suurte wette pääl!

4. Jõsanda häält käüp sure wäega, Jõsanda häält käüp awwustussega! Hebr. 3, 12.

5. Jõsanda häält murray katski seedri-puid, Jõsand murray katski seedri-puid Libanoni pääl,

6. Nink panney neid kargma, ni kui wasfika, Libanonit ja Sirionit, ni kui mõtshärja poiga;

7. Jõsanda häält rajjup läbbi, ni kui tulle-kirre;

8. Jõsanda häält panney laand wärrisema; Jõsand panney Kadesi laand wärrisema;

9. Jõsanda häält sadap mõtskitse poigema, nink teep mõtse paljas; nink eggauts ütley temma templin: Ürw olgo!

10. Jõsten sadap Jõsand wee-uppotust, nink Jõsand jääp kunningas iggawests ajas.

II. Jõsand annap tuggewust ommale rahwale, Jõsand õnnistap omma rahwast rahhoga. Jes. 40, 29 — 31.

30. Laul.

Rittus ja tenno, kui kurvastusfest jälle rõõm tullep.

I. Dawida kva pühitsemise laul.

2. Sinno, Jēsand, tahha ma üllendada, sest sinna ollet minno ärrapästnu, nink es lasse mitte mo wain-laisil minno naarda!

3. Jēsand, mo Jummal, sinno pole olle ma tänni-tanu, nink sinna ollet minno süttitanu!

4. Jēsand, sinna ollet mo henge surmawallast ärrapästnu; minno ollet sinna ellun hoitnu, kui kil mu hauda lästiva.

Laul. 116, 3. 4.

5. Rittust laulge Jēsandale, teie kes temma mele perrast ollete, nink kiste temma pühha mäletust!

Laul. 97, 12.

6. Eest silmapilglif om temma wiha, ent ello eal temma arm; öddanguni püsip ikminne, ent hommungo om hoiskleminne.

Jes. 54, 7. 8.

7. Ent kui mul hä põlw olli, sis mötli minna: ei sa ma iggawel heljoma!

8. Jēsand, sinna ollit omma armo perrast mo märke tuggewas tennu; ent kui sinna omma palget ärrakäänit, sis minna jammäti ärra.

9. Jēsand, sinno pole heika ma, nink palle Jēsan-dat andliffkult:

10. „Mis kasso om mo werrest, kui ma allalä hauda? Kas põrm sinno wöip auwustada, sinno ussu-tarwust kulutada?”

11. Rule, Jēsand, nink olle mulle armolinne, Jēsand, olle minno abbimees!“

12. Sinna ollet mo kaibust mudutanu rõmo-mängis, sinna ollet mo kottireiwid ärrawötnu, nink rõmo mo ümbre pandnu;

Jan. 16, 20.

13. Seperrast peap mo heng sinmule kittust laulma, nink ei pea mitte wait jäma. Jēsand, minno Jummal, ma tahha sinno iggaweste kitta!

31. Laul.

Dawida ja Kristuse kindma lotus kannatamise ajal.

I. Dawida laul, üllemba mängimehhele antu.

2. Jēsand, sinno päle loda ma: ärra lasse mul ealke häü sisse sada, omma õigusse perrast pästa minno ärra!

Laul. 25, 2.

3. Käna omma kõrwa mo pole, arwita minno ussi-naste, olle mo tuggew paas ja kinni-liin, nink sada mulle abbi!

Laul. 71, 2. 3.

4. Eest sinna ollet mo paas ja mo kinni-liin; nink omma nimme perrast juhata ja sada minno.

5. Tõmba minno sest wörgust wälja, mes nemma mulle sallajalt pandnu; sest sinna ollet mo kinnitus.

6. Sinno kätte anna ma omma waimo; sinna ollet minno lunnastanu, oh Jēsand, sa ussutaw Jummal!

Lut. 23, 46.

7. Ma wiha neid, kea wäärusku pidawa, nink ma loda Jēsanda päle.

8. Ma olle rõõmsa ja rõmustelle sinno helbusse per-rast, sest et sinna kaet mo willitsust nink tunnet mo henge hädda.

Laul. 9, 3.

9. Nink sinna ei anna minno mitte wainlase kätte, sinna asjutat mo jalgu laija ma päle.

10. Olle mulle armolinne, Jēsand! sest mul om kitsas käen, melehaigusfest kuwaw ärra mo silm, mo heng ja mo ihho.

11. Eest mo ello om ärrakullonu murren, nink mo ajastaja ohkamisen; mo rammo om ärrakaddonu mo üllekohto perrast, nink mo lukondi ärrakuijonu.

Laul. 39, 12.

12. Rigile wihtalisfile olle ma narus jänu, nink küllalisfile nisammute; minna olle hirmus ommile tut-wile, nink kea minno ulitside pääl näggetwa, ne pag-gewa minno.

I. Kor. 4, 13.

13. Neide südda om minno ärraunnetanu, ni kui ütte kooljat; minna olle õtsekui katäki murtu annum.

14. Eest ma olle paljode kurja kõnnet kuulnu, nink hirm om figepiddi mo päle tulnu, sest et nemma hennekesken nõuwo peijewa minno wasta nink otsewa mo ello ärrahuffkata.

15. Ent ma loda sinno päle, Jēsand; ma ütle: Sinna ollet mo Jummal!

16. Sinno kæn om mo ello = aig; pästa minno ärra wainlaste ja perrankiusajide käest! Rom. 14, 7. 8.

17. Lääse omma palget paista omma sullase päle, arwita minno omma heldusse läbbi!

18. Jēsand, ärra sada minno mitte häü siise, sest et ma sinno appi heika! ne jummalawallato sago häü siise nink jägo waif surma walda minnen!

19. Wõslikko hule jägo keletumas, kes õigeda wasta kõwaste, surustellen ja irwiten kõnnelewa.

20. Kuis suur om sinno heldus, mes sinna neile ollet tallele pandnu, kea sinno pelgawa, mes sinna neile näütat, kea inimene nätten sinno päle lootwa! Paul. 17, 7.

21. Sinna pannet neid warjule omma palge warjo alla eggäutte kawwala nõuwo eest, sinna pedat neid ärra omma maija, riidlikko keelde eest.

22. Jēsand olgo kittetu, sest et temma mulle omma heldust immetaolikult näütnu, ni kui ütten tuggewan linan.

23. Minna mötli omman hirmun: ma olle sinno filmi eest ärrawoetu; siiski sinna kulet mo puhkamist, kui ma sinno pole tännita. Paul. 116, 11.

24. Urmastage Jēsandat kif, kes temma mele perrast ollete! Ustlikkuid warjap Jēsand, ent temma tasjup rohkeste selle, kes surustellep.

25. Olge röömsa ja sõamest kindma, kif, kes Jēsanda päle lodate!

32. Paul.

Mele parrandamisest ja pattuandisandmisest.

I. Lawida oppetusse laul.

Onnis om se, kelle ülleastminne om andisantu, kelle pat kinnifattetu! Rom. 4, 7. 8.

2. Onnis om se inimenne, kelle Jēsand üllekohhut ei arwa süüs, kelle waimun kawwalust ei olle!

3. Eest kui minna omma pattu tahtsi sallada, kui wiirwa mo lukondi ärra mo eggapäiwatse õigamisest perrast.

4. Eest õõd ja päirwa olli sinno rasse kässi minno pääl; mo ello-rõhkus löppi ärra, õtskui suwritse põrwa läbbi. Sela.

5. Minna tunniesti omma pattu sunnule ülles, nink es salga mitte ärra omma üllekohhut; minna ütli: ma tahha eesti omma ülleastmist Jēsandale üllestunnistada: siis sinna annit mo pattu üllekohhut mulle andis. Sela.

6. Sepperrast pallelgo sinno kif waa, sel ajal kui sinna henda lasset lõida; tõtteste! kui wesi ka sures lät kui kunnage, siiski ei puttu se neid ommetige! Dpp. Sõnn. 28, 13.

7. Sinna ollet mo warri, sinna hoijat minno õnnestusse eest, sinna annat mulle röömsaste laulda, sest et ärrapästetu olle. Sela.

8. „Minna tahha sinno oppetada, nink sedda teed sulle näüta, mes ja peat käuina; minna tahha sinno omme silmiga juhhatada. Paul. 25, 12.

9. Urge olge mitte kui hobbone, ehk muul, kes mõistmata omma; neile peawa sulinne ja suitse suho pantama, et na taltsembas lääse, ei nemma muido tahha sinno mannu tulla.“ Dpp. Sõnn. 26, 3.

10. Jummalawallatul om paljo wallo; ent rohkeste heldust saap sel, kes Jēsanda päle lodap. Jes. 48, 22.

11. Olge röömsa Jēsandana ja römustellege, teie õigeda, nink laulge röömsaste kif, kes süddamest õige ollete! Wsilip. 4, 4.

33. Paul.

Ustlikko kifwa Jummal hateggemisest.

I. Laulge röömsaste Jēsandale, teie õigeda! Ne waa peawa tedda häaste kifma.

2. Ritke Jēsandat kandlega, kümne keelilise Nablī-
māngi pāāl laulge temmale kittust! Ewes. 5, 20.

3. Laulge temmale wastset laulo, māngige hāste
kandle pāāl hoiskamisega! Luf. 1, 46. 47.

4. Sest Jēsanda sōnna om õige, nink kif temma tō
mo tōisidus; 2. Kor. 1, 20.

5. Temma armastap õigust ja kohhut; mailm om
Jēsanda heldust tātis.

6. Jēsanda sōnna lābbi om taiwas tettū, nink temma
su waimo lābbi kif temma wāggi.

1. Mos. 1, 1. — Laul. 102, 26.

7. Temma foggup wet merren kuhjaga kokko, pan-
nep merre-põhja wee warrandusse paigas.

8. Peljago Jēsandat kif mailm, tedda peljago kif,
mes ma pāāl ellap.

9. Sest kui Temma ütley: sis sūnnip; kui Temma kās-
sep: sis saisap walmis! 1. Mos. 1, 3. — Laul. 148, 5.

10. Jēsand ei lasse pagganide nõurwo kōrdaminna,
temma teep neide mõttid tūhjas. Jan. 5, 13. 14.

11. Jēsanda nõurwo jāap iggarweste, temma süddame
mõtte põlwest põlweni.

12. Dnnis om se rahwas, kelle Jummal om Jēsand,
se rahwas, kedda temma henele perrisossas ārrawal-
litsenu.

13. Jēsand kaep taiwast, temma nāep kif innimeste
latfi;

14. Dmna kindma aaseme pāālt kaep temma kife
pāle, kes ma pāāl ellawa:

15. Temma, ke neide kife sõamid walmistap, ke kif
neide tekku tāhhele pannep. Opp. Sōnn. 21, 1.

16. Ei kunningas sa abbi sure wāe lābbi, wāggew
mees ei pāsse mitte sure rammo lābbi;

17. Hobboste abbi om tūhhine, nink neide suur tug-
gewus ei pāsta mitte.

18. Mātse, Jēsanda film kaep neide pāle, fea tedda
pelgawa, fea temma heldusse pāle lootwa,

19. Et temma neide henge surmast ārrapāstas, nink
neid ellun peas nāljaajal.

20. Meie heng lodap Jēsanda pāle; meie abbi ja
meie kilp om temma. Hab. 2, 3. — Laul. 20, 8.

21. Sest meie südda rōmustap temmast, nink meie
lodame temma pūhha nimme pāle.

22. Olgo sinno heldus, Jēsand, meie pāle, nida
kui meie sinno pāle lodame!

34. Laul.

Tennolaul, et Jēsand ommatsid hoijap nink hāddast ārrapāstap.

I. Dawida laul, kui temma Abimeleki een omma meelt
ārrasallas, nink se tedda ārraaije, et ta ārra-
lāts. 1. Sam. 21, 13.

2. Minna fitta Jēsandat eggal ajal, temma kittus
olgo allati minno suun!

3. Mo heng kittap henda Jēsandān; hāddalisfe kuul-
wa sedda ja rōmustawa. Ser. 9, 23. 24.

4. Ritke Jēsandat minnoga ütten, nink üllendagem
hennekesken temma nimme!

5. Kui minna Jēsandat otse, sis koste temma mulle,
nink wõt kif hirmo mo sõamest ārra.

6. Kes temma pāle kaewa, nink temma mannu kokko
jooffwa, neide palge ei sa mitte hāu sisfe.

7. Sefinnane hāddalinne heigas, nink Jēsand kuuld,
nink pāst tedda figest hāddast.

8. Jēsanda engel teep neide umbre leri ülles, fea
tedda pelgawa, nink pāstap neid ārra.

1. Mos. 32, 2. 3. — Laul. 91, 11.

9. Maitse ja kaege, kuis hā Jēsand om! Dnnis om
se, kes temma pāle lodap!

10. Peljage Jēsandat, teie temma pūhha! sest et
neil ei olle üttefe pudust, fea tedda pelgawa. Laul. 37, 19.

11. Nore lōwwi tundwa pudust ja nālga; ent kes Jē-
sandat otswa, ei ne tunne pudust üttestike hāāst. Luf. 1, 53.

12. Tulge tanna, latse, kuulge minno! Jēsanda
peljust tahha ma teid oppetada.

13. Kes om se innimenne, kes hääd ello himmuštap, nink tahhap haid päivi nätta?

1. Petr. 3, 10.

14. Hoiija omma keelt kurja eest, nink omme huli pettust pajatamast!

15. Rána henda kurjast, nink te hääd, otfi rahho nink kiusa se perra!

16. Jšsanda filma kaewa ögide päle, nink temma kõrwa kuulwa neide tämitamist;

17. Jšsanda filma omma kurjateggijide wasta, et temma neide mälletust ma päält ärrahäetas.

18. Kui ne (ögeda) tämitawa, sis Jšsand kulep neid, nink pästap neid figest häddast.

19. Jšsand om neile liggi, kea sõamest ärrarõhutu, nink arwitap neid, kea waimun rušsus lödu.

Luk. 18, 13, 14.

20. Öige peap paljo kannatama, ent Jšsand pästap tedda figest ärra;

Matt. 16, 24.

21. Temma hoijay fik temma luid, ei ütteke neist ei pea murtaana.

22. Onnetus tappap jummalawallatut, nink kea ögedat wiškawa, neile arwatas sedda süüs.

23. Jšsand lunnastap omme sullaste henge, nink fik, kes temma päle lootwa, ei pea mitte süüdlasje ollema.

35. Paul.

Kristuse palwe, kui temma wainlaste läbbi pibbi kannatama.

I. Kawida laul.

Öödda, Jšsand, neide wasta, kea minno wasta nakawa söddama! taple neide wasta, kea minno wasta taplewa!

2. Wötta kilpi ja sõa-riistu kätte, nink tõsse minnule abbis!

3. Wötta piki wälja, nink kaitša mo perrankiusajid; ütle mo hengele: minna olle sinno abbi!

4. Häbbi ja naarmist neile, kea mo henge otswa; kaändko taggast ja sago häppe, kea mulle kurja söudwa!

Laul. 70, 3.

5. Olgo nemma ni kui aggana tule een, nink Jšsanda engel heitko neid ärra!

Laul. 1, 4.

6. Neide te olgo pimme ja nilbe, nink Jšsanda engel ajago neid tagga!

7. Eest ilmasjata omma nemma mulle sallajalt wõrko pandnu, minno hukka sata, ilmasjata omma nemma mo hengele hauda fairwanu.

Jerem. 18, 20.

8. Ürrahäetaminne tulgo äkkitselt temma päle, nink temma wõrk, mes ta sallajalt pandnu, wõrko tedda eesti finni; temma saddago eesti sinna sisse nink mingo hukka!

9. Ent mo heng peap römustellema Jšsandan, nink römustama temma abbi perrast!

10. Kik mo lukondi peawa ütlema: Jšsand, kes om sinno saarnane? ke sa ärrapästap häddalist selle käest, kes temmast wäggewamb om, häddalist ja waišt neide riisjide käest?

Hiob. 36, 15. 16. — Laul. 34, 7.

11. Kawwala tunnistaja tõsewa ülles; nemma küsüwa minnult, mes minna ei tija.

12. Nemma tasüwa mulle hääd kurjaga; minna olle ni mahhajättetu.

13. Ent kui nemma haige olliwa, tõmbsi ma hennelle kotti-reiwast sälga, waiwsi omma henge paastmisega, nink pallsi (neide eest) figest sõamest.

14. Minna káwwe ikkes, õtsekui olles tõine mo sõbber ja welli olnu, ma káwwe kurblikkult ja murrelikkult kui se, kes omma emma leinap.

15. Ent nemma römustawa mo willitsussest, nink tullewa kofko; ka ne pilkja, kedda ma ei tunneke, tullewa kofko minno wasta; nemma küsüwa minno nink ei jätta mul rahho.

16. Neide üllekohtutse wõridega káristawa nemma hambid minno wasta.

Laul. 37, 12. 13.

17. Jšsand, kuis kawwa tahhat sinna sedda nätta? Pásta mo henge neide kiusussest, mo henge norist löwwist!

18. Ma tahha sinno auruustada suren foggodusen, hulga rahwa sean sinno kitta!

19. Urra lasse neil minno naarda, fea minno ilma-
süta perrankiusawa, ei ka filmi pilgutada, fea ilma-
jata minno wihkawa! Jan. 15, 25.

20. Gest nemma ei könnele mitte, mes rahho kinni-
tap, enge otšwa kawwalid sönnu neide waiklikkui-
wasta ma pääl. Laul. 36, 5.

21. Nink nemma ajawa suud laijale minno wasta, nink
ütlewa: „Häste! häste! meie film om sedda nännu!“

22. Sinna, Jšsand, ollet sedda nännu: ärra olle
mitte waik! Jšsand! ärra olle kawwen minnust!

23. Töšse ülles ja nafka walwama, mo öigusse ja
mo kohtoasja perrast, minno Jummal ja Jšsand!

24. Mõdistä mulle kohhut omma öigusse perra, Jš-
sand, minno Jummal! et neil es olles asja minno naarda.
Laul. 43, 1.

25. Urra üttelgo nemma omman söamen: „Häste!
sedda meie heng tahtse!“ ärra üttelgo nemma: „Meie
olleme tedda ärraneelnu!“

26. Häbbenego ja sago häü sišse kif, kes mo önn-
tussest römüstawa! ne peawa häü ja teotussega kätte-
tus sama, fea mo wasta surustellewa!

27. Hõiskago ja sago röömšas ne, kel hämeel om mo
öigussest, nink üttelgo allati: Jšsand sago kõrgeste
kittetus, ke hääd põlwe omma sullasele sörwaw!
Laul. 40, 17.

28. Nink mo keel peap sinno öigussest kõnnelema,
fige se päiwa sinno kittussest!

36. Laul.

Jummalawallatuide kombe; Jummal teep waggule paljo hääd.

I. Jšsanda sullase Sawida laul, üllemba mängimeh-
hele antu.

2. Mo söame põhjan tunnistap üts sönna jummal-
wallato innimesse ülleastmisest: „Jummala = peljust
ei olle temma filmi een.“

3. Gest et temma henda esfi omman melen hääs
teep, ei lörwawa ta omma pattu, ei wihka neid ka mitte.

4. Temma su sönna omma nurjato ja petlikko; ei ta
holi ei targas samast, ei ka hääd teggemast; Laul. 59, 13.

5. Üllekohhut aelex temma omma sängi pääl, jääp
šaisma kurja tee päle, nink ei põlle mitte kurja ärra.

6. Jšsand, sinno heldus künip ammak tairwani, nink
sinno töisidus ammak pilweni. Laul. 57, 11.

7. Sinno öigus šaisap ni kui Jummalä mäe, sinno
kohtošadusse ni kui suur šürwius; Jšsand, sinna
arwitat innimesi ja ellajid!

8. Kuis kallis om sinno heldus, oh Jummal,
et innimese latse sinno šiwu warjo alla töttawa!
Laul. 118, 8. 9.

9. Neid jobetas sinno koa rohke andibega, nink sinna
jobat neid omma maggusa arno jöega.

10. Gest sinno man om ello lätte, sinno walgus-
näeme meie walgust. 1. Mos. 1, 4. — Jes. 2, 5.

11. Mäüta omma heldust neile, fea sinno tundwa,
nink omma öigust neile, fea söamest waa omma!

12. Urra lasse sel uhkel jallaga minno šökkuda, ärra
pandko ka mitte jummalawallatuide käsši minno hul-
kuma!

13. Sinna šaddawa kurjateggija; neid töukatas
mahha, ei nemma wõi ülleštöšseda! Jerem. 50, 32.

37. Laul.

Jummalawallatuide ön kaop pea ärra; waggul om önnis põlw.

I. Sawida laul.

Urra wihhastä tiggeda innimese perrast; ärra olle
kaddelik kurjateggijide päle! Opp. Sönn. 24, 19. 20.

2. Gest neid poimetas nida kui haina peake ärra,
nink nemma läwa närwetama ni kui haljas rohhi.

3. Loda Jšsanda päle, nink te hääd; ella ommal
maal, nink toida henda aufaste! Hosea. 12, 6. 7.

4. Jšsandast olgo sul hämeel; temma annap sulle,
mes šo šüdda hümmustap.

5. Panne Jēfanda hoolbe omma teed, nink loda temma päle! käl temma kif häste teep, 1. Petr. 5, 7.

6. Nink toop so õigust ette kui walgust, nink so kohhut kui kesspäiwa selgust.

7. Olle waif Jēfanda een nink oda tedda! ärra wihhastelle henda jummalawallato perrast, kel kif kõrda lät, mes ta ettemõttap.

8. Jätta pahha meelt ja tullist wihha mahha; ärra wihhasta, et sa ka kurja teet. Ewes. 4, 26, 31.

9. Eest tiggedid häetasse ärra; ent kea Jēfandat ootwa, perrandawa maad. Matt. 5, 5.

10. Uri perrast, sis ei olle jummalawallatut ennamb; sa wõttat ta asfeme päle kaeda, nink tedda ei olle ei kummege.

11. Ent ne allandlikko peawa maad perrandama, nink surest õnnistussest rõmustama.

12. Jummalawallato walnistap kurja õigedale, nink karristap hambid temma wasta. Hlob. 16, 9.

13. Jēfand narap tedda; sest et temma näep, kui ta huffatusse päiw tullep.

14. Jummalawallato tõmbawa mõka wälja, nink winnawa omme noli ülles, et nemma häbdalif ja waist ärrahuffasse, nink õigedid ärratappasse:

15. Ent neide mõök tükkip neide omma sõame sisse, nink neide noli murtas katski.

16. Se weidi, mes õigedal om, se om parremb, kui mitme jummalawallatuide riffus! Opp. Sõnn. 15, 16.

17. Eest jummalawallatuide kääwart murtas katski; ent Jēfand om õigide tuggi.

18. Jēfand tunnep waggade päiwi, nink neide perrisõssa jääp iggaweste.

19. Kurjal ajal ei sa nemma häü sisse, nink nälga ajal om neil kül. Laul. 33, 19.

20. Eest jummalawallato läwa huffa, nink kui Jēfanda wainlase ka ollesse ni kui kalli karja ma illo, siski kadduwa nemma ärra nink pallutetas tullega ärra.

21. Jummalawallato lainap, nink ei tasfu jälle ärra; ent õige om armolinne ja annap.

22. Eest temma õnnistetü perrandawa maad; ent temma ärrawannutu häetetas ärra.

23. Jēfandast sawa sáratse mehhe sammü kinnitetus, nink temma te om Temma mele perrast.

24. Rui ta sattap, sis ta ei sa mitte ärraheidetus; sest Jēfand om temma káe tuggi. Laul. 145, 14.

25. Minna olli noor, nink olle wannas lánnu, ent ma ei olle mitte nánnu, õigedat mahhajáttetu ollewat, ei ka temma suggu leiba otswat.

26. Eggapáiwa om ta armolinne ja lainap wälja, nink ta suggu om õnnistetü.

27. Lahku kurjast, nink te háád, sis sa ellat iggaweste!

28. Eest Jēfand armastap õigust, nink ei jätta mitte omme õigedid mahha, neid hoijetas iggaweste; ent jummalawallatuide suggu saap ärraháetetus.

29. Õigeda perrandawa maad, nink ellawa saál iggaweste.

30. Se õigeda su kõnnelep tarkust, nink temma keel kõnnelep, mes kohhus om.

31. Temma Jummalá sábus om temma sõamen, temma sammü ei kummasta mitte. Jes. 51, 7.

32. Jummalawallato wahhip õigedat, nink otšip tedda tappa. Jan. 8, 40.

33. Jēfand ei jätta tedda mitte ta kátte, ei mõista tedda ka mitte huffa, kui temma päle kohhut mõistetas.

34. Oda Jēfandat, nink hoija temma teed, sis temma üllendap sinno, et sa maad perrandat; sa saat nátta, kuis jummalawallato ärraháetetas.

35. Minna náije ütte jummalawallatut, kes uhke olli, nink henda laijale laot ni kui haljas pu.

36. Ent ta kátte ärra, nink násse, tedda es olle ennamb; minna otse tedda, nink tedda es olle lõida. Hlob. 4, 20.

37. Hoija sedda, mes ilmlaitmata, nink kae, mes õige; sest sáratse mehhe wiimne járg om rahho.

38. Ent ülleastjid häetetas foggona ärra, jummalawallatuide wiimne järg kaop ärra. Laul. 73, 19.

39. Ent õigide õnnistus tullep Jēsandā kēest, temma om neide tuggewus hädda ajal.

40. Nink Jēsand arwitap neid, nink pāstap neid ärra; temma pāstap neid ärra jummalawallatuide kēest, nink sadap neile abbi, sest et nemma temma päle lootwa. Earf. 3, 9.

38. Laul.

Kristusse ja usflikko henge palwe, kui sedda rāsēbat pattu foormat tunnus.

I. Sawida laul antu mälletusēs.

2. Jēsand, ärra nomi minno mitte sure wišhaga, ärra karrista minno mitte tullitsen wišhan!

Laul. 6, 2. — Jerem. 10, 24.

3. Eest sinno nole omma minno siše lānnu, nink sinno kāsfi om minno päle tulnu. Hiob. 6, 4.

4. Ei olle terwust mo lihhan sinno ahwārdamiēse perrast; ei olle rahho mo lufondide sišsen mo pattu perrast. Jes. 1, 6.

5. Eest mo pattu lāwa ülle minno pä; ni kui rāsē foorm omma nemma ülliwāga rāngas sanu.

6. Mo hawa haiswa nink ajawa mātta wālja mo ülleastmiēte perrast.

7. Ma kōmni kōwwerite ja wāga kumwarden; fige se päiwa käu minna kurwaste.

8. Eest mo pusa omma tāus pallotusē = harwu, nink ei olle sugguke terwust minno lihhan.

9. Minna olle rammotus ja jōwwetus lānnu; minna oiga, sest et mo südda rahhul ei olle.

10. Jēsand, sinnul om fik mo ihhaldaminne teeda, nink mo puhkaminne ei olle sinno eest ärrapedetu.

II. Mo südda wārisep, mo jōud om ärralōpnu, nink silma selgust ei olle minnul ennamb.

12. Mo armastaja ja sōbra hoitwa fōrwale mo wigga perrast; nink mo hōimlase saiswa kawwen. Hiob. 19, 14.

13. Nink ne, fea mo henge taggakiusawa, säädwa mulle sallajalt wōrku; nink fea mo õnnetust nõudwa, kōnnelewa huffamist, nink aelewa kawwalust eggapäiwa.

14. Ent minna, õtsekui fōrweto, ei kule middage, nink õtsekui keletu, ei te omma suud wallale, Jes. 53, 7.

15. Nink olle kui sārane, kes ei kule, nink kelle suun ei olle wastakōnnelemist. 1. Petr. 2, 23.

16. Ent sinno päle, Jēsand, loda minna, kül sinna Jēsand, minno Jummal, kulet minno!

17. Eest ma olle üttelnu: ärra sago nemma rōdmās minno perrast; kui mo jalg johhus ešsima, siš nemma surustellesē minno wasta!

18. Eest ma olle pantu saddama, nink mo wallo om allati minno een.

19. Eest ma tunnista üllēs omma üllekohhut; ma olle murren omma pattu perrast.

20. Ent mo wainlase ellawa nink omma wāggewa; neid om paljo, fea minno ilmasjata wiškawa.

21. Nink ne, fea mulle hāād kurjaga tašwuwa, pandwa mulle wasta, sest et ma hāād tagganōwwa.

22. Ärra jätta minno mahha, Jēsand! minno Jummal, ärra olle kawwen minnust!

23. Tōtta mulle appi, Jēsand, minno õnnisteg-gija! Laul. 40, 14.

39. Laul.

Palwe, et heng wōis tullulikult surma päle mõttelba.

I. Sawida laul, üllemba māngimehhele Jēdunüle antu.

2. Minna mõtli: ma tahha omma teed hoita, et ma omma kelega pattu eš tees; ma tahha omma suud ni kui suitsēga kinnipiddada, et kül jummalawallato allati mo silmi een om! Laul 141, 3.

3. Minna jaije ni kui keletumas, es lauso sömma, ei häädfe; sis läts mo söame wallo ülliwäga sures.

4. Mo südda palli minno sissen; kui ma se päle mötli, läggüsi tulli minno sissen, nink mo feel pididi kõnnelema.

5. Jësand, oppeta minno mötsema mo ello=otfa ja päirwide mödödo päle, mesfuggune se om, et minna tunnes, kui kadduw minna olle! Laul. 90, 10.

6. Nätsse, mo ello=päirwa omma kää laiult sinno man, nink mo ello ei olle miiddage sinno een. Töttelikult, innimenne ei olle muud kui üts hõng, faisko ta ka ni kindmaсте kui funnage! Sela.
Laul. 90, 5.

7. Innimenne käip ümbre ötsfekui üts warri; tühhi om kif, mes ta sure kárraga tallitap; temma foggup warra, nink ei tija weel, kelle perralt ta jääp.

Luk. 12, 18, 19, 20.

8. Ent mis pea ma nüüd ootma, oh Jësand? sinno päle loda minna!

9. Pásta minno árra figest mo pattust, nink árra lasse minno mitte jummalawallatuide teotusfes sada!

10. Minna olle waif, ei ma tahha omma suud wal-lale tetta; sest et sinna sedda ollet tennu!

11. Kána árra omma nuhtlust minno páält; sinno kää karristamisfe lähbi olle minna árralöpnü!

12. Kui sinna innimest karristat pattu perrast: sis sinna lasset sedda, mes temma melest kallis om, árra-süwwa, ni kui karri reiwast sööp. Töttelikult, inni-menne om ötsfekui üts tule hõng! Sela.

13. Kule mo palwet, Jësand, nink wötta mo tánni-tamist kuulda; árra já mitte waif mo filmawee perrast! sest üts wóras olle ma sinno een, sinno küllalinne, ni kui kif mo wannemba.

14. Taggane árra minnust, et minna henda kóstu-tas, enne kui minna árralá, nink ennamb ei olle!

Matt. 11, 28.

40. Laul.

Kristusfel om hámeel kif Jumjala tahtmist tetta innimeste lunnastamisfes.

I. Sawida laul, üllemba mángimehhele antu.

2. Minna oodi wága Jësandat; temma káánd mo pole, nink kuuld mo tánnitamist,

3. Nink tömmas minno wálja hirmsast harwast ja rojastest miiddast, nink pand mo jalgu pae päle, nink finnit mo sammu; Laul. 69, 3.

4. Nink pand mo suho ütte wastset laulo, meie Jum-mala kittusfes. Paljo nággewa sedda ja pelgawa, nink lootwa Jësanda päle.

5. Danis om se, kes omma lotust Jësanda päle pan-nep, nink ei lö neidega ütte selfsi, kea uhke omma nink wólsmisfega ümbrekáúwa!

6. Sure omma sinno innimeo ja sinno mötte, mes sinna, Jësand, minno Jummal, meile náütat; ei olle üttefe sinno saarnast; ma tahha neid kulutada nink neist kõnnelba, et ma kül ei kõhta neid árraarwada!

7. Tapmisfe- ja sögi=ohwer ei olle mitte sinno mele perrast; — sinna ollet mo kórwa üllesawwanu; — pallotusfeja pattu=ohwrid ei olle sinna tahtnu.

Laul. 51, 18. — Hebr. 10, 5.

8. Sis ütli minna: „Nátsse, minna tulle! ramatun om minnust kirjotetu. Jan. 5, 39. — Hebr. 10, 7.

9. Sinno tahtmist, minno Jummal, te minna hámeelega, nink sinno sábus om minno söamen.“

Jes. 50, 5.

10. Minna tahha öigust kulutada suren foggodusfen; nátsse, omme huli ei tahha ma kinnipiddada, Jësand, sinna tijat sedda!

11. Sinno öigust ei katta minna mitte finni omman söamen; sinno töisidusfest ja abbist kõnnele minna; ei ma salga árra sinno heldust ja usfutawust sure foggod-usfe een.

12. Ent sinna, Jesand, ärra kána mitte omma hal-
lestust minnust ärra; sinno heldus ja usfutawus hoitko
minno allati!

13. Sest arwamata paljo önnetust om mo umbre
tulnu; mo pattu omma minno kinniwötnu, neide otsa
ei wöi minna ärranäitta; neid om ennamb, kui juus-
karwu mo pá páál, nink mo südda om minno mah-
hajätnu.

14. Olgo se sinno mele perrast, Jesand, minno ärra-
pásta! Jesand, tötta minnule abbis!

15. Häbbenego ja sago háppe, kea mo henge otswa
ärrahuffata! kaändko nemma taggasi ja hábbenego, kel
hámeel om mo önnetussest!

16. Nemma peawa omma háuto tö perrast ärra-
jammátama, kea mulle ütleva: Háste! háste!

17. Olgo röömfa ja römustellego sinno sisfen kif,
kes sinno otswa; kes sinno önnistust armastawa, ne
üttelgo allati: Jesand olgo kõrgeste kittedu!

18. Ent ma olle waine ja háddalinne: Jesand kan-
nap hooft minno eest: sinna ollet mo abbi ja mo ärra-
pástja; minno Jummal, ärra wiwi mitte!

Laul. 109, 21. 22.

41. Paul.

Kristuuse palwe, kui temma henda alland ja kannat.

I. Dawida laul, üllemba mængimehhele antu.

2. Önnis om se, kes waise eest hooft kannap!
Jesand pástap tedda ärra hádda ajal.

Opp. Sönn. 19, 17. — Luf. 6, 38.

3. Jesand hoijap ja peap tedda ellun; temma om
önnis ma páál; ei sinna anna mitte ta wihsalisile
wöimust tenuma ülle.

4. Jesand römustap tedda haigewode páál. Sinna
pástat tedda wallale figest többest.

5. Minna ütleva: Jesand olle mulle armolinne, te
mo henge terwes, sest minna olle sinno wasta pattu
temnu!

6. Mo wainlase kõnnelewa minnust kurja: „Kunnas
ta kolep, nink kunnas ta nimmi ärrakaop?“

7. Kui keake minno tulley kaema, sis ta kõnneley
libbedalt, ent temma südda koggup hennele kurja, nink
kui temma ulitse pále lähháp, sis ta kannap sedda
wálsa.

8. Kif mo wihsaja soriwa minno hennekesken,
nemma aelewa kurja minno wasta.

9. Kurri nõu om neil minno wasta petu: kui temma
maan om, ei pea ta mitte ennamb üllestösfema!

10. Ka minno söbber, kelle pále minna lootsi, kes
mo leiba sööp, se sökkup minno jalguga. Jan. 13, 18.

11. Ent sinna, Jesand, olle mulle armolinne, nink
arwita minno ülles, sis ma tahha neile tasjuda!

12. Sest tunne minna, et ma sinno meleperralinne
olle, et mo wainlane minno ülle ei sa höiskada.

13. Ent minno peat sinna üllewan mo waggause
perrast, nink pannet minno omma palge ette saisma
iggaweste.

1. Nja ram. 17, 27.

14. Kittedu olgo Jehowa, Israeli Jummal, igga-
wetsest ajast iggaweste! Amen, Amen! Luf. 1, 68.

42. Paul.

Dawit kõnneley Jummal ja efsi hennega.

I. Kora laste oppusse laul, üllemba mængimehhele
antu.

2. Ötskui hirw tãnnitap wee- ojade perra, nida tãn-
nitap mo heng sinno perra, Jummal!

3. Mo heng jannonep Jummal perra, ellawa
Jummal perra: kunnas ma tulle sinna, kun minna
Jummal palget nãe?

Laul. 143, 6.

4. Mo filmawessi om mo söök ööd ja páiwa, sest et
eggapáiwa minnule üteldas: „Kos om sinno Jum-
mal?“

Laul. 79, 10.

5. Mo südda lahkup, kui ma se pále mötle, kuis
minna sure rahwa-hulgaga kãwwe, nink neidega sisfe látsi

Jummala kotta, rõmo-ja kittusse=lauloga pühhenda-wan hulgan.

6. Mis sa henda kurbastat, mo heng, nink ollet ilmrahhota minno sissen? Loda Jummala päle; sest ma tahha tedda weel temnada, et temma minno awroitap omma palgega. Laul. 43, 5.

7. Minno Jummal! mo heng kurbastap henda minno sissen, seperrast ma sinno algata meelde Jor-dani maalt, Hermoni ja Mitsari mäelt.

8. Sinno wolas wessi kabhisep kangeste, nink ütš wee-org ajap mürrinal töist eddesi; kit sinno wee=woo ja laine kääwa minno ülle möda.

9. Päiwa ajal om Jšsand omma helbust towotanu, nink ö ajal laula minna temmale, mo pahwe töšsep minno ello Jummala pole. Laul. 119, 62.

10. Ma ütle Jummalale, ke minno paas om: Mis-perrast ollet sinna minno ärraunnetanu? melleš pea ma kurbussen kääma, kui wainlane mulle hädda teep?

11. Se om ötsfekui surmahaaw mo luije sissen, et mo perrankiusaja minno teotawa, kui nemma egga-päiwa mulle ütšlewa: „Kunnes om sinno Jummal?“

12. Mis sa henda kurbastat, mo heng, nink ollet ilmrahhota minno sissen? Loda Jummala päle; sest ma tahha tedda weel temnada, temma om mo palge önnistüs ja minno Jummal! Laul. 116, 7.

43. Laul.

Lawit könnelep weel Jummala ja ešš hennega.

I. **M**öistä mulle öigust, oh Jummal, nink selleta mo rija-asja ärra lulleohutuse rahwa wašta, päšta minno ärra kawwalast ja kurjast mehhest! Laul. 26, 1.

2. Sest sinno sissen, Jummal, om mo tuggewus; melles sinna minno ärratöugat? melleš pea minna kurbussen kääma, kui wainlane mulle hädda teep? Laul. 44, 10.

3. Lähhata omma walgust ja omma töisidust, nemma jubhatago minno, nemma saatgo minno sinno pühha mäe ja sinno maja mannu, Laul. 15, 1.

4. Et minna tulles Jummala altri mannu, Jummala mannu, ke minno suur rõdm om, nink kandle pääl sinno kittas, Jummal, minno Jummal!

5. Mis sa henda kurbastat, mo heng, nink ollet ilmrahhota minno sissen? Loda Jummala päle; sest ma tahha tedda weel temnada, temma om mo palge önnistüs ja minno Jummal! Laul. 42, 12.

44. Laul.

Ristikoggodus pallep abbi wainlašte wašta.

I. **R**ora lašte oppuše laul, üllemba mangingehhele antu.

2. Jummal! omme kõrwuga olleme meie kuulnu, meie wannemba omma meile kulutanu, mes sinna ollet tennu neide päiwil wannal ajal. 5. Mos. 6, 21.

3. Pagganid ollet sinna omma käega ärraajanu, ent neid ollet sinna asfutanu; sinna ollet rahwast ärrahut-kanu, ent neid ollet sinna wäljalaotanu. 5. Mos. 7, 1.

4. Sest nemma ei olle mitte omma mögaga sedda maad perrandanu, ei olle ka neide käewars neid aw-witanu, enge sinno häkäšš, sinno käewars ja sinno palge walgus; sest et sinnul olli neist hämeel. Jes. 53, 1.

5. Sinna ollet sesamma, minno kuningas ja minno Jummal; kinnita önnistust Jakobile!

6. Sinno läbbi tahhame omme wainlaist mahhatöu-gada; sinno nimmel tahhame omme wastapannejid mah-haššökuda. Laul. 60, 14.

7. Sest minna ei loda mitte omma nole päle, ei sada ka minno möök minnule wöimust; Laul. 20, 8.

8. Enge sinna päššit meid wainlašte käest, nink saat-sit meie wihtajid häi šisse.

9. Jummalat kittame eggapäiwa, nink anname kit-tust sinno nimmele iggaweste! Sela.

10. Siski heidat sinna meid müüd ärra, nink jät-
tat meid häü sisse, nink ei lähhä mitte wälja meie
sõawäega;

11. Sinna lasset meid tagganeda wainlaste eest, nink
meie wihkaja risuwa meid.

12. Meie olleme sinno een kui toido=lamba, nink
sinna pillat meid laijale pagganide sekka;

13. Sinna annat omma rahwast ilma masfota ärra,
nink ei wõtta suurt hinda neide eest. 5. Mos. 32, 30.

14. Sinna pannet meid teotusjes meie piri=rahwale,
narus ja pilkamisjes neile, kea meie ümbre omma.

15. Sinna pannet meid tähhendamisse=sõnnas pag-
ganide sean, et kif rahwas pääd rappotap.

16. Eggapäiwa om mo teotus minno een, nink häbbi
fattap mo palget, Laul. 69, 20.

17. Neide pilkjide ja teotajide kõnne perrast, neide
wainlaste ja wihhaliste perrast.

18. Kif se om meie päle tulnu, nink meie ei olle sinno
mitte ärraunnetanu, ei ka kawwalaste sinno sadusse
wasta tennu.

19. Meie südda ei olle mitte ärratagganenu, ei ka
meie jalg sinno teeraa päält ärrakäändnu,

20. Et sa meid ollet mahharõhhunu piisõ=hande pai-
gan, nink surma pinmedusjega meid katnu.

21. Kui meie omma Jummalä nimme ollesse ärra-
unnetanu, nink omme kässt wõra Jummalä pole ülles-
tõstnu:

22. Es Jummal peas sebda perrakullema? sest et
temma tijap sõame sallausst.

23. Sest sinno perrast tappetas meid eggapäiwa,
meie olleme toido=lamba arwolisse. Rom. 8, 36.

24. Tõsse! milles sinna maggat, Jõsand? wirgo
ülles! ärra heida meid mitte ärra iggaweste!

Matt. 8, 24.

25. Mis perrast kãnat sinna omma palget minno eest
fõrwale, nink unnetat ärra meie hädda ja willistust?

26. Sest meie heng om ma pole allandetu, meie kõt
ma külge kasjunu.

27. Tõsse ülles, arwita meid, nink lunnasta meid
omma heldusse perrast!

45. Laul.

Ettefulutamine Kristusjes ja temma mõrõjast.

1. **U**llemba mængimehhele antu, Sõfannimi=mängi
pääd, Kora latstist; ütõ pühha laul, ütõ armo laul.

2. Minno südda kedap wälja kauni sõnnu; minna
mõtõle: Kunningale auwus olgo minno laul! Mo keel
om kui ussina kirjotaja raudsulg. Jan. 18, 37.

3. Sinna ollet figeillusamb inimessse laste sean, arm
om wäljavallatu sinno huulde päle, seperrast õnnistap
Jummal sinno iggaweste. Luk. 4, 22.

4. Oh wäggerw sõamees! wõta omme nimmist mõ-
gaga, omma sure auwo ja auwustusjega!

5. Nink omman auwustusjen minne kui ärrawaraja
ebdest, tõisidusse ja armo ja õigusse perrast, nink sinno
hãkãst õppetago sinno wäggerwid teffu.

6. Terrawa omma sinno nole, — rahwas fattap
sinno ette mahha, — kunninga wainlaste sõame sisse
läwa nemma.

7. Sinno auwojãrg, oh Jummal, jãap ikkes ja igga-
weste; sinno kunningrigi zeptri om õigusse zeptri.

Hebr. 1, 8.

8. Sinna armastat õigust nink wihkat jummalawal-
lato ollemist; seperrast om sinno, oh Jummal, sinno
Jummal woidnu rõmo=õlliga ennamb kui sinno selfsi-
mehhi. Jes. 61, 1.

9. Murre ja aloe ja kasõia omma kif sinno reirwa,
surist õnnist, mes elewanti=luist tettu, rõmustap sinno
kandle=mãng.

10. Kunningide tütõre omma ehhitetu so kalli ehtega,
kunninga=emmand saisap so hãal kãel, Dwiri kallimba
kullaga ehhitetu.

11. Kule, tüttar, kae ja kána omma förwa! Unneta ärra omma rahwast ja omma esä-maja!

I. Mos. 12, 1. — Matt. 19, 29.

12. Kunningas römüstap sinno ehhitussest; temma om sinno Jssand, kummarda tedda!

13. Sis sawa Xirusse tütre, ka ne rikkamba rahwa seast, sinno allandlikkult pallema andidega. Laul. 72, 10.

14. Kik kuninga tütre aum om sissestpidine, temma reinwas om kullast kirp=filmi koetu.

15. Wäljaumneldu reinwin wijas tedda kuninga mannu; neid neitsid, kes temma perra läwa, kes temma söbra, neid wijas sinno mannu.

16. Neid wijas römo ja römustellemissäga, nemma tulleswa kuninga maija.

17. Omme wannembide saarnatse olgo sinno latse; sinna töstat neid würstis fige ma ülle. Hebr. 2, 13.

18. Minna tahha sinno nimme mälletada eggalitte põlwe rahwa sean; seperrast peawa kik rahwas sinno aumustama ikkes ja iggaweste.

46. Laul.

Ristifoggoduuse rööm ja julgus.

I. Paul üllemba mängimehhele antu; Kora latstist Allamoti-mängiga laulda.

2. Jummal om meie warjopaik ja tuggewus; temma annap henda löida kui abbimees eigen häddan.

Laul. 68, 20. 21.

3. Seperrast ei pelga meie mitte, ehk se ma ka likus, nink ne mäe heljosse merre põhjan. Laul. 91, 1. 2.

4. Kui ka merri kohhises ja lainetas, kui ne mäe wõt-tasse wärriseda merre tössemisäse perrast: — Sela —

5. Sisäsi römüstawa jöggi ja temma sone Jummalä lina, nink Rige förgemba pühha maiju. Laul. 48, 9.

6. Jummal om sääl kesk paigun, ei se pea heljoma; Jummal arwitap tedda warra hommungul.

7. Paggana mäsfalewa, kuningrigi heljowa: temma annap omma häält kuulda, sis sullap ma ärra.

8. Jssand Zebaot om meiega, Jakobä Jummal om meie warjopaik. Sela. Rom. 8, 31.

9. Tulge ja kaege Jssanda tekku, ke ma pääl särast ärrahäetamist teep, Laul. 66, 5.

10. Ke figin paigun ilma pääl söddimist kelap, ke noolt katski murray, piki otsast ärrarajup, nink söa-wanfrid tullega ärrapallotap! Laul. 76, 4.

11. „Saiske ja tundke, et minna olle Jummal, minna olle üllendetu pagganide man, üllendetu ma pääl!“

12. Jssand Zebaot om meiega, Jakobä Jummal om meie warjopaik. Sela. 2. Uja ram. 13, 12. 18.

47. Laul.

Römolaul Kristusse taiwaminnemisest ja aumorigist.

I. Paul üllemba mängimehhele antu, Kora latstile laulda.

2. Plaksutage kässt, kik rahwas! höiskage Jummalä röömsä hälega!

3. Sest Jssand, se fige förgemb, om peljusse wäart, üts suur kuningas fige ma ülle. Sak. 14, 9.

4. Temma sunnip rahwast meie alla, nink rahwa seltsi meie jalgu alla.

5. Temma wallitsep meile meie perrisössa, Jakobä förgust, kedda temma armastap. Sela.

6. Jummal lähhäp ülles höiskamisäsega, Jssand passuna hälega. Laul. 68, 9. — Ewes. 4, 8—10.

7. Rittust laulge Jummaläle, kittust laulge! kittust laulge meie kuningäle, kittust laulge!

8. Sest Jummal om kuningas ülle fige ma: laulge kittust, temmale kallist laulo!

9. Jummal om kuningas pagganide ülle; Jummal istup omma pühha aujärje pääl.

10. Rahwa üllemba foggowa Abrahamä Jummalä rahwast; sest Jummalä perralt omma ka ne ma wallit-seja; temma om üllendetu förgeste. Laul. 45, 7.

48. Laul.

Kristuſe ristifoggoduſe auw ja finnitus.

1. Laul ja luggu Kora laſſile antu laulda.
2. Suur om Jſand ja wäga kuulda meie Jummalal linan, temna pühha mäe pääl. Laul. 145, 3.
3. Kallis kõrgeus, fige ma rõõm om Zioni mäggi, temna põhjapoolne om ſure kunninga lin.
4. Jummal arwald henda neide kunninglikkun maijun kui neide kõrge warjopaik.
5. Eest näſe, kunninga omma üttekokko tulnu, nink omma mödalänu kif wimäſe.
6. Kui nemma olliva nänu, ſis omma nemma imneſ pandnu, hirmo tundnu, nink rutto pakko länu.
7. Wärriseminne tulli ſääl neide päle, wallo ni kui ſel, keſ laſſe-wallun om.
8. Sinna murrat katſki Tarſiſi-laiwu homnungo tulega.
9. Nida kui meie olleme kuulnu, nida olleme ſebda nänu Jſanda Zebaoti linan, omma Jummalal linan: Jummal wöttap ſebda finnitusada iggaweſte. Sela.
- Laul. 46, 5.
10. Meie mötleme, oh Jſand, ſinno helduſe päle ſinno templin.
11. Jummal, nida kui ſinno nimmi, nida om ka ſinno kiltuſ ma oſſani; ſinno häkäſi om täüs diguſt.
12. Olgo rõõmſa Zioni mäggi, Juda tütre rõmuſ-tellego ſinno kohtofäduſte perrast. Arwald. 14, 1.
13. Minge Zioni ümbre, pirage temna ümbre, luggege ülles temna tornid,
14. Pandke häſte tähhele temna eenmüri, arwage ärra temna ſuri maiju, et teie wöite ſebda tullewatſe põlwe rahwale kulutada.
15. Eest ſefinnane Jummal om meie Jummal ikkeſ ja iggaweſte, weel perran ſurma om temna meie ſaatſa. Jef. 25, 9.

49. Laul.

ſin lähhäp hukka ja temna himmo: ent keſ Jummalal tahtmiſt teep, ſe jääp iggaweſte.

1. Laul üllemba mängimehhele antu, Kora laſſile laulda.
2. Kuulge ſebda kif rahwaſ, pandke tähhele kif, keſ ma pääl ellate,
3. Halwa ni häſte kui ſuurſuggu innimeſe, rikka ja waiſe ütteleſſe!
4. Mo ſu peap tarkuſt kõnnelema, nink mo ſõame möite om ſelge möiſtuſ.
5. Minna kána omma kõrwa laulo pole, nink anna omma oppetuſſe-ſõmma kandle pääl teda.
6. Miſperrast pea minna pelgama kurjal ajal, kui perrankiuſajide üllekohhuſ mo päle tükkip?
7. Keſ omma warranduſe päle lootwa, nink omma ſure rikkuſe päle uhke omma.
8. Ei ütſke ei wöi welle lunnastaſta, ei ka Jummalale lunnastaſiſe hinda temna eest anda.
9. Nink neide henge lunnastaſtinne om ni wäga kallis, et temna ſebda peap mahhajätma iggaweſte, Watt. 16, 26.
10. Ehk temna ka löpmata peas ellama, nink hauda eſ peas näggema.
11. Eest temna näep: targa koolwa, meletu ja halpi läwa ütteleſſe hukka, nink peawa omma hääd perrandajile jätma. Kogg. 6, 2.
12. Neide ſüdda lodap, et neide maja ſaiſima jäwa, nink neide ellamiſſe paiga põlweſt põlweni, nink et nemma auwo löidwa ma pääl.
13. Ent innimenne ei jä mitte allati au ſiſſe, ta om ellajide ſaarnane, meſ ärrakadduwa. Laul. 78, 18. 19. 20.
14. Eſinnane neide wiis om ütſ halp lotuſ, nink om neide perrantullejil ſeſt kõnneſt hämeel. Sela.
15. Nida kui lambid wetas neid põrgute, ſurin wal-litſep neide üle, nink ne digeda omma neide üllembiſ

pantu hommungul, neide nággo löppey árra, pörgunke ásfend neile ei já.

16. Ent Jummal lunnastap mo henge pörgo wödmussest, sest temma wöttap minno wašta! Sela.

Hosea. 13, 14.

17. Urta mötse kassite, kui keake rikkas saap, kui temma maja auru sures läháp! Laul. 37, 1. 35. 36.

18. Sest surman ei wötta ta middage hennega; ta auru ei lá ka mitte temma perra. 1. Tim. 6, 7.

19. Ehk temma kül omma henge õnsas kittap omman ellun, nink tõise sinno kitwa, kui sa hennela háád teet:

20. Siiski ta tulley omme wannembide seltsi, kes ealke ennamb walgust ei sa nátta.

21. Jumminenne, kes auruw ellap, kel mõistust ei olle, om ellajide saarnane, mes árrakadduwa. 13. w.

50. Laul.

Digest Jummal orjussest.

I. Asawi laul.

Jesand, wággew Jummal kõnneley, nink heikap selle mailmale páiwa = nõdsengussest öddanguni.

2. Zionist nakkap paistma se kallis Jummal illo.

5. Mos. 33, 2.

3. Meie Jummal tulley, nink ei já mitte waik: hukkutaja tulli pallotap temma een, nink marro tule puhhuruwa temma umbre. Laul. 96, 13.

4. Temma kutsup taiwast ja maad, et temma ommale rahwale tahhap kohhut mõista: 5. Mos. 31, 28.

5. „Koggoe mulle kokko mo waggu, kes minno leppingut teggewa ohwri man!“ 1. Sam. 15, 21.

6. Nink taiwa pearwa temma digust kulutama; sest Jummal essi om kohtomõistja. Sela.

7. „Kule mo rahwas, minna tahha kõnnelda! Jsrael, minna tahha sinno wašta tunnistada: Jummal, sinno Jummal olle minna!

8. Ei ma sinno nomi so ohwride perrast, sest so pallotusse = ohwri omma eggal ajal minno een.

Jer. 7, 22. 23.

9. Ei ma tahha so majast hárgi wötta, ei ka sikku so tahra mant.

10. Sest minno perralt omma kif mõtsellaja, ne ellaja mákke páál tuhhande kaup.

11. Minna tunne kif linde mákke páál, nink mes wálja páál ligup, om minno een.

12. Kui minna issones, ei ma sebda sulle ütles; sest et minno perralt om ma ja kif, mes temma sisfen om.

13. Kas sa mõtlet, et minna tahhas hárgide lihha siwwa, ehk sikkade werd juwwa?

14. To Jummalale tenno = ohwrid, nink tasu árra Rigeõrgembale, mes sa ollet towotanu.

15. Nink heika minno appi hádda ajal, sis tahha minna sinno árrapásta, nink sa peat minno kirma!“

Joel. 3, 5.

16. Ent jummalawallatule ütley Jummal: „Mis sa kulutat mo saádmissi, nink wöttat mo sáduust omma suho,

17. Kes sa ommete oppust wiikat, nink heidat mo sonnu henne tade?

18. Kui sa warrast náet, sis sa tahhat háál meel temmaga olla, nink abbiello = riksidega om sul õsfaust.

19. Dmmal suul lasset sa kurja kõnnelda, nink so keel teep tuhja jutto.

20. Sa istut ja kõnnelet omma welle wašta, nink omma emma poja pále tõstat sa kurja kõnnet.

21. Sebda kif ollet sa tennu, nink minna olle waik olnu: sis sa mõtlet, et minna sinno saarnane olle; ent minna tahha sinno nomi, nink kif so filmi ette sáda!

Rom. 2. 4.

22. Mõistke ommete sebda teie, kes Jummalat árraunnetate, et ma teid árra ei hara, fun pástjat ei olle!

Laul. 78, 11.

23. Kes tenno ohwritsey, se kittap minno; nink kes omma teed tábhele panney, selle minna anna Jummalalla önnistust natta!

51. Paul.

Dige pattustikäändja om, kes ni kui Dawit pattust kánap.

I. Sawida laul, üllemba mánigimehhele antu,

2. Kui prohwet Natan temma mannu tullu, perrast fedda kui ta Patseba mannu olli heitnu.

2. Sam. 12, 1—13.

3. Jummal olle mulle armolinne omma helbusse perrast, kistuta minno ülleastmisse omma sure halletusse perrast!

4. Mösse minno puhtas mo üllekohust, nink puhhasta minno mo pattust!

5. Eest minna tunne omme ülleastmisse, nink mo pat om eggal ajal minno filmi een; —

6. Sinno, sinno wasta ütsinda olle ma pattu tennu, nink fedda ettewõtnu, mes sinno een ei kõlba; — et sinna dige olles ommiin sõnnun nink puhhas, kui sinna kohhut mõistat.

7. Nátse, patlikkust seemest olle ma sündinu, nink pattun om mo emma minno sanu.

Jan. 3, 6.

8. Nátse, sõame tõtteusfest om sinnul hámeel, nink sinna annat sallajan mulle tarkust teda.

9. Puhhasta minno pattust Isopiga, et minna puhtas saas; mösse minno, et minna walgembas saas kui lummi!

3. Mos. 14, 6. nink 4. Mos. 19, 6.

10. Anna mulle rõmo ja rõmustust kuulda, et mo lukondi rõmustellera, mes sinna ollet árrarõhknu!

11. Kána omma palget kõrwale mo pattude eest, nink kistuta árra kík mo üllekohhut!

12. Lo minno sisse, Jummal, puhhast sõand, nink anna mulle wastset kindmat waino!

13. Árra heida minno mitte árra omma palge eest, nink omma puhha Waino árra wõtta minnust árra!

14. Rõmušta minno jälle omma önnistussega, nink rõmolik wain pidbago minno üllewan!

15. Minna tahha ülleastjid sinno teed oppetada, et pattatse sinno pole kánaase.

Lut. 22, 32.

16. Pásta minno árra werresüüst, Jummal, minno önnistusse Jummal, sís kittap mo keel sinno digust!

17. Isand, arwa ülles mo huli, sís peap mo sinno kittust kulutama!

18. Eest ohwri ei olle mitte sinno mele perrast, muido ma neid sinnule annas; pallotusse-ohwrid ei armasta sinna mitte.

19. Jummalalla meleperralisse ohwri omma ütse árrarõhhotu wain; ütse rõhhotu ja murtu sõand ei põlle sinna, Isand, mitte árra.

Laul. 34, 19. — Jes. 57, 15.

20. Te Zionile háád omma armo perrast, ehbita Jerusalemni mári ülles!

21. Eis omma digusse ohwri, árrapallotamisse-ohwri ja terve ohwri sinno mele perrast; sís ohwritsetas hárgi sinno altri páäl.

Malak. 3, 3. 4.

52. Paul.

Diget usku om tarwis wággewide wainlaste wasta.

I. Sawida oppusse laul, üllemba mánigimehhele antu,

2. Kui Toeg, Edomi-mees olli tulnu ja Saulile kulutanu, ütelden: Dawit om Ahimeleki maija tulnu.

1. Sam. 22, 9.

3. Willes sa kurja kittat, sa wággew mees? Jummalalla helbus om eggapáinwa!

4. Rahjo pále mõtlep sinno keel; õtsekui terraw habbena-wáits teet sa kawwalust!

Sirak. 28, 19. 20.

5. Sinna armastat kurja ennamb, kui háád, wõlsmist ennamb kui digust! Sela.

6. Sinna armastat kíkuggust árraháetamisse sõnnu, oh petlik keel!

7. Kõl Jummal ka sinno wõttap ärrarikkuda iggawes, temma wõttap sinno ärra, nink kistsup sinno wälja so teldist, nink hukkap sinno jureni ärra ellawide maalt. Sela. Laul. 5, 7.

8. Nink ne õigeda näggewa sedda, nink pelgawa; ent tedda naarwa nemma.

9. „Ennä sedda meest, kes Jummalat ommas kinnituses es panne, enge lootse omma sure rikkuses päle, nink olli wäggew omman karwalusfen!“

10. Ent minna olle ni kui haljas õlli-pu Jummalakoan; ma loda Jummalaheldusse päle ikkes ja iggaweste. Laul. 92, 13. 14.

11. Minna tenna sinno iggawes, sest et sinna kif häste ollet tennu, nink loda sinno nimme päle, sest se om hä sinno waggade een! Laul. 37, 5. nink Laul. 39, 10.

53. Laul.

Pat rikkup wäga innimissi; abbi om tarwis.

I. Sawida oppusse laul, Maalati-mängi kõrwal, üllemba mängimehhele antu.

2. Jummalawallato mõtlep omman sõamen: „Ei olle Jummalat!“ kurri ja hirmus om neide teggo, ei olle üttefe, kes hääd teep. Laul. 14, 2.

3. Jummal kaep taiwast inimeste laste päle, et saas nätta, kas keake mõistlik olnes, kes Jummalat nõrwas.

4. Kif omma ärratagganu, kif wimatse kõlbmatumas lannu; ei olle sedda, kes hääd teep, ei ürteainustfe. Rom. 3, 10.

5. Es sedda tahha tähhele panda kif kurjateggija, kes mo rahwast sõwa, kui leiba sõwa? Jummalat ei heika nemma mitte appi.

6. Ent sääl tundwa nemma suurt hirmo, kun hirmo ei olle; sest Jummal pillap neide lufonti laiiale, kes minno wasta leri teggewa; sinna sadat neid häü sisse, sest et Jummal neid om ärrapõlgnu.

7. Oh, kes sadap Zionist abbi Ibraelile? Kui Jummal omma rahwast wangipõlwest päästap, sis saap Jakob wäga rõõmsas, Ibrael rõmustap! Laul. 14, 7.

54. Laul.

Palwe abbi perrast wainlaste wasta.

I. Sawida oppusse laul, keeltega-mängide pääl, üllemba mängimehhele antu,

2. Kui Siwi-rahwas tulli ja Saulile üttel: Nätse, Sawit om henda meie mammu warjule peetnu! 1. Sam. 26, 1.

3. Jummal! päästa minno omma nimme läbbi, nink sada mulle õigust omma wäe läbbi! Laul. 79, 7.

4. Jummal! kule mo palwet, wõtta mo su kõnnet wasta!

5. Eest wõra saiswa mo wasta, wäggiwaldse ajawa mo henge tagga; ei nemma pea Jummalat filmi een. Sela. Job. 4, 5.

6. Nätse, Jummal om mo abbimees, Ißsand om mo henge tuggi; Laul. 37, 39.

7. Kõl temma tasup sedda kurjust mo wiihalistele: omma usutawusse perrast kaota neid ärra!

8. Hämelega tahha ma sinnule ohwritsedda, nink sinno nimme, Ißsand, kitta, sest se om hä.

9. Eest temma om minno figest häddast päästnu, nink mo film rõmustap mo wainlaisist.

55. Laul.

Kristuusse ja usklikuude palwe wainlaste wasta.

I. Sawida oppusse laul, keeltega-mängide pääl, üllemba mängimehhele antu.

2. Kule, Jummal, mo palwet, nink ärra hoija hennast mitte kõrvalle mo puhkamisse eest!

3. Panna minno tähhele ja kule minno; murrest kogona mahharõhotu ma kaibust tõsta nink wingu wallu-
saate, Laul. 31, 8.

4. Wainlase tännitamisse nink jummalawallato per-rankiusamisse perrast; sest nemma püüdwa õnnetust sata mo päle, nink wihtawa minno sure wihtaga.

5. Südda wärrisep minno sissen, nink surma hirm tükkip minno päle.

6. Pelg ja wärriseminne tulley minno päle, nink jäl-letus kattap minno.

7. Minna ütle: Oh olles mul turwikesse siwu, et ma ärralemmas nink rahho paika löwwas!

8. Nätse, kawwette tahhas ma paggeda, laande tahhas ma jäda. Sela.

9. Ma tahhas rühki, et ma pääses marro tulest ja tulispaäst!

10. Nela neid ärra, Jõsand, segga neide keelt! sest et ma näe linan wäekaubä tööd ja rida.

11. Död ja päiwa käuwa nemma ümbre ta müri pääl, nurjato tö ja waiw om temma kesken;

12. Ziggedus om temma kesken, nink temma ulitside päält ei taggane ärra ei kawwalus, ei ka pettus.

13. Sest wainlane ei laima minno: kül ma sedda tahhas kannatada; ei surustelle ka mo wihtaja minno wasta: kül ma sis tahhas hennast temma eest ärra-peta;

14. Ent sinna, mo seltsi=mees, mo sõbber ja mo tutwa, Laul. 41, 10.

15. Kes meie sõbralikkult hennekesken olline, nink Jummalä kotta lätsime sure seltsiga!

16. Zulgo surm äkkitselt neide päle, et nemma ellawalt pörgute läässe! Sest kurjus om neide majan, kes-kel neide sean. 4. Mos. 16, 33.

17. Ma heika Jummalä pole, nink Jõsand awwi-tap minno.

18. Dödango ja hommungo ja löuna ajal ma kaiba ja wallusaste wingu, nink temma kulep mo häält.

19. Temma päästap rahhun mo henge maadlemisest; sest paljo saiswa minno wasta.

20. Jummal, ke kosto-järje pääl istup ammust fani, kulep ja allandap neid. Sela. Sest nemma ei parranda henda, ei pelga ka Jummalat. Laul. 102, 27.

21. Nemma pandwa kät neide külge, kea rahhun ueidega ellanu, nemma teotawa omma leppingut ärra;

22. Neide su sõnna omma libbedamba kui woi, ent sõamen om neit sõddiminne; neide sõnna omma peh-memba kui õlli, nink ommete omma nemma palja möga.

23. „Heida Jõsanda päle omma koorma, temma peap= sumo ütles, temma ei lasse õigedat iggawes heljoda!“ Laul. 37, 5.

24. Ent sinna, Jummal, saat neid hukatusse hauda heitma; ne mehhe, kel werresüüd ja kes kawwala, ei tulle kest ello=ea sisse; ent minna loda sumo päle!

56. Laul.
Lotusse palwe, et Jummal wõttas appi tulla.

1. Sawida kullane laul, üllemba mängimehhele antu, sest waikkust turwikesest wõride sean, kui Wilistri tedda kinniwõttiwa Kati linan. 1. Sam. 21, 11.

2. Jummal, olle mulle armolinne, sest innimesse tahtwa mo ärraneelda; eggapäiwa teep wainlane mulle kitsust.

3. Mo wainlase tahtwa minno eggapäiwa ärraneel-da; sest neid om paljo, kea mo wasta torredaste taplewa.

4. Kui hirm mo päle tükkip, sis ma tahha sumo päle lota!

5. Jummalä sõnna tahha ma kitta; Jummalä päle loda minna, ei minna pelga: mis wõip inimenne mulle tetta? Laul. 118, 6.

6. Eggapäiwa käändwa nemma mo sõnnu tõisite; fik neide mötte läwa se päle, et nemma mulle kurja teesse. Laul. 120, 7.

7. Nemma tullewa kofko, peetwa henda ärra, nink pandwa mo kofsa tahhele õtskui ne, kea mo henge tahtwa kinnihaarda.

8. Kas nemma peasse omma kurjussega ärrapääs-
fema? wihhaga tõuka sebda rahwast mahha, oh
Jummal!

9. Urwa üles mo paggemist! panne mo silma-
pääsarid omma nahkpauna! es nemma olle sinno
ramatum?

10. Eis peawa mo wainlase taggasikäändma, sel
pääwal kui ma heika; sebda ma tija, et Jummal minno
eest saisp!

11. Jummalan tahha ma kitta Zemna towotust;
Jesandan tahha ma kitta Zemna sönnä!

12. Jummalä päle loda minna, ei ma tahha pel-
jada: mis wõip innimenne mulle tetta? Hebr. 13, 6.

13. Sinno towotusti, Jummal, tahha ma piddada,
sinnule tenno = ohwrid ohwritseba!

14. Sest sinna ollet mo henge surmast päästnu, mo
jalgu kummasstamisest, et ma wõi kõndi Jummalä een,
ellawide walgusfen. Paul. 116, 8. 9.

57. Paul.

Jesanda abbi otsitas palwen wainlaste wasta.

I. Sawida fullane laul, wifil: „ära kaota!“ laulda,
üllemba mänginehhele antu; kui ta Sauli eest
ärrapaggesti koba sisse. I. Sam. 21, 1. p. 24, 4.

2. Ollle mulle armolinne, Jummal, olle mulle
armolinne! sest sinno päle lodap mo heng; sinno siwu
warjo alla tõtta minna, seni kui õnnetus om mödalännu.
Paul. 17, 8.

3. Jummalä, se figeförgemba pole heika minna,
Jummalä pole, ke mo õnnetussele otsa sadap.

4. Zemna lähätap taiwast mulle abbi, sadap häät
sisse mo perrankiusajat. Sela. Jummal lähätap
omma heldust ja usutawust.

5. Mo heng maggap löwwide keskel, kes wihhast
legitsewa, innimeste laste sean, kelle hamba omma kui
pigi ja nole, kelle keel om ni kui terraw möök.
Paul. 55, 22.

6. Jummal! üllenda henda ülle taiwa, nink omma
aawo ülle foggona mailma!

7. Wörko omma nemma mo sammule pandnu,
eggats kõwwerdap mo henge; hauda omma nemma
minno ette kaiwanu, nink sabbawa essi sisse! Sela.

8. Mo südda om walmis, oh Jummal! mo südda
om walmis, ma tahha laulda ja kittust laulda.

9. Wirgo üles, mo waim! wirgo üles, nablinaang
ja kandel! warra tahha ma ülestõsõseda!

10. Ma tahha sinno tennada rahwa sean, Jesand,
kittust sinnule laulda mitme rahwa sean!

11. Sest suur ammak taiwani om sinno heldus,
nink ammak pilweni sinno tõisidus. Paul. 36, 6.

12. Jummal! üllenda henda ülle taiwa, nink omma
aawo ülle foggona mailma!

58. Paul.

Kristusse ja usklikuide palwe üllekohto = teggijide wasta.

I. Sawida fullane laul, üllemba mänginehhele antu,
wifil: „ära kaota!“ laulda.

2. Kas teie sis tõttest ollete ni kui keletumas jänu,
teie kohtomõistja? Könnelge, mõistke kohhut õigusse
perra, teie innimeste latse! Jes. 56, 10. 11.

3. Eõamen tete teie kõwwerust, siin maal kalote
omne kättega wäekaubä tööd tõistile kätte!

4. Jummalawallato omma ärratagganenu emma
ihhust sani; wõlsja essiwa emma ihhust sani.
Ewes. 4, 18.

5. Neide wihha om siwu wihha saarnane, õtsfekui
kõrweto nastik, mes omma kõrwa kinnisullup,

6. Mes ei kule nõidjide häält, se lausja (häält), kes
kül lausta mõistap.

7. Jummal, murra ärra neide hambid neide suun!
noorte löwwide purremisse hambid murra ärra, oh
Jesand!

8. Nemma peawa árrakabduma kui wessi, mes sinna ja tanna joses; nemma tömbawa omme noli ülles: olgo nemma kui nüristetu!

9. Ötskui zeatiggo mingo nemma árrasulladen hukka, ötskui enneaigne naise lomakenne árra sago nemma mitte päiwa nátta!

10. Enne kui teie annume orjawitsust pesitamist tundwa, saap Isand kík, olgo tores, olgo kússe, kange tulega árraajama.

11. Dige römústap, kui ta sárasť kurja tassumist náep, ta mössep omme jalgu jummalawallatuide werren;

Laul. 68, 24.

12. Nink innimenne ütley: ögedale saap ommete kasso! Jummal om ommete koftomöistja ma páál!

59. Laul.

Palwe abbi perrast wainlaste tiggedusse wasta.

I. Sawida kullane laul üllemba mángimehhele antu, wissil: „árra kaota!“ laulda, kui Saul neid lähhát, kea temma kodka píddiwa hoitma, nink tedda árrasurmama.

1. Sam. 19, 11.

2. Pásta minno mo wainlaisist, minno Jummal, hoija minno wastapannejide eesi!

3. Pásta minno kurjateggiist, nink arwita minno neist, kel werrestüüd om!

4. Eest násse, Isand, nemma wahtwa mo henge; wággewa foggowa mo wasta kokko, ilma mo süta ja ülleastmíseta!

Laul. 56, 7.

5. Nemma jooskwa ilma mo süta nink walmístawa henda: tösse ülles mo pole ja kae!

6. Nink sinna, Isand, Jummal Zebaot, Israeli Jummal, tösse ülles, nink tulle kík pagganid kaema! árra olle armolinne neile, kea ni liig-julgede üllekohhut teggewa! Sela.

7. Nemma tullega öddangul taggast, haukwa kui penni, nink jooskwa umbre lina!

8. Násse, nemma ajawa (kurja) ommast suust wálja, möga omma neide huulde páál, sest nemma mötleva: kes peas sedda kuulma?

9. Ent sinna, Isand, narat neid, sinna teet kík pagganid narus!

Laul. 2, 4.

10. Temma tuggewust tahha ma sinnule játta; sest Jummal om mo kõrge warjopaik.

11. Minno helde Jummal tulley mulle wasta, Jummal annap mulle römo nátta mo wainlaisist!

12. Urra tappa neid mitte, et mo rahwas sedda es unnetas árra; panne neid hulkuma omna wáe lábbi, nink heida neid árra, Isand, meie kilp!

13. Neide huulde sömma om pat neide suun: seperrast woetas neid kinni neide kórkusfen, nink se wandmísse ja pettusse perrast, mes nemma juttustawa.

Laul. 36, 4.

14. Löppeta neid árra wíbhaga, löppeta neid árra, et neid ei ealke olle, ni et nemma tunnesse, et Jummal om wallitseja Jakobin mailma otsani! Sela.

15. Nemma peawa öddangul taggasitullema, nink haukma kui penni, nink umbre lina jooskma.

Amos. 8, 11. 12.

16. Nemma peawa umbrehulkuma sögi perrast, ilm-sómata ja ilmómajata.

17. Ent ma tahha sinno tuggewussest laulda, nink hommungul sinno heldusse perrast römústelleda; sest sinna ollet mo kõrge warjopaik ja mo lotus háddan.

18. Minno tuggewus! sinnule laula ma kítust! Sest Jummal om mo kõrge warjopaik, mo armolinne Jummal.

60. Laul.

Usupalwe Jummal aarmo ja abbi perrast.

I. Sawida kullane laul oppetusfes, üllemba mángimehhele antu, Susan = Eduti = mángi kõrwal laulda;

2. Kui temma olli söddiman Siria-rahwaga Mesopotamiast ja Zobast, kui Zoab taggasitulli, nink sola-

orrun katstöistkümmend tuhhat Edomi=ma meest mah=halõje.

2. Sam. 8, 5. 13.

3. Jummal, ke sa ollet meid arraheitnu ja laijale pillanu, meie päle wihhane olnu: sada meid jälle õnne pole!

4. Ke sa ollet maad wärrisema tennu, nink sebda lahki ajanu: parranda temma lahhet, sest et ta heljop.

5. Sinna ollet ommale rahwale kõrwra luggu nätta andnu; sinna ollet meid jootnu winaga, et meie pä josp umbre.

Laul. 75, 9.

6. Sinna ollet neile, kea sinno pelgawa, ütte lippo andnu, mes püsti saifap, tõtteuße perrast, — Sela —

7. Et so armastaja saasse arrapästetus: arwita omma häkäega, nink kule meid!

8. Jummal om kõnnelnu omman pühhan paigan, ma tahha rõmustelleda: Minna tahha Sihemit arrajaggada, nink Sufkoti orgo arramõta;

9. Rilead om minno perralt ja Manasse mo perralt, nink Ewraim om mo pä kinnitus, Juda om mo kässoandja;

10. Moab om mo mõsso=kaus, Edomi=rahwa päle heida ma omma känga, Wilištea=ma hõiskago minno perrast!

11. Kes sadap minno kinni=lina sisse, kes juhhatap minno Edomi sani?

12. Es sinna, Jummal, ke sinna meid ollit arraheitnu, nink es lähhä wälja, oh Jummal, meie sõawäega?

Laul. 44, 10.

13. Sada meile abbi häddan! sest et innimeste abbi om tühhine.

14. Jummalaga tahhame arrawaärda, nink temma wõttap meie wainlaisti mahhasõkkuda.

61. Laul.

Zawida palwe; temma õffip abbi Jõfanda käest.

I. Zawida laul, üllemba mängehhele antu, keeltega mänge pääl laulda.

2. Kule, Jummal, mo tännitamist, panne tähhele mo palwet!

3. Mailma ofast heika ma sinno pole, kui mo südda arrandõrgap; ütte pae päle, mes kõrgemb om minnust, saat sinna minno juhhatama.

4. Sest sinna ollet mo warjopaif, mo tuggew torn wainlaste wasta.

Laul. 71, 3.

5. Ma tahha asfutelleda sinno telbin iggawes, nink hoita sinno siwu warjo alla! Sela.

Laul. 36, 8.

6. Sest sinna, Jummal, kullit mo towotusfi, nink annit perrandust neile, kea sinno ninne pelgawa.

7. Sinna käsawatat päiwi kunninga päiwide mannu, temma ajastaja omma õrsekui põlwest põlweni!

8. Temma istup iggawes Jummalaa een! Helbus ja usfutawus hoitko tedda!

9. Nida ma tahha sinno ninnele kittust laulda iggawes, kui ma omma towotust tasju eggapäiwa!

62. Laul.

Kannatus ristil ja kiusatusel al sadap paljo kasso.

I. Zawida laul, üllemba mängehhele antu, kes Sedutuni seltsi ülle.

2. Minult Jummalaa päle lodap waiklikkult mo heng: temma käest tulley mulle abbi!

Laul. 131, 2.

3. Temma ütsinda om mo paas ja mo abbi, mo kõrge warjopaif: ei sa minna wäga heljoda!

Laul. 18, 2. 3.

4. Karwas kargate ütte mehhe päle, tahhate kiftemma päle tükki, ni kui wäljawajonu saina, kui langewa müri päle?

5. Ent nemma piddawa nõuwo, tedda temma kõrgeussest mahhabeita, wõlsmisest om neil hämeel; suga nemma õnnistawa, ent sõamen nemma wandwa. Sela.

6. Minult Jummalaa päle loda waiklikkult mo heng! sest temma om minno lotus.

7. Temma ütsinda om mo paas ja mo abbi, mo kõrge warjopaif: ei sa minna heljoda!

8. Jummal, man om mo õnnistus ja mo auw; mo tuggew paas, mo warjopait om Jummalan! Laul. 61, 4.

9. Oh rahwas, lootke Jummalale päle eggal ajal! wallage wälja omma sõand temma ette! Jummal om meie warjopait! Sela.

10. Ent innimese latse ei olle joht middage, ka surelise innimese omma wallelikko; kui neid pantas kalo päle, sis nemma omma weel kergemba kui tühhius.

Jes. 40, 15.

11. Urge lootke mitte lija-teggemise päle, ärge pandge ka rõõwmise päle tühja lotust! Kui warrandus figginep, sis ärge poge mitte omma sõand sinna külge!

1. Tim. 6, 17.

12. Ütskõrd om Jummal üttelnu, mittokõrra olle minna sedda kuulnu: Jummal ütfinda om wägger!

13. Nink sinna, Jēsand, ollet armolinne; sest sinna tasfut eggauttele temma tõ perra. Rom. 2, 6.

63. Paul.

Uflikkuide palwe willitususen wainlaste wašta.

I. Sawida laul, kui temma olli Juda lanen.

1. Sam. 34, 14. nink 24, 1.

2. Jummal! sinna ollet minno Jummal, warra offi ma sinno: mo heng jannonep sinno perra, mo lihha ihhaldap sinno perra, saäl kuiwal ja põwwatfel maal, kun wet ei olle. Laul. 42, 3. 4.

3. Nida olle ma sinno pole kaenu pühhan paigan, et ma sinno tuggewust ja auwo saas nätta;

4. Sest sinno heldus om parremb, kui ello; mo hule peawa sinno kitma!

5. Seperrast tahha ma, ni kawwa kui ma ella, sinno fitta, nink sinno nimmel omme käsfi üllestõsta!

6. Dtskui selge raswaga saap mo heng täüdetus; seperrast peap mo su hõiskamise huulbega sinno kitma!

7. Kui ma wote pääl maan sinno meelde algata: sis ma mõtle fige õ aiga sinno päle.

8. Sest sinna ollet mo abbi, nink sinno siwu warjo al tahha ma hõiskada.

9. Mo heng hoijap sinno pole, sinno hākāsfi om minno tuggi. Jes. 41, 10.

10. Ent ne, fea mo henge piüdwä ärrahuffada, peawa esfi ma-allutse paikahä minnema.

11. Neid peap ärraantama möga kätte, rebbasile osfas peawa nemma saina.

12. Ent kunningas rõmustap Jummalan; eggauts, kes temmale ussutawas jänu, peap henda kitma, kunnas wõlsjide su saap wait ollema.

64. Paul.

Uflikkuide palwe perrankiusajide wašta.

I. Sawida laul, üllemba mängimehhele antu.

2. Kule, Jummal, mo kaibusse häält, hoija mo ello hirmsa wainlase eest!

3. Warja minno tiggeda innimese fallaja nõuwo eest, kurjateggijide selfi eest:

4. Kes omma keelt ihhuwa, ni kui mõka, kes omme kibbeda sõnnuga sihtiwä, ni kui nooltega;

5. Et sedda õgedat fallajalt mahhalaske; äkkitselt lastwa nemma tedda, nink ei pelga middage.

Laul. 11, 2. 3.

6. Nemma mõtwa kurja ette, pidawa nõuwo, kuis wõrko fallajalt panda; nemma ütleva: „Kes woip neid nätta?“

7. Nemma mõtlewa sure hõlega kawwalust; „meie olleme walmi! üt ärramõtteltu nõuw!“ Nink eggautte sišsestsipiddine olleminne ja südda om wäga ärrapedetu.

8. Ent Jummal lassep äkkitselt noli neide päle; se saap neile haiget teggema;

9. Neide omma keel saap neid hukka saatma; kif, kes neid näggewa, mõtwa paggeda, Laul. 7, 16.

10. Nink sis sawa kif innimesse pelgama, nink Jum-
mala tödd kulutama, nink temma teffo tähhele pandma.

2. Mos. 8, 18.

11. Se öige römustap Jssandan, nink lodap temma
päle, nink kif, kes süddamest öige omma, kitwa.

Laul. 68, 4.

65. Laul.

Rittus Jummalala häteggemiste perrast.

1. Sawida laul ja luggu, üllemba mängimehhele
antu.

2. Jummal, sinno kittetas waiklikkult Zionin, nink
sinnule tasfutas towotusfi.

Laul. 50, 14.

3. Sinna kulet palwet! sinno mannu tulley kif lihha.

Laul. 145, 18.

4. Pattu foorm litšup minno; sinna tahhat meie ülle-
astmisi andis anda!

5. Önnis om se, fedda sinna ärravallitset, nink
lasset sinno usaijaden ellada! Oh et meid rohkeste täu-
detas sinno foa, sinno pühha templi römustamisest!

Laul. 84, 3. 11.

6. Jummetaolikkult kulet sinna meid öigusfen, Jum-
mal, meie önnistus, sinna fige mailma ofsa nink ka
perramets merre were lotus!

7. Temma finnitap mäkki omma rammo läbbi, nink
om wäega ümbrewötu;

8. Temma waigistap merre kohhisemist, temma
lainde kohhisemist ja rahwa mäsfamist;

Matt. 8, 26.

9. Nink ne, kea ma ofsan ellawa, jammätawa ärra
sinno immetähte perrast; sinna lasset neil römustelleda,
kea hommungo ja öddango pool ellawa.

10. Sinna tullet maad katšuma, teet fedda liggedas
nink wäga rikkas; Jummalala jöggi om täüs wet; sinna
walmistat temmale wilja, sest nida sinna harrit fedda
maad.

Laul. 36, 9. 10. — Laul. 46, 5.

11. Sinna kastat temma hitskine, nink pannet ta
mulla-panka laggunema; wihmaga teet sinna fedda peh-
mes, nink önnistat temma wilja.

12. Ötšekui kroniga ehhitat sinna ajastaiga omma önn-
istamisega, nink sinno jälle zilwa raswast;

13. Nemma zilwa haina=ma päle lanen, nink ne
kengo omma römustellemisega ümbrewötu;

14. Karja=ma omma täüs lambid, nink orro
omma pakso wiljaga kattetu; nemma hõiskawa, nemma
laulwa ka.

66. Laul.

Rittus ja tenno Jummalala suurte teggude perrast.

1. Laul ja luggu, üllemba mängimehhele antu.
Hõiskago Jummalale römoga kif mailm!

2. Rittust laulge temma nimmele auwus, andke
auwo temma kittusfes!

3. Üttelge Jummalale: „Kuis immetaolikko omma
sinno teo! sinno sure wäe perrast kõnnelewa so wainlase
libbedalt sinno wašta;

Laul. 139, 14.

4. Kif ma kummaridago sinno nink laulgo sinnule kit-
tust, laulgo kittust sinno nimmele!“ Sela.

5. Zulge ja kaege Jummalala teffu; immetaolinne om
temma tö innimeste laste sean!

Laul. 46, 9.

6. Temma teggi merd tahhetses maas, jalgsi lätsiwa
nemma jöest läbbi; tol ajal römustime temmast!

2. Mos. 14, 21.

7. Jggawes wallitsep temma omma wäega, temma
silma kaewa pagganide päle, kangelalalise ei pea henda
mitte üllendama. Sela.

8. Ritke, rahwas, meie Jummalat, nink laske kit-
tusse häält temmast kuulda,

9. Ke meie henge ellun hoijap, nink meie jalgu ei
lasse esfida!

10. Sest sinna, oh Jummal, ollet meid läbbikaenu,
ollet meid selletanu, ni kui hõbedat läbbifullatetas;

Sakar. 13, 9.

11. Sinna ollet meid lastnu wörko jäda, sinna ollet rassedit foormat meie nimmiste päle pandnu,

12. Sinna ollet lastnu inimisfi meie pä pääl söita, meie olleme tulle ja wette lännu; ent sinna saadfit meid wälja, et fik rohkeste olleme sanu. Jes. 43, 1. 2.

13. Minna lähhá sinno kotta pallotusse-ohwriga, tasu sülle omme towotusfi, Paul. 50, 14.

14. Mes mo hüle omma lubbanu nink mo su könnelnu, kui mul kitsas káen olli.

15. Lihawid pallotusse-ohwrid tahha ma sinnule ohwritseda sön-oinide suitsutamisega, hárgi oinidega tahha ma ohwris walmistada. Sela.

16. Tulge, kuulge fik teie jummalapeliglikko, ma tahha kulutada, mes temma mo hengele tennu!

17. Temma pole heifsi minna omma suga, nink kittusse=laul om (núid) mo kele pääl.

18. Kui minna omman soamen olles köwwerust möttelnu, sis es olles Isand minno mitte kuulnu;

Opp. Sönn. 15, 29. nink 28, 9.

19. Ent Jummal kuuld, pand táhhele mo palwe háält.

Paul. 145, 18. 19.

20. Kitteru olgo Jummal, ke mo palwet árra es heida, ei ka omma heldust minnust árra es kána!

67. Paul.

Tenno Kristusse önnistusse ja há wallitusse eest.

I. Paul ja luggu úllemba mángimehhele antu, keeltega-mángide pääl.

2. Jummal olgo meile armolinne ja önnistago meid, temma lasko omma palget paista meie päle, — Sela —

3. Et sinno te ma pääl tunnus, fige pagganide sean sinno önnistus!

4. Jummal, sinno kittap rahwas, sinno kitwa fik rahwas.

Paul. 117, 1. 2.

5. Rahwas om röömfa ja laulap römustellen; sest et sinna ollet öige kohtomöistja rahwale, nink juhhatat rahwast ma pääl. Sela.

Apost. teg. 17, 31.

6. Jummal, sinno kittap rahwas, sinno kitwa fik rahwas.

7. Ma annap omma wilja; önnistago meid Jummal, meie Jummal!

3. Mos. 26, 4.

8. Önnistago meid Jummal; nink fik mailm peljago tedda.

Paul. 33, 8.

68. Paul.

Kristusse suur wöimus; temma suur wággi armorigin.

I. Dawida laul ja luggu, úllemba mángimehhele antu.

2. Jummal tösep úlles: temma wainlaifi pillatas laijale, nink temma wihkaja paggewa tedda.

4. Mos. 10, 35.

3. Sinna ajat neid árra, ni kui suits árraajetas; ötsékui wahha árrasullap tullest, nida láwa jummalawallato Jummalala een hukka.

4. Ent öigeda römustawa ja römustellerwa Jummalala een, nink omma wága röömfa.

5. Laulge Jummalale, laulge kittust temma nimmemele, walmistage teed temmale, ke lanen söidap: temma nimmi om: Isand! nink römustellege temma een!

Jes. 57, 14. — 62, 10.

6. Perrajánu laste esfa ja lásja-naište kohtomöistja om Jummal omman pühhan ellomajan.

7. Jummal asfitap perratumid útte maija, wiip wange wälja rikka kottusse päle; ent kangelalalisfe ellawa pöwwatsen paigan.

8. Jummal, kui sinna omma rahwa een wälja lástfi, kui sinna túhjan lanen eddesi káusit: — Sela —

9. Eis wárrifi ma, nink taiwas jilfsi Jummalala palge een, sesinnane Sinai ka, Jummalala, Israeli Jummalala palge een.

2. Mos. 19, 16. 18.

10. Núid annat sinna, Jummal, rohkeste wihma; nink kostutat omma perrisöbsfa, mes kuuro om.

Ezef. 34, 26.

11. Sinno omnatšide selts ellap säääl, Jummal!
sinna kinnitat häddalift omma helbusse läbbi.

Laul. 36, 8 — 10.

12. Jesand annap sönna, neide hulk om suur, kea
häid sönnumid kulutawa:

13. „Ne sða = wäe kunninga paggesiwä ärra! nemma
paggesiwä! jobba perreemna jaggap saki.

14. Kui teie sate ellama omma tahra man, sis teie
sate ollema kui turwifeste siwa, mes höbbega kattetu,
nink ni kui neide siwu putsaja, walwaka kulla hiil-
gamisfen.“

15. Kui Rigewäggerwamb kunningid laijale pillutap
temma sisfen, sis sattap lumme Zalmoni mäe pääl.

16. Pasani mäggi om Jummalä mäggi, Pasani
mäggi om üts mäggi täüs mäe-kengosid.

17. Milles teie ni kõrte kaete, teie suurte mäkke
kengo? Sedda mäkke om Jummal sowingu omma ello-
asfemes, nink Jesand jääp säääl iggaweste.

18. Jummalä sða-wankrid om mitto tuhhat förd tuh-
hat. Jesand om neide sean pühhan Sinain.

Lan. 7, 10.

19. Sinna ollet kõrgete üllesminnen wangihulka
wangi winu, sinna ollet andid sanu immestete, ka
ärratagganuile, et Jummal se Jesand sisfi sinna jääs.

Ewes. 4, 8 — 10.

20. Kittetu olgo Jesand eggapäiwa! Jummal pan-
nep meile koormat päle; ent temna pästap meid jälle.
Sela.

21. Meil om üts Jummal, ke arwitap, nink üts
Jesand Jesand, ke surmast ärrapästap. Sark. 16, 13.

22. Ent Jummal lahhup omme wainlaste pääd
katski, nink neide karwast pä-lagge, kea omman pattun
eddesti läwa.

23. Jesand om üttelnu: „Minna tahha neid Pasa-
nist taggasituwä, tahha neid merre süwuiusfest
taggasituwä,

24. Omma jalga peat sa-wainlaste werre sisfe
kastma, nink so penni peawa neist omma kele-ossa kät-
tesama.“

25. Nemma omma nämmu sinno sissetullemist, oh
Jummal, minno Jummalä ja Kuninga sissetullemist
pühha kotta.

26. Laulja lätsiwä een, mängimehhe tagga, junkro,
keä trummi löiwa, kesken.

27. „Kitke Jummalat koggobusfin, kitke Jesandä
Israeli lätte perrast!“

28. Säääl wallitšewa neide ülle Benjamin, se fige-
norem, Juda würsti omma koggobusšega, Sebuloni
würsti, Nawtali würsti.

29. Sinno Jummal käšep sulle wäggerw olla:
finnita sedda, oh Jummal, mes sinna meile ollet
tennu!

30. Sinno templi perrast Jerusalemmin, peawa
kunninga sinnuile andid toma.

Laul. 72, 10.

31. Käristelle sedda ellajat, mes pilliroon om,
härigide hulka rahwa wasšfikidega, nida et nemma kum-
mardawa omma höbbe tükkiga; temna om laijale pillanu
rahwast, kes söddimisšest römustap.

32. Würsti Egipti = maalt tulles, Mora = ma
töstap omme käšfi ülles nink rühhiw Jummalä pole.

Jes. 19, 21. Ap. tegg. 8, 27.

33. Teie mailma kunningrigi laulge Jummaläle,
laulge Jesandäle kittust, — Sela —

34. Temmale, ke söidap taiwan, mes iggawetsšest
ajast sani; näšfe, temna töstap pikše häält!

35. Andge Jummaläle auwo; temna kõrgeus om
Israeli ülle nink temna tuggewus pilwin!

36. Jummal! sinna ollet peljusšfe wäärt omman
pühhan paigan! Israeli Jummal annap rahwale
tuggewust ja rammo: kittetu olgo Jummal!

69. Laul.

Kristusse palwe kannatamisese ajal; kittus ja tenno.

1. Dawida laul üllemba mänginehhele antu, Eosan-nimi-mängi pääl.
2. Urwita minno, Jummal, sest et wessi mul hen-geni lähhäp!
3. Minna wajosi süggawa pohjatuma moa sisse; minna satte süggawa wee sisse, nink wolas wessi upp-tap minno ärra.
4. Ma olle tännitamisest ärrawäsünü, mo kurf om ärrakuijonu; mo silma löpwa ärra, omma Jumma-lat oten.
5. Neid, fea minno ilmašjata wiškawa, om ennamb, kui juus-karwa mo pä pääl; ne omma wäggewas sanu, fea minno püüdwa ärrahukkada, fea ilmašjata mo wainlase omma; ma pea sedda tašsuma, mes ma ei olle ärrariišnu. Jan. 15, 25.
6. Jummal, sinna tunnet mo ülleastmist, nink mo siid ei olle sinno eest ärrapedetu!
7. Ärra lasse mo perrast häü sisse sada neil, fea sinno päle lotwa, Jšand, Jšand Zebao! Ärra lasse mitte häbbi perrast werrewas minna neil, fea sinno au-wustawa, oh Jšraeli Jummal!
8. Eest sinno perrast kanna ma laimamist; teotus kattap mo filmi.
9. Ma olle ommile wellile wöras sanu, nink omma emna latšile wörama innimeses; Jan. 7, 5.
10. Eest pühha wiha sinno koa perrast om minno ärrašonu, nink neide laimaminne, fea sinno teotawa, om mo päle sabbanu. Jan. 2, 17. — Rom. 15, 3.
11. Nink kui minna olli ifnu ja paastnu, sis nemma teotiva minno pälegi;
12. Nink kui minna kottireiwid hennele šalga panni, sis nemma willitelliva minno pälegi.
13. Ne, fea wärrajan istwa, ajawa minnust jutto, nink jomisese man lauletas minnust.

14. Ent ma palle sinno, Jšand, wastawötsikkul ajal, Jummal, sinno sure helbusse perrast, kule minno omma usšutawa abbiga! Jes. 49, 8.
15. Kisu minno sest moast wälja, et minna alla es wajuš, et minna ärrapäsšes wiškajide käest ja sügga-wast weest!
16. Ärra upputago wolas wessi minno ärra, ärra neelgo šurwius minno ärra, ärra pandgo haud minno ülle omma suud finni!
17. Kule minno, Jšand, sest et sinno helbus suur om; omma sure hallešusse perrast kae minno päle!
18. Ärra kána omma palget omma sullase eest för-wale, sest et mul kitsas käen om; kule minno usšinaste!
19. Lähhime mo hengele, nink lunnasta tedda! mo wainlaste perrast pästa minno!
20. Sinna tijat mo häbbe ja teotust ja tikko, fik mo wišhalisse omma sinno een.
21. Laimaminne murray mo šdand, nink ma lä hukka; minna oodi, kas kellelke peas halle minnust ollema, ent šaal es olle keddage! — nink trööštjat, ent minna es löwwa keddage.
22. Ent nemma omma sappi mulle ruwwas andnu, nink ättiket joogis mo jannun. Matt. 27, 34. 48.
23. Neide laud sago neide een kablās, nink neile, fea rahhun ellawa, keelkablās!
24. Neide filna sago pimmes, et nemma ei näe, nink neide jalgu lasse allati wärriseda!
25. Kalda omma suurt melepahhandust neide päle wälja, nink sinno tulline wiha wötko neid finni!
26. Neide ello-maja sago perratus, nink keake ärra olgo, kes neide teldi sisšen ellās!
27. Eest nemma ajawa tedda tagga, keddä sinna ollet pešnu, nink ajawa jutto neide walluš, fea minnust omma hawatatu. Jes. 53, 4.
28. Lasse neid üttest pattust töije pattu sisse sabbada, nink ärra lasse neid digust löida sinno een!

29. Kistuta neid mahha elloramatus, nink ärra sago nemma õigidega üllekirjotetus!

30. Ent minna olle häddan ja wallun; Jummal, sinno abbi hoitko minno!

31. Sis ma tahha Jummal nimme lauloga kitta, nink temolauloga tedda üllendada:

32. Kõl se peap ennamb Jõsanda mele perrast ollema, kui hãrg ehk pul, kel sarwe ja sõrra omma.

33. Häddaliise nõggewa sedda, nink rõmustawa; ka teie südda peap ellama, kes teie Jummalat oSITE!

Laul. 22, 27.

34. Sest Jõsand kulep waifid, nink ei põlle neid ärra, kea temma perrast kinnikeüdetu omma.

35. Kõtko tedda taiwas ja ma, merri ja kif, mes saäl sissen ligup!

36. Sest Jummal tahhap Zionid arwitada, nink Juda linu üllesehhitada, et nemma saäl woitwa ellada nink sedda perrandada;

Laul. 51, 20.

37. Nink temma sullaste suggu peap sedda perrisõsas sama, nink kea temma ninme armaštawa, pearwa saäl ellama.

Laul. 102, 29.

70. Laul.

Kristuse palwe, kui temma kannat.

I. Sawida laul, üllemba mængimehhele antu, mälletusjes.

2. Mõhhi, Jummal, minno ärrapõstma, Jõsand, tõtta mulle abbis!

3. Häbbenego ja sago hãppe, kes mo henge otõwa ärrahukkata! kãandko nemma taggasi ja häbbenego, kel hãmeel om minno õnnetusfest.

4. Kãandko nemma taggasi omna hãuto tõ perrast, kea ütleva: Hãste! hãste!

Laul. 40, 14 — 18.

5. Olgo rõõmsa ja rõmustellego sinno sissen kif, kes sinno otõwa; kea sinno õnnistust armaštawa, ne üttelgo allati: Jummal olgo kõrgeste kittedu!

Laul. 35, 27.

6. Ent minna olle häddaline ja waine: Jummal tõtta minno mannu! Sinna ollet mo abbi ja mo ärrapõstja; Jõsand! ärra wiwi mitte!

71. Laul.

Lawit pallep, kui tedda perrankiusati.

I. Sinno pãle, Jõsand, loda minna: ärra lasse minno ei ealke hãu sisse sada!

2. Omma õiguse perra pãsta ja arwita minno! kãna omma kõrwa mo pole, nink sada mulle abbi!

3. Ole mo tuggew paas, kõhhe ma ikkes wois paggeda, ke sa mulle ollet towotanu abbis tõtta; sest sinna ollet mo paas nink mo tuggew liin.

4. Minno Jummal, pãsta minno jummalawalla tuide kãest, üllekohtutõside ja ülleamnetuide kãest!

5. Sest sinna ollet minno otus, Jõsand, Jehowa, minno lotus norest east sani.

6. Sinna ollit minno tuggi emma ihhust sani, sinna ollet minno emma ihhust wãljatonu; sinnust om allati mo kitninne.

7. Minna olle mitmele õtsekui imneasfi olnu; ent sinna ollet mo tuggew warjopait.

3et. 24, 24. 27.

8. Tãuda mo suud sinno kitusse ja arwoga eggapãiva!

9. Ärra heida minno mitte ärra wannal eal! ärra jãtta minno perratus, kui mo rammo lõppep!

10. Sest mo wainlase kõnnelewa minnust, nink ne, kea mo henge wahtwa, pearwa nõuwo henneseken,

11. Üttelden: „Jummal om tedda mahhajãtnu: ajage tagga nink wõtke tedda kinni; ei olle tãl ärrapõstjat!“

12. Oh Jummal, ärra olle kawwen minnust! mo Jummal, tõtta mulle abbis!

13. Häbbenego ja sago hukka, kes mo henge wasta omma! hãbbi ja teotus katko neid, kea mo õnnetust otõwa!

14. Ent minna tahha allati lota, nink ikkes sinno kittust kaswatada!

15. Mo su peap sinno digust kulutama, nink sinno abbi eggapärwa; sest minna ei woi neid ärraarwada.

16. Minna tahha tulla sinno suren wäen, Jesand Jummal, ei ma tahha muud kui sinno ja sinno digust titta!

17. Jummal, sinna ollet minno norest põlwest sani oppetanu; seperrast kuluta minna sinno immetekku.

18. Seperrast ärra jätta ka minno mitte mahha, oh Jummal, kui ma wannas ja hallis lä, seni kui ma laste laisile sinno kääwart kuluta, nink ligile perrantullejile sinno wäffe!

19. Sest sinno digus ullatap ammak taiwani, oh Jummal! ke sinna furi asju teet; Jummal, kes om sinno saarnane? Laul. 36, 7.

20. Paljo hädda ja willitust ollet sinna mul lastnu nätta; ent sinna teet minno jälle ellawas, nink tõmbat minno jälle ma sürwiussest ülles.

21. Sinna üllendat minno, nink rõmuSTAT minno jälle.

22. Minna tahha sinno ka temnada nabli-mängiga sinno usutawusse eest, minno Jummal! minna tahha sinnule kittust laulda kandle pääl, sinna Pühha Järaelin!

23. Mo hule hõiskawa, kui ma sinnule kittust laula, nink mo heng, mes sinna ollet lunnastanu;

24. Ka mo keel kõnelep eggapärwa sinno digussest; sest ne häbbenewa nink omma häü sisse sanu, kea mo õnnetust otswa.

72. Laul.

Selletus se palwe päle: „sinno riik tulgo!“ Luk. 11, 2.

I. Salomonist.

Jummal, anna omma kohto kunningale, nink omma digust kunninga pojale!

2. Sis temma mõistap kohhut so rahwale digusfen, nink so häddalisfile, nida kui kohhus om. Matt. 11, 28.

3. Mäe ja mäe-kengo towa rahwale rahho.

Jes. 52, 7.

4. Temma saap häddalisfile rahwa sean digust saatma, waisid arwitama, nink sedda arrarõhkma, kes liga teep.

Laul. 45, 5.

5. Temma wõtwa sinno peljada, ni kawwa kui päiwlik, nink ni kawwa kui ku paistap, põlwest põlweni.

6. Temma tullep mahha ni kui wihm häddalisje haina-ma päle, ni kui wihma pissara, mes maad hämmetawa.

Jes. 45, 8.

7. Temma päiwil häitsep se dige, nink suur rahho om, seni kui kuud ennamb ei olle.

8. Nink temma wallitsep merrest merreni, nink jöest ma otsani.

Laul. 89, 26. Satar. 9, 10.

9. Temma ette heitwa põlwiile mahha ne, kea lanen ellawa, nink temna wainlase lastkuwa tolmo. Jes. 49, 23.

10. Tarsist kunninga ja kawwelisje merre-sare andwa andib, Sabaa ja Seba kunninga towa melehääd,

Laul. 68, 30. Jes. 60, 9, 10.

11. Nink kii kunninga kummardawa tedda, kii pag-gana orjawa tedda.

12. Sest temma pästap waist ärra, kes tännitap, nink häddalist, kel abbimeest ei olle;

Jiob. 36, 15. Laul. 35, 10.

13. Temma om armolinne maddalile ja waisile, nink pästap waiste ello ärra;

14. Kawwalussest ja wäekauba tõõst lunnastap temma neide henge, nink neide werri om kallis temma melest.

Laul. 9, 13.

15. Nink temma saap ellama, nink temmale (kunnin-gale) andma Sabaa kullast, nink temna saap allast temma eest palwust piddama, eggapärwa tedda õnnis-tama.

Jan. 14, 9.

16. Dlgo ka, et ennege kää täüs wilja ma pääl om, siski saap mäffe otsan temma willi kahhisema ni kui

Libanon, nink linust wälja sawa innimesse häitfema ni kui hain ma pääl.

17. Temma nimmi jääp iggaweste; ni kawwa kui päiwlik saiap, saap temma nimmi perrantullejide läbbi üllespetus; temma läbbi omma önnistetu, tedda kitwa kif paggana! 1. Mos. 28, 14.

18. Kittetu olgo Jësand Jummal, Jëraeli Jummal, ke ütfinda immetekku teep!

19. Nink kittetu olgo temma auwolik nimmi iggawetses ajas, nink kif mailm sago täüs temma auwo. Amen! Amen! Jes. 6, 3.

20. Tarwida, Jëai poja palwe omma otsan.

73. Laul.

Rist om fallaja asfi; ei sünni fest pahhandaba.

I. Njawi laul.

Jummal om siski hä Jëraelile, neile, kea puhta omma söamest! Matt. 5, 8.

2. Ent mo jalla ollesse pea förwale lännu, mo talla ollesse pea kummaštanu.

3. Sest minna olli kaddelik uhkemelelisse rahwa päle, kui minna jummalawallatuide rahho = põlwe näggi. Hiob. 21, 7. Jer. 12, 1.

4. Sest nemma ei olle abhilin surmani, enge nemma omma ihho rammun.

5. Nemma ei olle önnetusšen, ni kui mu waise innimesse, neid ei pinata ka mitte, ni kui muud rahwast.

6. Seperrast om surustelleminne neide kala = ehte; wäggivald kattap neid kui reiwas.

7. Libhast paisop neide näggo; neide söame mötte tulles ette.

8. Nemma irwitawa nink kõnnelewa kurjast söamest liigteggemist; kõrgešt kõnnelewa nemma;

9. Nemma töšwa omma suud taiwa pole, nink neide keel käüp ülle koggona ma.

10. Seperrast juhhatap temma omma rahwast sija taggast, nink nemma sawa rohkeste wet juwra,

11. Nink nemma ütleswa: „Kuis peas Jummal sedda teedma? kuis peas Rige förgemb sedda tundma?“

12. Ennä jummalawallatuid! nemma omma önnelikko siin ilman nink sawa rikkas.

13. Tötteste! ilnasjata olle minna omma söand puhhastanu, nink omme kästi puhtusšen möšknu,

14. Nink olle eggapäiwa wairwatu olnu, nink minno nomitas egga homnungo.

15. Kui ma olles möttelnu: minna tahha nida kõnnelda, kui nemma: nätsse, sis ma olles so laste suggu wasta pettust tennu.

16. Seperrast minna nöüdsi sedda ärramöista, ent se olli mo melešt wairwalinne asfi:

17. Seni kui minna sai Jummalala pühha paika, nink panni neide wiimset otsa tähhele.

18. Tötteste, sinna pannet neid libbeda kottuste päle, nink lasset neid petlikko haudu sisse saddaba. Hiob. 21, 17.

19. Kuis äkkitselt läwa nemma hukka! nemma sawa pea otsa, nink löpwa ärra sure hirmoga. Laul. 37, 38.

20. Ötsekui selle unnenäggo kaup, kes ülleswirgup, nida lasset sinna, Jësand, neide näggo linan teotetus sada.

21. Kui mo südda haiges läts, nink ma suurt wallo tundse mo neruden:

22. Sis minna olli tuim, nink es tija middage; minna olli ötsekui ellaj sinno een;

23. Siski jäije minna iks sinno mannu, sinna wöt-tit minno mo hääst käest kinni.

24. Sinna juhhatat minno omma nöurwo perra, nink wöttat minno wimate auwoga wasta. Laul. 143, 10.

25. Kes om mulle taiwan arinsamb, kui sinna? kui ma sinno man olle, ei ma sis himmušta middage muud siin ma pääl.

26. Kui mo lihha ärralõppep nink mo südda ka: sis ollet sinna, oh Jummal, mo sõame paas ja osa iggawes!

27. Sest nätsje, ne, fea sinnust ärratagganewa, peawa hukka minnema; sinna kaotat kif ärra, kes portja wisil sinnust ärralahkuwa.

28. Ent se om mo rööm, et ma henda Jummal pole hoiija; Jehowa Jēfanda päle panne minna omma lotust, nink kuluta kif sinno tekku.

74. Laul.

Kristifoggodusse palwe, et Jēfand sebda hoiija.

I. Njawi oppetusse laul.

Oh Jummal! melles heidat sinna meid foggonište ärra? misperrast suitsup so wiha sinno karjama lammašte wašta?

Laul. 44, 24.

2. Mötle omma foggodusse päle, mes sinna wannast ollet henele sanu, nink perrisosas henele ollet lunnastanu; mötle Zioni mäe päle, kun sinna ellat!

3. Ustu sure saimmuga neide paiku pole, mes ikkes weel jälleda omma! Wainlane om kif ärrariknu puhhan paigan.

4. Sinno wainlase rööfwa keset sinno foggodust; omma wäärjummalide tähte omma nemma tähhes pandnu.

5. Neid nättas ötskui neid, fea kirwid üllestõstwa nink pakso mõtsa sisse rajowa;

6. Nink nüüd nemma pessawa purrus kif temma nikferdetu asju kirwe ja wasardega;

7. Nemma pallotawa ärra sinno puhha paika, nemma häetawa sinno nimme ello-maja pohjani ärra;

8. Nemma mõtlewa omman sõamen: „Häetagem neid foggona ärra!“ nemma pallotawa kif Jummal pole saäl maal ärra.

9. Omme tähte ei mäe meie mitte, prohwetid ei olle ennamb, ei olle ka kebdate meie sean, kes tijas, kuis kawwa?

10. Jummal! kuis kawwa peap wihtalime laimama? kas wainlane peap lõpmata sinno nimme laitma?

11. Melles tõmbat sinna omma kät, omma hääd kät taggasi? wõtta sebda ommast puhhust wälja, nink häeta ärra!

12. Ent Jummal om mo kuningas wannast ajast sani, ke paljo abbi sadap sija ma päle. Laul. 68, 21.

13. Sinna ajat merd lahti omma tuggewusse läbbi, sinna murrat wallaskallade pääd katski wee sissen;

2. Mos. 14, 21. nink 15, 4. 5. 6.

14. Sinna rõhhut katski krokodilli pääd, sinna annat neid süwra rahwale lanen;

15. Sinna teet et kaiwo ja jõe wet wäljaandwa, et wola-jõe kuiwas sawa.

16. Päiw ja ö omma sinno perralt, sinna ollet walget ja päiwlikko walniistanu;

17. Sinna ollet eggaütte male piri säädnu, sinuwe ja talwe ollet sinna tennu.

18. Mötle se päle: wainlane laimay Jēfandat, nink jummalawallato rahwas laimay sinno nimme!

19. Ärra anna mitte mõtsellajale turtlituwwikesse henge, omme hädalište ello ärra unneta mitte foggonište ärra!

20. Rae leppingo päle! sest ma piinmeda paiga omma täus rööwli-haudu.

21. Ärra lasse kehwalist mitte häuga taggasitulla! hädalinne ja waine kitko sinno nimme!

22. Tõsse ülles, Jummal, selleta omma rija-asja ärra! mötle sebda laimamist, mes sulle eggapäiwa jummalawallato innimesist sünnip!

Jes. 49, 4.

23. Ärra unneta mitte omme wainlaste tännitamist ärra; sinno wastapannejide mürrin lät allati surembas!

75. Laul.

Jēšanda immetekku kittetas; temma tašup jummalawallatuide kätte.

I. **A**sawi laul ja luggu, ūllemba māngimehhele antu, wišil: „ārra kaota!“ laulda.

2. Meie tenname sinno, Jummal, meie tenname, et so nimmi liggi om; sinno imneasjust juttustetas.

5. Mos. 30, 10. 11. 12.

3. „Dimmal ajal tahha minna ōigel wišil kohhut mōišta:

4. Ma wārriseš nink kif, keš temma pāal ellawa; ent minna finnita temma pida.“ Sela.

5. Minna ūtli uhke melega rahwale: Urge olge uhke! nink jummalawallatuile: Urge ūllendage mitte omma pāad!

6. Urge ūllendage mitte omma pāad ni fōrgeste, ārge fōnnelge mitte ni kibbedaste:

7. Ei olle miidage peljada, ei hommungo, ei ka ōddango poolt, ei ka mākke poolt lanen.

8. Sešt Jummal om kohtomōišta; tōišť temma allandap, nink tōišť temma ūllendap.

1. Sam. 2, 7. Zan. 5, 21.

9. Sešt karrik om Jēšanda kāen, nink wiin kāup tāiš seggamišť, nink temma wallap sādť wālja, nink kif jummalawallato ma pāal peawa temma seppa rūpama ja joma.

Laul. 60, 5.

10. Ent minna tahha sešda fulutada iggawes, ma tahha kittust laulda Jakobi Jummalale;

11. Nink kif jummalawallatuide woimust tahha ma ārralōppetada; ent ōigide woimus peap ūllendetama!

76. Laul.

Jēšand om ristifoggoduše kaitšja uhkide wasta.

I. **A**sawi laul ja luggu, ūllemba māngimehhele antu, keeltega-māngide pāal laulda.

2. Jummal om tutwa Juda sean, Jēraelin om temma nimmi suur;

3. Nink Salemin om temma teld, nink Zionin temma elloaše.

4. Sādľ murray temma katski nolivarbu, kilpi, mōka ja šōariistu. Sela.

5. Uuwolik ollet sinna, paljo selgemb, kui risu-miše mae!

6. Sure šōamega mehhe omma melen nōrgas lānmu, nemma omma unne siše uinonu, nink kif wahwa mehhe ei lōwra omme kāsť.

7. Sinno tōrrelemiše perrast, oh Jakobi Jummal, saddawa rasse unne siše ni hāšte šōawanke kui hobbesse.

8. Sinna ollet peljuše wāart! keš woip sinno een šaišta, kui sinna wišhatšes saat?

Laul. 90, 7.

9. Sinna annat kohtosōnna taiwast kuulda: ma pel-gap, nink jāap waif,

10. Kui Jummal ūlleštōšep kohhut mōišťma, et temma abbi šadas figile hādďališfile ma pāal. Sela.

11. Sešt innimešte tulline wišha kittap sinno, nink sinna wōtat henda sure tullitše wišhaga, meš ūllejānu.

12. Towotage ja tašuge Jēšandale, omma Jummalale! Kif, keš temma ūmbre omma, togo andib Temmale, ke peljuše wāart!

13. Temma leikap ārra wūrštide waino ōšfekui winamāe zāufu, funninga ma pāal peawa tedda pelgama.

77. Laul.

Ristifoggoduše palwe šuren hādďan; rōdm Jummalast.

I. **A**sawi laul, ūllemba māngimehhele antu, keš Jēduti selťi ūlle.

2. Minna heika Jummalale pole, nink palle; minna heika Jummalale pole, nink temma kuleš minno.

3. Hādďa ajal ošť minna Jēšandat; mo kāsť om ōše wāljasirrotu, nink ei anna mitte perra; mo heng ei tahha henda laške trōbštida!

Jes. 26, 16.

4. Ma mõtle Jummal päle, nink olle kurblik; ma mõtle perra, nink mo waim nõrkup ärra. Sela.

5. Sinna peat mo silni, sis nemma walwawa; minna olle ni nõrgas lännu, kui ma ei kõhta kõnnelba.

6. Minna algata meelde sedda wanna aiga, neid mödalännu ajastaigu;

7. Minna mõtle õse omma keeltega-mängi päle, minna mõtle omman süddamen, nink mo waim juurdlep perra.

8. Kas Jësand sis iggawes peas ärratõukama, kas temma ennamb es peas armo näütma?

9. Kas temma arm om sis kohhalt otša lännu, kas se towotusse sõnna om lõpnu põlwest põlweni?

10. Kas Jummal om ärraunnetanu armolik olla? kas temma omma hallestust wiha perrast finnipanndu? Sela.

11. Sis minna üttele: minna pea sedda kannatama; Rige kõrgemba hääkäsi woip kif mudutada!

12. Ma tahha Jësanda tekku meelde algatada; kül ma tahha meelde algatada sinno ennistsid immeasju;

13. Nink minna tahha kif sinno tekku perramõttelba, nink kif sinno tööd tähhele panna.

14. Jummal! sinno te om pühha: kes om ni suur Jummal, kui meie Jummal?

15. Sinna ollet se Jummal, ke immet teep, sinna ollet omma wäkke näütnu rahwa sean.

16. Sinna ollet omma kääwarrega lunnastanu omma rahwast, Jakobi ja Josepi tatsi. Sela.

17. Wesssi näggi sinno, Jummal, wesssi näggi sinno, nink olli täüs hirmo; nink ne süwõiusse wärrisüwa.

18. Pakso pilwe walliwa wet wälja, üllemba pilwe mürrisüwa; nink sinno nole lättsüwa sinna nink tenna.

19. Sinno pikse mürristaminne lätts tulispään, sinno pikse wälko paistüwa ma pääl; ma wärrisi ja wabbisi.

20. Sinno te olli merren, nink sinno teerabda süren ween; ent sinno jälle es olle mitte tutta.

21. Mi kui üttele lammaste karja juhhatit sinna omma rahwast, Mosesse ja Aroni läbbi.

78. Laul.

Jummal hateggenisse ja nuhtlusse ommale rahwale.

I. Asari oppetusse laul.

Panne tähhele, mo rahwas, minno sädust! käändke omme kõrwu mo su kõnne pole!

2. Minna tahha omma süud wallale tetta tähhenda-misse sõnnuga, nink wanna aja mõistukõnni kulutada.

3. Mes meie olleme kuulnu, nink mes meie tijame, nink meie wannemba meile omma juttustanu,

4. Sedda ei tahha meie mitte neide laste eest ärra-sallada, meie tahhame neile kulutada Jësanda tekku, mes littusse wäärt omma, nink temma tuggewust ja immeasju, mes temma om tennu.

5. Temma säädse ülles üttele tunnistust Jakobin, nink and Jëraelin sädust, mes temma meie wannembid lätts omnile latsile teda anda,

6. Et perrantulleja sedda oppisse, ne latsse, fea weel ilmale piddiwa tullemä; et nemma kaswasse, nink sedda ka ommile latsile kulutasse;

7. Et nemma Jummal päle omma lotust pannessse, nink Jummal tekku ärra es unnetas, enge temma kasku peasse,

8. Et nemma es olles ni kui neide wannemba, ütts kangelalinne ja wastapanneja rahwas, ütts rahwas, kelle südda es olle kinnitet, nink kelle waim es hoiija ussuta-walt Jummal pole. 5. Mos. 32, 5. 6. 28.

9. Erwraimi latsse olliwa sõa tarwis ehhitetu nole-latsja, kes sälga käändwa taplemisse päiwal.

10. Nemma es pea mitte Jummal sädust, es tahha ka mitte temma kasko perra ellada;

11. Nink nemma unnetüwa ärra temma tekku, nink temma immeasju, mes temma neile olli näтта andnu.

12. Neide wannembide een teggi temma immet, Egipti maal, Zoani wälja pääl.

13. Temma lahk merd foost ärra, nink lass neid keskest läbbi minna, nink pand wet ni kui sullun saisma.

2. Mos. 14, 21. 22.

14. Nink temma juhhat neid päiwa ajal pilwega, nink ö ajal tulle walgega;

15. Temma lahk lanen pae katski, nink joot neid ötse-kui suurte merre haudu sisest;

2. Mos. 17, 6.

16. Nink lass wee-sone pae sisest wäljajoosta, et nemma, ni kui wee-woo, josiwa.

17. Eiski teggiwa nemma weel ennamb pattu temma wasta, nink panniwa lanen Rigeörgembale wasta.

18. Nink nemma kiusiwa Jummalat omman söamen, et nemma toidust küsewa omma himmo perrast;

4. Mos. 11, 4.

19. Nink nemma könneliwa Jummalala wasta, nink ütliwa: „Kas Jummal woip ka lanen ütte lauda wal-mistada?

20. Nätse, temma om pae lönu, nink wessi joost, nink jõe wolasiwa: kas temma woip ka leiba anda, nink lihha walmistada omma rahwale?“

21. Seperrast, kui Jesand sedda kuuld, sai temma wäga wihsates, nink tulli läggüsi Jakobin, nink wihsa tulli ka Israeli päle,

22. Et nemma Jummalala sisse es ussu, ei ka temma abbi päle es loda.

23. Nink temma and käsko pilwile üllewän, nink teggi taiwa wärrajid lahti,

24. Nink lass manna neide päle sabbada sömisse tarbis, nink and neile taiwa wilja;

2. Mos. 16, 4 — 15.

25. Eggauits söije wäggewide leiba; temma lähhät neile toidust wiljalt.

26. Temma pand hommungo tuuld taiwa al käume, nink aije omma wäe läbbi löuna tuuld ülles,

27. Nink lass lihha neide päle sabbada, ni kui tolmo, nink siwolissi linde, ni kui liwa merre weren,

28. Nink lass neid figepiddi sabbada kesset neide leri, kun nemma ellüwa.

4. Mos. 11, 31.

29. Nink nemma söiwa, nink neide köt sai wäga täüs, nink temma and neile, mes nemma himmustiwa.

30. Nemma es olle weel mitte ommast himmustamisest wallale sanu, neide roog olli weel neide suun:

31. Eis tulli Jummalala wihsa neide päle, nink tap neid figeüllembid neide sean ärra, nink löije Israeli nori mehhi mahha.

4. Mos. 11, 33.

32. Ent päle se fige teggiwa nemma weel pattu, nink es ussu mitte temma immetekku.

33. Eis lass temma neide päiwi, ni kui höng, mödaminna, nink neide ajastaigu äkkitselt huffasada.

34. Kui temma neid ärratap, sis nöüsiwa nemma tedda, nink kaniwa henda, nink ösiwa Jummalat aigaste,

35. Nink mötliwa sedda, et Jummal neide paas, nink figeörgemb Jummal neide lunnastaja olli.

36. Ent nemma könneliwa libbedalt omma suga temma wasta, nink wösiwa omma kelega temma een,

37. Nink neide südda es jä mitte kindmaste temma mannu, nink nemma es pea mitte ussutawalt temma säduft.

38. Ent temma, se hallestaja, and neile neide üllekohhut andis, nink es huffa neid mitte ärra; nink käänd saggedaste omma wihsa neist ärra, es lasse ka mitte kük omma tullist wihsa tööseba.

39. Gest temma möttel se päle, et nemma lihha omma, üts höng, mes ärralät, nink ennamb taggast ei tulle.

40. Kui saggede panniwa nemma temmale wasta lanen, nink teggiwa temmale melehaigust üttsikkun paigan!

41. Taas kiusiwa nemma Jummalat, nink wihsatiwa sedda Pühha Israelin!

42. Nemma es mötle temma kae päle, ei ka se päiwa päle, kui temma neid wainlase käest ärralunnast.

43. Nida kui temma omme immetähte olli temmu Egipti maal, nink omme immetekku Joani wälja pääl,

44. Rui temma neide jökke ja wee-oja werres mudutas, et nemma es sa jurwa. 2. Mos. 7, 20.

45. Temma lähhat neide sekka mardikuid, mes neid ärrasoiwa, nink konne, mes neid ärrariksiwa, 2. Mos. 8, 2. 20.

46. Nink and neide wilja asili-ritsikile, nink neide werre waiwa hainaritsikile.

47. Temma löije mahha neide winapuid rahhega, nink neide mötswiiji-puid jammaeda rahhega,

48. Nink and neide töprid rahhe kätte, nink neide karja tullitse noolte kätte.

49. Temma lähhat neide päle omma tullist hirmsat wihha ja suurt melepahhandust ja hädda, nink kurja englide hulka.

50. Temma and omma wihhale maad, temma es hoija neide henge surma eest, nink and neide ellajid koolmisse kätte,

51. Nink temma löije mahha kii eddimält sündinu latsti Egipti maal, neid eesmätsi perrandajid Hami majaden, 2. Mos. 12, 29.

52. Nink lass omma rahwast, kui lambid, tee päle wäljaminna, nink saat neid kui karja lanen,

53. Nink juhhat neid julgeste, et nemma hirmo es tunne; ent merri kat neide wainlajst kinni. 2. Mos. 14, 19—27.

54. Nink temma weije neid omma pühha piri päle, sesinnatse mäe mannu, mes temma häkässi olli sanu;

55. Nink aije pagganid neide eest ärra, nink lass neile maad perrisosas wäljajaggada, nink pand Ibraeli sugguharro neide maiju sisse ellama.

56. Ent nemma kiusiwa nink wihhastiwa wäga kige-förgembat Jummalat, nink es pea mitte temma tunnistustsi;

57. Nink nemma taggasiwa, nink sattewa taggasi, nida kui neide wannemba, nemma heitsiwa körwale, ni kui petlik nool;

58. Nemma wihhastiwa tedda omme kõrge paifuga, nink kihhotiwa tedda wihhale omme wäärjummalide kojobega.

59. Jummal kuuld sedda, nink sai wihhatses, nink põlg Ibraelt wäga ärra;

60. Nink temma jät Silonin omma elloasfend mahha, sedda telbi, kun temma innimeste sean elli;

61. Nink and neide tuggewust (ehk sädusse ladikut) wangi, nink neide illo wainlase kätte; 1. Sam. 4, 11.

62. Nink and omma rahwast ärra möga kätte, nink sai wihhatses omma perrisossa päle.

63. Tulli söije ärra neide nori mehhi, nink neide neitsi es sa mitte auruwustetus.

64. Neide preestre sattewa möga läbbi, nink neide läsjanaije es woi neid ifke.

65. Nink Ijsand wirgo ülles ötskui unneft, ni kui tuggew mees, kes winast hõiskap;

66. Nink aije omme wainlajst pakko, nink teggi neile iggawest teotust. 1. Sam. 5, 6.

67. Nink temma põlg ärra Josepi teldi, nink Ewraimi sugguharro es wallitse temma mitte ärra;

68. Enge temma wallits henele Juda sugguharro, sedda Zioni mägge, mes temma armast,

69. Nink temma ehhit ülles omma pühha maja, ni kui kõrge hone, ni kui se mailin, mes temma kindinaste om pohjandanu iggaweste.

70. Nink temma wallits omma sullast Dawidat ärra, nink wõt tedda lammaсте laudast; 1. Sam. 16, 11. 12.

71. Jummetajide lammaсте taggast töije temma tedda ärra, et temma kui karjus piddi temma Jakobi rahwast hoitma, nink Ibraelt, temma perrisossa.

72. Nink temma hoit neid kui karjus ussutawa söamega, nink wallits neide ülle targa kääga.

79. Laul.

Kristifoggodus kaibap, pallep abbi wainlaste wasta.

I. Asawi laul.

Jummal! paggana omma sinno perrisõssa sisse lannu, nemna omma sinno pühha kooda arrateotanu, nink Jerusalemmi kirowistikkus tennu.

2. Nemma omma so sullaste kolu kehha lindele taiwa al sõgis andnu, nink so waggade lihha mõtsellajile.

3. Nemma omma neide werd, kui wet, wallanu Jerusalemmi umbre, nink saäl es olle keddage, kes olles mahhamatnu.

4. Meie olleme omma piri-rahwale laimamisfes jänu, naruš ja pilkamisfes neile, kea meie umbre ellawa.

Laul. 44, 14.

5. Jësand, kuis kawwa tahhat sinna lõpmata wihhane olla? kas sinno pühha wihha peap, ni kui tulli, pallama?

6. Walla omma tullist wihha pagganide päle, kes sinno ei tunne, nink neide kunningrigide päle, kes sinno nimme appi ei heifa!

7. Sest nemma omma Jakobit arrasõnu, nink temma elloasfend arrahäetanu.

8. Urra mõtle mitte meie ennitse üllekohto päle! hal-lesta pea meie päle, sest et meie olleme wäga häddalisfe!

9. Arwita meid, meie õnnistusfe Jummal, omma nimme auwo perrast! nink pästa meid arra, nink anna meile andis meie pattu, omma nimme perrast!

10. Welles peawa paggana ütlemä: „Kos om neide Jummal?“ Pagganide sean sago teda meie filmi een, et neide kätte masfetas so sullaste arrawalletu werri!

Laul. 115, 2.

11. Tulgo sinno palge ette neide wangide õhkaminne! omma sure kääwarrega hoiija neid surma latfi!

12. Nink tasu meie piri-rahwale kätte säitsewõrra neide puhhu sedda laimamist, minkga nemma sinno, Jësand, omma laimanu!

13. Sis tahhame meie, so rahwas nink so karjama lamba, sinno iggawes tennada, põlwest põlweni sinno kittust kulutada!

80. Laul.

Palwe, et Jësand foggodust häddast arrapästaš.

I. Asawi laul, üllemba mängeimehhele antu Sofannim-Eduti-mangi pääl laulda.

2. Sinna J'sraeli karjus, wõtta kuulda, ke sa Jofepit sadat kui lambid! paista ette, ke sa Kerubide pääl istut!

3. Mäuta omma wägge Ewraimi ja Penjamini ja Manasse een, nink tulle meie abbiš!

4. Jummal, säe meid jälle ülles, nink laše omma palget paista, sis meie same abbi!

Jes. 54, 8. 1. Mos. 32, 31.

5. Jësand, Jummal Zebaot, kuis kawwa tahhat sinna omma rahwa palwe man wihhane olla?

6. Sinna sõdat neid ikmisfe leiwaga, nink jobat neid rohke filma-wee mõddoga.

7. Sinna pannet meid meie piri-rahwale rija-asjas, nink meie wainlase irwitawa meid.

8. Jummal Zebaot, säe meid jälle ülles, nink laše omma palget paista, sis meie same abbi!

9. Ütte winapuud ollet sinna Egipti maalt tonu, ollet pagganid arraajanu, nink sedda istutanu;

10. Sinna ollet temma een teed walmistanu, nink temma nakši juurdma, nink täüt sedda maad;

11. Mäe omma temma warjoga kattetu, nink temma õsfa omma ni kui Jummalala seeditu;

12. Temma om omme wõsso ajanu merreni, nink omme õsfe jöeni.

13. Welles ollet sinna temma aida mahhakisnu, et kif, kes mõdalawa, tedda paljas noppiva?

14. Mõtszigga om tedda ülleszongnu, nink mõtsel-lajas om tedda paljas sõnu.

15. Jummal Zebaot! kána ommete taggasi, wötta nätta taiwast ja kae, nink tulle kaema sedda winapuud,

16. Nink sedda wösso, mes sinno häkäst om istutanu, nink sedda Poiga, kedda sinna hennele ollet kinnitanu.

17. Tullega ärrapallotetu om se winapu, mahha om se rajotu; — nemma omma sinno palge törrelemispe perrast hukkalánnu.

18. Hoija omma kát sinno häkäe mehhe ülle, se innimesse Poja ülle, kedda sinna hennele ollet kinnitanu!

19. Sis ei tahha meie mitte sinnust ärralahkuda! Te meid jälle ellawas, sis tahhame so nimme appi heikada!

20. Jssand, Jummal Zebaot, säe meid jälle ülles! lasse omma palget paista, sis meie same abbi!

81. Laul.

Mannitus, kuis pühapäiwa sünnis pühendada.

I. Asawi laul, üllemba mängehhele antu, Kittiimangi kõrwal laulda.

2. Hõiskage Jummalale, ke meie tuggewus om, hõisklege römustellen Jakobi Jummalala pole!

3. Wõtke kittust laulda, nink andke sija trummi, nink kaunist kandlet nablängiga!

4. Puhugem norel kuul passunat, wannal kuul, meie lehtmaja pühhal!

5. Sest se om Jssraelin üts säetu wiis, nink üts kohhus Jakobi Jummalale.

6. Sedda om temma tunnistusjes säadnu Josefpi suggu sean, kui temma Egipti ma wasta wäljaläts; sääl kuli minna ütte keelt, mes minna es mõista.

7. „Minna wötti temma olla päält koormat ärra, temma käest sedda raswedat korwi.

8. Hädda ajal heifit sa minno appi, nink minna pästsi sinno wallale; nink minna kuli sinno pikse warjo sissem, nink kaije sinno läbbi rija = wee man. Sela.

9. Kule, mo rahwas, minna tahha sinno mannit-seda! Oh kui sinna, Jssrael, mo sõnna kules!

10. Sinno sean ei pea ütteke töist Jummalat ollema! ei pea sinna ka mitte ütte wõra-ma Jummalat kummardama!

11. Minna olle se Jssand, sinno Jummal, ke sinno Egipti maalt om wäljatonu; te omma suud laijalt wal-lale, sis ma tahha sedda täuta! 5. Mos. 5, 6. Hof. 13, 4.

12. Ent mo rahwas es kule mitte mo häält, Jssrael es olle mulle ka mitte sõnnawõtlik.

13. Seperrast olle ma neid jätinu neide kangekalusse sisse, nink olle neid lastinu neide nõupiddamispe perra káwwa.“ Jerem. 6, 19.

14. „Oh kui mo rahwas mo sõnna kules! oh kui Jssraeli latse mo tee pääal káusse!

5. Mos. 32, 29. Jss. 48, 18.

15. Sis ma tahhas pea neide wainlaist allandada, nink neide wiihaliste wasta omma kát káanda.

16. Ne, kea Jssandat wiikawa, peasse sis libbedalt temma wasta kõnnelema, nink neide õnnelik aig peas iggaweste jáma.

17. Nink minna tahhas tedda figeparremba nisfoga sõta, nink meega pae sisest sinno sõnus tetta!“

82. Laul.

Jsmlikko kohtowannembide saissusfest ja tallitamisfest.

I. Asawi laul.

Jummal om illekaeja Jummalala koggodussem, nink om kohtomõistja jummalide sean.

2. „Kuis káwwa tahhate teie kõwwerite kohhut mõista, nink jummalawallatuist luggu piddada? Sela.

5. Mos. 1, 17. Opp. 18, 5.

3. Mõistke kohhut kehwatule ja waise-latsese, saatke digust háddalisesele ja kehwalisesele!

Jes. 1, 17.

4. Pástke ärra kehwalist ja waist, jummalawalla-tuide käest kisisuge neid ärra!

5. Nemma ei tija, ei mõista sebda ka mitte; nemma kääwa ifs päle pimmeduusen; seperrast pearwa kif ma allutse liikma.

6. Minna olle üttelnu: Teie ollete jummal, nink teie kif ollete Kigeförgemba latse; Jan. 10, 34.

7. Ommete peate teie koolma ni kui (mu) innimesse, nink ni kui üts neist würstist huffaminnema.“

8. Tõsse ülles, Jummal, sada digust ma pää! sest sinna ollet perriswallitseja kige pagganide üle.

83. Laul.

Mistifoggobus pallep abbi wainlaste wasta.

I. **A**sawi laul ja luggu.

2. Jummal, ärra olle ni waik! ärra saisa ni rahbul, ärra wiwi omma abbiga, mo Jummal! Laul. 28, 1.

3. Sest näitse, so wainlase mäsšalewa, nink so wihekaja tõstwa pääd ülles.

4. Nemma ajawa fallajalt nink kawwalaste omma asja so rahwa wasta, nink piddawa nõurwo neide wasta, kea so warjo al omma.

5. Nemma ütleva: „Läkkem nink häetagem neid ärra rahwa seast, Ißraeli nimne mälletust ma pää!“

6. Sest nemma piddawa nõurwo hennekesken, nink teggewa leppingut sinno wasta:

7. Edomide majarahwas ja Ißmaeli, Moabi ja Hagri rahwas,

8. Rebali ja Ammoni ja Amaleki rahwas, Wilistri Tirusse rahwaga;

9. Ka Asfur om neide seltsi heitnu, nink om Lotti latfile abbis sanu. Sela.

10. Te neile ni kui Midiani rahwale, kui Siferale, kui Jabinile Risoni jõe weren,

Rohtom. 7, 22. nink 4, 21. nink 4, 23.

II. Kes saiwa ärrahuffatus Endorin, kes saiwa sitta ma pää!

12. Panne neide würste Drebi ja Sebi saarnatse, nink kif neide mawallitsejid Seba ja Zalmuna saarnatse, Rohtom. 7, 25. nink 8, 21.

13. Kes ütleva: „Jummalallo = absemid tahhame hennele perrida!“

14. Mo Jummal! panne neid keerdlema kui põrmo, ni kui kõrt tule een.

15. Nida kui tulli mõtsa ärrapallotap, nink kui tullekirg pannep mäkki legitsema:

16. Nida aja neid takka omma kange tulega, nink te neile hirmo omma tulispäga!

17. Lasse neide palget häü sisse tulla, otško nemma sinno nimne, Ißsand!

18. Häbbi ja hirmo neile ikkes ja iggaweste, sago nemma häppe nink mingo hukka!

19. Eis nemma tundwa, kuis sinna Ißsand, sinna üttsinda omma nimnega ollet se kigeförgemb üle kige mailma!

84. Laul.

Ustlik heng himmustap Ißsanda man olla ja ellada.

I. **P**ora laste laul, Rittiti-mängi kõrwal laulda, üllemba mängimehhele antu.

2. Kuis armsa omma sinno hone, Ißsand Zebaot!

3. Mo heng ihkap ja waidlep Ißsanda usajade perra; mo ihho ja heng heikawa sure hälega ellawa Jummal pole. Laul. 27, 4.

4. Ka warblane om löidnu omma asfend, ka päsofenne omma pesssa, kohhe nemma omme poige pandwa; sinno altaride mannu, Ißsand Zebaot, mo kunningas ja minno Jummal!

5. Onsa omma ne, kea sinno koan ellawa! nemma kitwa sinno allati. Sela.

6. Onnis om se, kelle tuggewus om sinno sissen, kelle sõamen om üts parrandetü te!

7. Hädda orrust läbbi káwren teggewa nemma Tedda láttés, nink warrane wihm kattap sebda önnis-tusfega.

8. Nemma sawa ifs ennamb ja ennamb wákke, seni kui nemma tulleva Jummalá ette Zionin.

9. J̄sand, Jummal Zebaut, kule mo palwet! wötta sebda kuulda, Jakobi Jummal! Sela.

10. Jummal, meie kilp, wötta nátta, nink kae omma wöjjetu mehhe palge pále!

11. Sest úts páiw sinno usaijaden om parremb, kui muido tuhhat; ennambe tabha ma láwwe een saista omma Jummalá koan, kui jummalawallatuide teldi sisfen ellada.

12. Sest J̄sand Jummal om páiwlik ja kilp, J̄sand annap armo ja auwo, ei temma kela háád neile, kea ilmlaitmata ellawa.

13. J̄sand Zebaut, önnis om se, kes sinno pále lodap!

85. Laul.

Jubide suur hádda, palwe ja úmbrekaándminne wiimfel ajal.

I. Pora laste laul, illemba mángimehhele antu.

2. Sinna ollet, J̄sand, ommale male armo náutnu, ollet Jakobit wangipólwest pástnu;

3. Sinna ollet ommale rahwale úllekohhut andis-andnu, kif neide pattu kinnikatnu; — Sela —

4. Sinna ollet omma hirmsat wihha kohhalt árrawótmu, ollet henda kaándnu ommast tullitfest wihhast:

5. Sae meid jálle úlles, meie önnistusse Jummal, nink jatta mahha omma wihha meie wasta!

6. Kas sinna sis tabhat iggaweste meie pále wihhane olla, nink útte puhku wihha piddada póhwest pólweni?

7. Kas sinna sis ei tabha meid jálle ellawas tetta? es so rahwas pea sinnust römüstama?

8. J̄sand, náuta meile omma armo, nink arwita meid!

9. Ma tabha kuulda, mes Jummal J̄sand kónnelep! Rahho towotap temma ommale rahwale nink om-mile waggule; kui nemma ennege omma pattu pole taggasi ei kána!

10. Ent temma abbi om neile liggi, kea tedda pelgawa; au peap meie maal ellama! Laul. 145, 18. 19.

11. Helbus ja usutawus tulleva tõine tõisele wasta, digus ja rahho andwa tõine tõisele suud;

12. Usutawus kaswap úlles ma sisest, nink digus kaep taiwast mahha.

13. Ka J̄sand annap siggidust, nink meie ma annap omma wilja.

14. Digus káip temma palge een, nink panney omme sammu tee pále.

86. Laul.

Sawida palwe, kui temma ussun pallep kannatamisje ajal.

I. Sawida palwe.

Kána, J̄sand, omma kórwa, nink kule minno! sest háddalinne ja waine olle minna.

2. Hoija mo henge, sest ma olle wagga! Arwita sinna, mo Jummal, omma sullast, kes sinno pále lodap!

3. Olle mulle armolinne, J̄sand! sest ma heika sinno pole fige se páiwa.

4. Römüsta omma sullase henge! sest sinno perra, J̄sand, himmüsta minna waga.

5. Sest sinna, J̄sand, ollet há ja andisandja, nink rikkas helbussest kike wasta, kes sinno appi heikawa.

6. Wötta kuulda, J̄sand, mo palwet, nink panne tabhele mo puhkamist!

7. Hädda ajal heika ma sinno appi, sest sinna kulet minno.

8. J̄sand! sinno saarnast ei olle jummalide sean, ei olle ka kedbage, kes sebda wois tetta, mes sinna teet.

9. Kif paggana, kedda sinna ollet tennu, peawa tullema, nink sinno kummardama, Jësand, nink sinno nimme auruustama.

10. Sest sinna ollet suur, nink teet immeasju, sinna ütsinda ollet Jummal.

11. Oppeta minno, Jësand, omma teed, sis ma tahha sinno töttent kárwá; üshenda mo sband hennega, sis ma pelga sinno niinne!

12. Ma tahha sinno tennada, Jësand, mo Jummal, figest sbandest, nink sinno nimme auruustada iggaweste!

13. Sest sinno heldus om suur mo wasta, nink sinna ollet mo henge süggawast pörgust árrapástnu.

14. Jummal! surelisê tullewa mo pále, nink wággiwaldne feltê ajay mo henge tagga; nink nemma ei pea sinno mitte filmi een.

15. Ent sinna, Jësand, ollet üts hallestaja ja armolinne Jummal, pikkameelinne ja rikkas heldusfest ja usfutawusfest.

16. Kána minno pole, nink olle mulle armolinne! finnita omma fullast omma wáega, nink arwita omma náútisfo poiga!

17. Le mo háás ütte táhte, sis sawa mo wihkaja fedda nággema ja hábbenema, kui sinna, Jësand, minno arwitat nink minno rómustat.

87. Laul.

Kristusê ristifoggodusê au.

I. Kora laste laul ja luggu.

Temma pohhi om pühha mákke páál;

2. Jësand armastap Zioni wárrajid ennamb, kui kif Jakobi honid.

3. Sinno sisên kulutetas asju, mes auruustusê wáárt, sinna Jummal liin! Sela.

4. „Ma tahha nimmetada Egípti ja Pabeli rahwast kui sáratid, fea minno tundwa; náse, Wílisti- ja Tirusê rahwas Kora rahwaga peawa saál sündima.“

5. Nink Zionile saap üteldus: „Kifuggutse rahwas omma saál sündinu, nink temma essi, se Kigeförgemb, finnitap tedda.“

Ap. tegg. 10, 34. 35.

6. Jësand saap ülesluggema, kui rahwast üleskirjotetas: „Sesinnane om ka saálsamman ülewast sündinu. Sela.“

Jan. 3, 3. 5. 7. 8.

7. Nink laulja omma kui tantêja: Kif mo látte omma sinno sisên.“

88. Laul.

Kristusê palwe surma háddan.

I. Luggu ja laul Kora lastele; ülemba mángimehhele antu, Mahhalati-mángi kórwal laulda; Esramihhe Hemani oppetusê laul.

2. Jësand, mo õnnistusê Jummal, páiwa ajal tánnita minna, õse olle ma sinno een.

3. Tulgo mo palwe sinno ette, kána omma kórwa mo tánnitamisê pole!

4. Sest mo heng om táus õnnetust, nink mo ello om harwa láhhútesên.

5. Minno arwatas neide arwolisêses, fea allaláwa hauda; ma olle kui üts mees, kel ei olle rammo.

6. Kooljide sean olle ma mahhahéidetu, kui ne, fea mahhalõdu omma, fea harwan hengawa, kelle pále sinna ennamb ei mõtle, nink fea sinno káest omma árralahutetu.

7. Sinna ollet minno pandnu allumatse hauda, pimmedusê ja súrwiusê sisê.

8. Sinno tulline wihha litsup minno, nink fige omme laindega waiwat sa minno. Sela.

9. Mo sópru ollet sa minnust árraajanu, ollet minno neide melest hirmsas tennu; ma olle wangin, nink ei sa wallale.

Laul. 31, 12. nink 38, 12.

10. Mo nággio lõppep árra willitusêst. Jësand, sinno heifa ma appi fige se páiwa, ma laota omme kássi laijale sinno pole.

11. Kas sinna sis foolhide sean tahhat immet tetta? Kas ne ärrafolu ülestõsewa, nink sinno tennawa? Sela.

12. Kas harwan so heldus kulutetas, nink huffatusen so ussutarvus?

13. Kas pimmedusfen so immetõ tunnus, nink unnetusse maal so õigus?

14. Ent ma tännita sinno pole, Jssand, nink mo palwe tulley warra sinno ette.

15. Melles heidat sinna, Jssand, mo henge ärra, nink kãnat omma palget mo eest kõrwale?

16. Ma olle häddalinne ja henge heiten nocest east sani; ma kannata sinno hirmotamisfi, — ma tahhas meelt ärraheita.

17. So suur kange wihha tulley mo päle, so hirmotamisfe löppetawa minno koggoni ärra,

18. Rige se päiwa omma nemma mo umbre ni kui weesti, nemma piirwa mo umbre koggoni.

19. Urmastajid ja sõpru ollet sa minnust karwette ärrasaatnu, mo tutwa om pimmedus.

89. Laul.

Uslifko ihaldawa omman suren häddan Aристuse perra.

I. Stani, Esramihhe oppetusse laul.

2. Jssanda heldussest tahha ma iggaweste laulda, põlwest põlweni sinno tõisidust omma suga kulutada!

3. Sest ma ütlet: Heldus peap iggawetses ajas üllesehhitetus sama; taiwan kinnitat sinna omma tõisidust.

4. „Leppingut olle ma tennu omma ärravallitsetuga, olle Dawidale, omma sullasele wandnu;

2. Sam. 7, 12. 13.

5. Iggawes tahha ma so suggu kinnitada, nink so aujarge üllesehhitada põlwest põlweni.“ Sela.

6. Nink taiwa litwa sinno immetekku, Jssand, nink sinno tõisidust pühhide koggodusfen.

7. Sest kes woip pilwin Jssanda arwolisses sada? kes om Jssanda saarnane wäggewide laste sean?

8. Jummalat om wäga peljata suren pühhide koggodusfen, nink temmale sunnis pelg kife man, kes temna umbre omma.

9. Jssand, Jummal Zeboot, kes om ni wäggew, kui sinna, oh Jummal? — Nink sinno tõisidus om sinno umbre.

10. Sinna wallitset merre tõssemisfe ülle; kui ta omme lainid tõstap, sis sinna neid waigistat.

11. Sa rõhbut mahha neid surelisi, nida kui neid, kea mahhalõdu, nink omma wäggewa kãewarrega pil-lat sa laijale omme wainlaifi.

12. Taiwa omma sinno perralt, ka se ma om sinno perralt; sinna ollet põhjandanu sedda mailma, nink mes temna sissen om.

13. Põhja ja lõunat ollet sinna lomu; Tabori ja Hermoni inäggi laulwa rõõmsaste sinno nimmel.

14. Sinnul om wäggew kãewars; tuggew om sinno kãssi, kõrge sinno hãkãssi.

15. Digus ja kõhhus om sinno aujarge kinnitus, heldus ja tõtte kãiwa sinno palge een.

Laul. 97, 2.

16. Sunnis om se rahwas, kes pühha hõiskamist tunnep! Jssand, sinno palge walguksen kãiwa nemma;

17. Sinno nimmel omma nemma eggapäiwa wäga rõõmsa, nink sinno õigusfen tõstetas neid sures.

18. Sest sinna ollet neide tuggewusse illo, nink sinno heldusse perrast tõstetas meie sarwe sures.

19. Sest Jssand om meie kilp, nink pühha Israeli lumastaja om meie kuningas.

20. Tol harwal kõnnelit sinna ommale pühhale nõgemissen, nink uslit: Abbi olle ma ütlet wäggewa mehhele andnu, ütlet ärravallitsetut olle ma rahwa hulgast üllendanu.

21. Ma olle Dawidat, omma sullast, isidnu, omma pühha õlliga olle ma tedda wõidnu.

22. Mo kässt peap tedda finnitama, nink mo kääwars peap tedda tuggewas teggema.
23. Wainlane ei pea tedda mitte petma, ei ka üllekohtune tedda ärrawäärma;
24. Enge ma tahha temma wainlaist purrus pesša, nink temma wihkajid temma eest pakko ajada.
25. Ent mo tõisidus ja helbus peap temma man ollema, nink temma sarw peap mo nimmel üllendetus sama.
26. Ma tahha temma kät merre päle panna, nink temma häädkät jökke päle.
27. Temma peap minno heikama: „Sinna ollet minno esša, minno Jummal, nink minno õnnistusse paas!“
28. Nink ma tahha tedda eesikus tetta, figeförgembas kunningide sean ma pääl.
29. Iggaweste tahha ma temmale omma helbust hoita, nink mo lepping peap tälle kindmaste jama.
30. Ma tahha temma suggu säda iggawetses ajas, nink temma aujarge hoita, ni kawwa kui taiwas püstip.
31. Kui temma latse mo sädust mahhajätwa, nink mo kohtosaadmiste perra ei kää;
32. Kui nemma mo säadmisši teotawa, nink mo käsku ei pea:
33. Eis ma tahha neide ülleastmist kül wifsaga nuhhelda, nink neide üllekohhut harwuga;
34. Ent omma helbust ei tahha ma temmast ärrakaända, ei ka omma tõisidust mahhajätta.
35. Ei ma tahha omma leppingut teotada, ei ka sest tagganeba, mes mo huulde päält wäljalännu.
36. Ma olle ütškörd wandnu omma pühhäusse man: Ei ma tahha wölfi Lawidale;
37. Temma suggu peap iggaweste jama, nink temma aujarg, kui päwolif, minno een;

Jes. 54, 10.

38. Nida kui ku peap temma iggaweste kindmas jama; — nink se tunnistaja taiwan om tõisine. Sela.
- I. Mos. 9, 9, 17.
39. Ent niüd ollet sa (tedda) ärraheitnu ja põlgnu, sa ollet wäga wihhatšes sanu omma wõijetu mehhe päle.
40. Sa ollet halwas põlgnu omma sullasse leppingut, temma kroni tolmo sisše wiššanu.
41. Sa ollet fik temma müri mahhakisnu, temma tuggewid linu kokkosaddama tennu.
42. Kik, kes sedda teed mödaläwa, omma tedda paljas risunu; temma om omma piri-rahwale teotusšes sanu.
43. Sa ollet temma wihaliste häädkät üllendanu, fik temma wainlastele römo tennu.
44. Sa ollet temma möga terra taggasikäändnu, nink es anna tälle taplusšen saišta.
45. Temma puhtust ollet sinna ärralõppetanu, nink temma aujarge ollet sinna mahhalükkanu.
46. Sinna ollet temma nore-ea päiwi lühhendanu, nink tedda häbbiga katnu. Sela.
47. Kuis kawwa tahhat sinna, Jesand, iks henda ärrapeta? Kawwas peap sinno wihha, kui tulli, pallama?
48. Mõtle mo päle, kuis ürifenne om mo ello; eggas sinna innimesše lasti tühjas asjas ei olle lonu?
49. Kos ellap inniinne, kes es peas surma näggema, kes omma ello wois pörgo eest ärrapäšta? Sela.
50. Kos om sinno ennine helbus, Jesand, mes sa Lawidale ollet wandnu omman tõisidusšen?
51. Mõtle, Jesand, omma sullaste teotusše päle, mes ma ni mitmast rahwast omman puhhun kanna;
52. Sega laimawa wainlase sinno, Jesand, sega laimawa nemma sinno wõijetu mehhe jälgi!
53. Rittetu olgo Jesand iggaweste! Amen ja Amen!

90. Laul.

Jumimeeste ello om wäga waine sin kabbuwan ilman.

- I. Moseße, Jummalah mehhe palwe.
- Jesand, sinna ollet meie elloassemes olnu põlvest põlweni!
2. Enne kui mäe sündsüwa, nink enne kui ma ja mailm lodi: ollet sinna, Jummal, iggawest iggawetses ajas!
3. Sinna teet innimest jälle nullas, nink ütlet: „Tulge taggasti innimesse latse!“
4. Sest tuhhat ajastaiga omma sinno een, kui eilane päiw, kui se om mödalännu, ehk kui wahhikörd öse.
5. Sinna wöttat neid ärra, nemma omma kui umni; hominungul haljendap temma, kui hain; Jes. 40, 6.
6. Temma häitsap hominungul nink om haljas; öddangul leikatas tedda ärra nink kuiwap ärra.
7. Sest meie löppeme ärra sinno wiha läbbi, nink sinno tulline wiha teep meie hirno.
8. Sinna pannet meie üllekohhut omme silmi ette, meie teedmata pattu omma palge walgusse ette.
9. Sest fik meie päiwa läwa ärra sinno wiha läbbi, meie löppetame omme ajastaigu jutto wisi.
10. Meie ajastaigu päiwa omma säitsekümmend ajastaiga, nink, kui keake wäga tuggew om, kattesakümmend ajastaiga; nink neide üllemb assti om waiwo ja willitsus; sest neid nidetas äkkitselt ärra, nink meie läme lemaden ärra. Hiob. 14, 1. 2.
11. Kes tunnep sinno kange wiha, nink so hirmsa wiha, nida kui kohhus om sinno peljada?
12. Oppeta meid meie päiwi üllestarwama, nink anna meie ütte targa sõand!
13. Käna, Jesand, jälle (meie pole)! Oh kuis karwa? nink olle armolinne ommile sullasile!
14. Täüda meid warra omma heldussega, sis meie tabhame rõõmsaste laulda, nink rõõmustada lige omma ello-aja!

15. Rõmusta meid neid päiwi möda, kui sinna meid ollet kurwastanu, neid ajastaigu möda, kui meie olleme õnnetust nannu!

16. Näüta ommile sullasile omme tekku, nink omma auwo neide lassile!

17. Nink Jesanda, meie Jummalah arm olgo meiega! nink temma kinnitago meie kätte tööd! Ja, meie kätte tööd kinnitago temma!

91. Laul.

- Jesand hoijap neid wäggewaste, kea töttelikkult usüwa.
- I. Kes Rigeörgemba kaitsemisse al istup, nink allati Rigeuwäggewamba warjo alla jääp, Laul. 36, 8.
 2. Se ütlet Jesandale: Mo warjopaik ja mo tuggew liin ollet sinna, mo Jummal, kenne päle ma loda! Laul. 142, 6.
 3. Sest temma päästap sinno ärra linno = püüdjä kablasi, kahjoteggewa katsko käest.
 4. Omma siwa sulgiga kattap temma sinno, nink temma siwu al löwwat sa warjopaika; temma tötte om kilp ja sõariist.
 5. Ei sa pea pelgama ö aja hirno, ei ka sedda noolt, mes päiwa ajal lendap,
 6. Ei ka sedda katsko, mes pimmedussen kääp, ei ka sedda surma többe, mes löduna ajal ärrarikkup.
 7. Ehk tuhhat mahhalangewa so kõrwal, ehk küm-metuhhat so hääl pool: ei se pea sinno putma.
 8. Ent omme silmiga peat sa näggema ja kaema, kuitao jummalawallatuile tasjotas.
 9. Sest sinna, Jesand, ollet mo warjopaik; sinna, (mo heng,) ollet Rigeörgemba omma elloassemes wötnu.
 10. Ei pea õnnetus so päle tullesma, ei pea ka hädda so telbile lähünema.
 11. Sest temma saap omme englid sinno perrast käästma, sinno hoita lige so tee pääl:

Laul. 34, 8. Hebr. 1, 14.

12. Rätte pääl peawa nemma sinno kandma, siß sa omma jalga kiwwi wašta ei tõuka. Mat. 4, 6.

13. Löwvi ja nastiko ülle peat sa kõndima, noorte löwwide ja pißsohande päle astma.

14. „Temma armastap minno, seperrast tahha ma tedda ärrapästa; ma tahha tedda hoita, sest temma tunnep mo nimme.

15. Temma heikap minno appi, nink ma tahha tedda kuulda; minna olle temma man hädda ajal; minna tahha tedda ärrapästa nink tedda auruštada.

Jes. 41, 10.

16. Piffa ello-ajaga tahha ma tedda täuta, nink omma õnnistust tälle nätta anda.“

92. Paul.

Jësand õnnistap neid, kea tedda pelgawa.

I. Paul ja luggu hengamiße päiwal.

2. Se om hä, Jësandat tennada, nink sinno nimmele, sa Rige kõrgemb, kittust laulda;

3. Hommungo ajal sinno heldust, nink õ ajal sinno tõisidust kulutada;

4. Rümnekeleliße mängi pääl ja Nabli - mängi pääl, kandle pääl Higgajoni wißil.

5. Sest sinna, Jësand, ollet omme teggudega minno rõmüstanu; sinno kätte tekku tahha ma rõõmsaste fitta.

6. Jësand, kuis sure omma sinno teo, kuis ärra nõudmata sinno mõtte! Laul. 104, 24. Laul. 39, 17.

7. Rummal innimenne ei tunne sedda mitte, ei mõista ka halp sedda mitte.

8. Ehk jummalawallato haljendawa ni kui hain, nink kif kurjateggija häitsera: sißki peawa nemma igga weß ärrahukkatus sama. Laul. 37, 35. 36.

9. Ent sinna, Jësand, ollet Rige kõrgemb igga weste!

10. Sest nätsse, sinno wainlase, Jësand, sest nätsse, sinno wainlase sawa hukka; kif kurjateggijid pillatas laijale.

11. Ent sarwe ollet sinna mulle üllendanu ni kui mõtshärjale; minno wõijetas wärski õlliga.

12. Sest mo film saap rõmo nätta neist, kea minno wahtwa; mo kõrwa kuulwa rõmo neist kurjateggijist, kea mo päle tullewa.

13. Se õige haljendap kui palmipu; temma kaswap kui seebripu Libanoni pääl. Laul. 52, 10.

14. Kea Jësanda koa siße omma istotetu, ne peawa Jummalä usaijaden haljendama;

15. Kui nemma ka wannas läwa, peawa nemma weel häitsema, wiljalikko ja halja ollema:

16. Et nemma kulutawa Jësanda õigust; temma om mo paas, ei olle üttele kõrwerust temma sißen.

93. Paul.

Ettekulutaminne Kristusse kunningrigist.

I. Jësand om kunningas; temma om kõrgussega henda ehitanu; Jësand om ehitetu, tugge wußsega ümbrewõtu: seperrast saisp mailm, ei ta ligu mitte. Laul. 97, 1.

2. Wannast ajast sani om sinno aujarg kinnitetu; sinna ollet iggawestest ajast sani.

3. Jõe tõstwa, Jësand! jõe tõstwa omma kahhisemist, jõe tõstwa omma wolamist. Laul. 65, 8.

4. Jësand kõrgen üllewan om wäggewamb, kui sure wee kahhisemiße, kui kange merre laine.

5. Sinno tunnistusse omma wäga tõisitse; pühhäus om sinno koa ehte, oh Jësand, iggawestest ajast.

94. Paul.

Palwe ristikogodusse wainlaste wašta.

I. Jësand Jummal, ke sinna kurja taßut, Jummal, ke sinna kurja taßut, näuta henda!

Rom. 12, 19.

2. Tõdse ülles, sinna mailma kõhtomõistja, tasju neide uhtide kätte, mes nemma wäärt omma!

3. Jõsand! kuis karwa peawa jummalawallato, kuis karwa peawa jummalawallato rõmustellema?

4. Nemma ajawa suust wälja teotamisõse sõnmu, kif kurjateggija kitwa henda.

5. Jõsand, nemma rõhhuwa sinno rahwast mahha, nink waiwawa sinno perrisõssa;

6. Läste naiõsi ja wõrid kääkistawa nemma ärra, nink lõwa waisid = latõsi kolus;

7. Nink mõtlewa: „Ei nää sedda Jõsand, ei pan-neke Jakobõ Jummal sedda tähhele!“

8. Et pandke tähhele, teie mõistmata rahwa sean! nink teie rummala, kunnas teie tahhate targas sada?

Laul. 92, 7.

9. Kes kõrwa istutanu, es se peas kuulma? kes silma walmistanu, es se peas näggema?

10. Kes pagganid karristap, es se peas nomima, temma, ke innimeõstele mõistust annap?

11. Jõsandal om teda, kuis tühjatõse innimeõse mõtte omma.

1. Kor. 3, 20. Jer. 17, 10.

12. Onnis om se, kedda sinna, Jõsand, karristat, nink omma sädust oppetat,

Laul. 119, 71.

13. Kui sinna tedda rõmustat kurjal ajal, seni kui jummalawallatule hauda kairwetas!

14. Eest Jõsand ei heida mitte omma rahwast ärra, ei jätta ka mitte omma perrisõssa mahha.

Lul. 18, 7. 8.

15. Eest kõhhuõ tulley jälle õiguse mannu, nink temma perra kääwa kif, kes sõameõ õige omma.

16. Kes saisap mo eest tiggeda innimeõste wasta? kes saisap mo kõrwal kurjateggijide wasta?

2. Kuning. 6, 16.

17. Kui Jõsand mulle es olles abbis olnu, sis olles mo heng pea waiwikõ paifabe mahhabeitnu.

Laul. 124, 2. 3.

18. Kui ma mõtli: Mo jalg eõõp, sis olli sinno helbus, Jõsand, mo tuggi.

19. Kui mul paljo willitsust olli sõamen, sis sinno rõmustaminne rõmust mo henge.

20. Kas sinno selfi sõnnip se järg, mes kahjo teep, mes säduse wasta õnnetust aelep?

Jer. 24, 5.

21. Nemma koggowa hulgani õigeda henge wasta, nink mõistwa hukka wagga werd.

22. Ent Jõsand om mo kõrge warjopaik, nink minno Jummal om mo lotuõse paas:

23. Temma saap neile tasjuma neide õllekõhõt, nink saap neid hukkaõatma neide kurjusõse perrast; Jõsand, meie Jummal saap neid ärrahukkama!

Laul. 55, 24.

95. Laul.

Kristust peame tennama, kummardama nink temma sõnna kuulma.

I. Tulge, õõiskagem Jõsandale, heifagem rõmus-tellen omma õnnistuõse pae pole!

2. Jõõkem temma palge ette tennamisõsõga, kittuõse lauloga õõiskagem temmale!

3. Eest Jõsand om suur Jummal, nink suur kun-ningas õige jummalide õlle.

Laul. 96, 4.

4. Temma kääen omma õigesõggawamba ma kottuõse; nink õigeõllemba määke otõa omma temma perralt;

5. Temma perralt om merri, temma eõõ om sedda tennu; nink temma kää omma sedda kuiwa maad walmistanu.

6. Tulge, kummardagem ja painotagem põlwi! heitkem põlwile mahha Jõsanda ette, ke meid om lonu!

7. Eest temma om meie Jummal, nink meie temma karja = ma rahwas ja lamba, mes temma kää al omma. Täamba, kui teie temma häält kulete,

8. Eõõ ärge kalleõstage mitte omma sõand, nida kui Meriban, nida kui kiusatuõse päiwal lanen,

2. Mof. 17, 2. 7.

9. Kui teie wannemba minno kiusiwa, minno tahtsiwa katsuda, nink naijewa minno tekku.

10. Nellikümmend ajastaiga olli minna wihhane fesamma suggu päle, nink ütli: Nemma omma ütš rahwas, mes šamega esšip, nink nemma ei tunne minno teed!

11. Seperrast olle minna omman wihhan wandnu: Nemma ei pea mitte minno hengusše sisše tullesma!

4. Mos. 14, 34. 35.

96. Laul.

Kittusše-laul Kristusše wallitusšest ja auwo-rigist.

I. Laulge Jšandale wastset laulo, laulge Jšandale, kif mailm!

2. Laulge Jšandale, kitke temma nimme! kulutage päiw päiwast temma önnistust! 1. Uja ram. 16, 23, 24.

3. Kulutage pagganide sean temma auwo, fige rahwa sean temma immetekku!

4. Eest Jšand om suur, nink tedda tulley wäga kitta; temma om ennamb peljusše wäart, kui kif jumjala;

5. Eest kif mu rahwa jumjala omma wäärjum-mala; ent Jšand om taiwast lonu.

6. Suur au ja auwustus om temma palge een, tuggewus ja illo om temma pühha paigan.

7. Teie rahwa sugguwössa, andke Jšandale, andke Jšandale auwo ja tuggewust!

8. Andke Jšandale temma nimme auwustamist; toge andid nink tulge temma usaijade sisše!

9. Kummardage Jšandat pühhan ehten! kif mailm peljago tedda!

10. Uttelge pagganide sean: Jšand om funningas; seperrast saijap mailm kindmaste, ei ta ligu mitte; Temma möistap rahwale kohhut digel wišil.

11. Taiwas römustago, nink ma olgo wäga römüs; merri kahhisego, nink mes temna sisšen om;

12. Pöld römustellego, nink kif, mes temma pääl om; nink kif pu mötsan hõiskago,

13. Jšanda palge een! sest temma tulley, sest temma tulley fige male kohhut möistma! Temma möistap kohhut mailmale digusšega, nink rahwale omma töisidusše perra.

Laul. 98, 9.

97. Laul.

Dppus Kristusše armo-ja auwo funningrigist.

I. Jšand om funningas: ma römustellego; römüs-tago paljo sare. Laul. 93, 1.

2. Pilwe ja suur pimmedus om temma umbre, digus ja kohhus om temma aujärje finnitus.

3. Tulli käüp temma palge een, nink sööp ärra umbrekaudo temma wainlaist. Laul. 50, 3.

4. Temma wälko teggewa mailma walges, ma näep sedda ja wärrisep.

5. Mäe sullawa ärra ni kui wahha Jšanda een, fige mailma Jšanda een. Mik. 1, 4.

6. Taiwas kulutap temma digust, nink kif rahwas näep temma auwo.

7. Sago häppe kif, kes nikkerdetu kojosiä orjawa, nink wäärjummalide perrast kitlewa. Kummardage tedda kif jumjala!

8. Zion kulep sedda ja römustap, nink Juda tütre römustellewa sinno kohtomöistmiste perrast, oh Jšand.

9. Eest sinna Jšand ollet figeörgemb fige mailma ülle, wäga üllendetu fige jummalide ülle.

10. Teie, kes Jšandat armastate, wihkage kurja Temma hoijap omma waggade henge, jummalawal-latuide käest pästap temma neid ärra.

11. Walgus töšsep digedale, nink röm neile, kea šamest waggera omma. Laul. 112, 4.

12. Römustage Jšandan, teie digeda, nink kitke temma pühha nimme!

98. Laul.

Kittusse = ja römolaul Kristusse ärrapästiniisest.

I. Üts laul.

Laulge Jēsandale waistset laulo! sest temma om immet tennu; temma hākāsī ja temma pūhha kāewars omma tedda arwitanu! Jes. 52, 10.

2. Jēsand annap omma õnnistust teda; temma arwaldap omma õigust pagganide filmi een.

3. Temma mõttel omma heldusse ja tõisidusse päle Jēraeli fuggu wasta; kī ma otsa sawa meie Jummalā õnnistust nätta. Lut. 1, 72 — 74.

4. Kī mailm hōiskago Jēsandale, rōmustellego, nīk laulgo rōõmsaste, nīk laulgo kittust!

5. Laulge Jēsandale kittust kandlega, kandle ja kittusse = laulo hālega!

6. Trompeti ja passuna hōlliga hōiskage kunninga Jēsanda een!

7. Rahhisego merri, nīk mes temma sīsēn om; mailm, nīk kes temma pāal ellawa.

8. Jōe plakšutago kāsī, kī mae hōiskago,

9. Jēsanda een! sest temma tulley mailmale kohhut mõistma! Temma mõistap kohhut mailmale õigusēn, nīk rahwale õigel wiisil. Laul. 9, 9.

99. Laul.

Kristusse kunningriik om wāga suur ja pūhha.

I. Jēsand om kunningas, rahwas wārrisep; temma istup Kerubide pāal, ma wārrisep.

2. Jēsand om Zionin suur, nīk kõrge kige rahwa ille. Laul. 48, 2.

3. Kitko nemma sinno suurt ja immetaolikko nimme! — pūhha om Temma —

4. Nīk kunninga tuggewust, kes õigust armastap; sinna kinnitat õiget wiisi; kohhut ja õigust sadat sinna Jakobin.

5. Üllendage Jēsandat, meie Jummalat, nīk kunnardage temma jalgu allutse ette! pūhha om Temma!

6. Moses ja Aaron temma preestride seast, nīk Samuel neide seast, kea temma nimme appi heikawa, nemma heiksiwa Jēsanda pole, nīk temma kuuld neid.

7. Pilwe = tulban kõnnel temma neidega; nemma hoitsiwa temma tunnistusē nīk neid kāsku, mes temma neile and. 2. Mos. 33, 9.

8. Jēsand, meie Jummal, sinna kulit neid; sinna ollit neide sean üts Jummal, ke andis and, nīk ke neide tööd neile tasus.

9. Üllendage Jēsandat, meie Jummalat, nīk kunnardage temma pūhha mae een! sest pūhha om Jēsand, meie Jummal.

100. Laul.

Kristusse sīsē peame uskma, tedda kitma ja tennama.

I. Tenno laul.

Hōiskage Jēsandale, kī rahwas ma pāal!

2. Orjage Jēsandat rōmoga, tulge temma palge ette rōõmsa lauloga!

3. Jēsandat tundke Jummalat ollewat! Temma om meid tennu, — ei mitte meie eēsi, — omnas rahwas, nīk omma karja lambis. Laul. 95, 7.

4. Tulge temma wārrajist sīsē tennoga, temma usajade sīsē kittussega! tennage tedda, kitke temma nimme!

5. Sest Jēsand om hā; temma heldus pūšsip iggaweste, nīk temma tõisidus põlwest põlweni.

101. Laul.

Maratse ma = ja kohtowannamba ausa ja õige omma.

I. Sawida laul.

Heldussest ja kohtust tahha ma laulda, nīk sinule, Jēsand, kittust laulda.

2. Ma tahha omne asju targaste ajada laitmata tee pääl! kunnas tullet sinna mo mannu?! Ma tahha waa sõamega kárwra omman majan.

3. Ei ma tahha hennele kurja asja ettewõtta; ma wihsa ülleastjat, ei ta pea mo selfst jama.

Laul. 139, 21.

4. Kawwal südda olgo minnuft kárwren; kurja innimeft ei salli minna mitte.

5. Kes omma lähhembra pále sallajalt keelt pesfap, sedda tahha ma árrahukkada; ei ma salli sedda, kel uhke silma ja hooplik südda om.

6. Mo silma kaewa neide usfutawide pále ma pääl, et nemma minno man ellawa; kes ilmlaitmata teed káárp, se peap mo orri ollema.

7. Ei se pea mo kotta jama, kes pettust teep; kes waltet kónnelep, se ei pea mitte mo silmi ette jama.

8. Eggapáirwa tahha ma kif jummalawallatuid ma päält árrahukkada, Jssanda linast kif kurjateggijid hukkasata.

102. Paul.

Kristusse ja eggáutte háddaliise kaibus, palwe ja rõõm.

1. **U**tte háddaliise palwe, kui ta wága suren kurbus-sen omma kaibust Jssanda ette wáljakaldap.

2. Jssand, kule mo palwet, nink mo tánnitamimme tulgo sinno ette!

3. Árra kána omma palget mo eest kórwale hábda ajal! kána omma kórwra mo pole, kule minno pea, kui ma heika!

4. Sest mo páirwa omma lõpnu ni kui suits, nink mo lufondi omma árrapallanu ni kui tulle-tungel.

5. Mo südda om mahhalõdu ja árrakuijonu kui hain; sest ma unmeta árra, omma leiba súwra.

6. Mo lu omma lihha kúlge kinnijánu puhkusse ja ohkamisse perrast.

Jiob. 19, 20.

7. Ma olle ni kui merre-hüüp lanen, ma olle kui káak árraháetetu kantsõ síssen.

8. Ma walwa, nink olle ni kui útsik lind kattusse pääl.

9. Rige se páirwa nágotarwa wainlase minno; ne, kea mo wásta másfawa, wandwa mo nimnega.

Jerem. 29, 22.

10. Sest ma sõ tuhka ni kui leiba, nink segga omma joki ikmisissega,

Laul. 80, 6.

11. Sinno melepahhandusse ja sinno wihsa perrast; sest sinna ollet minno úllestõstnu, nink minno mahhawisšanu.

12. Mo páirwa omma kui warri, mes pikkembas lát; nink ma kuiwa árra ni kui hain.

Laul. 90, 5. 6.

13. Ent sinna, Jssand, jáát iggaweste, nink sinno málletus põlwest põlweni.

14. Tõsse úlles, nink hallesta Zioni pále! sest aig om, et sinna temma pále armo heidat; sest se tund om tulnu.

15. Sest sinno sullastel om hámeel temma kirowist, nink neil om hallemeel temma pórmo perrast.

Laul. 51, 20.

16. Eis pelgawa paggana Jssanda nimme, nink kif kunninga ma pääl sinno auro,

17. Kui Jssand Zionit ehhitap, nink omman auruwun henda náutap,

18. Kui temma henda waiste puhkamisse pole kánap, nink neide palwet árra ei põlle.

19. Sedda peap kirja pantama tullawatse põlwe rahwale, sis woirwa perrantullerwa põlwe Jssandat kitta.

20. Sest temma náep ommast pühhast kórgussfest; Jssand kaep taiwast ma pále,

21. Temma tahhap wangide puhkust kuulda, nink surma lasti wallale pásta,

Laul. 79, 11.

22. Eis nemma peawa Zionin Jssanda nimme kullutama, nink Jerusalemmiin temma kuttust,

23. Kui rahvas üttelisse kofkotullewa, nink funning-
rigi Jšsanda orjušfele.

24. Et temma kül tee pään mo rammo rammofus
tenu, nink mo päiwi lühendanu;

25. Siški ütse ma: Minno Jummal, ärra wötta
minno mitte ärra mo keš ello-ean! Sinno ajastaja
püšširwa põlwest põlweni.

26. Sinna ollet jo wannast maad põhmandanu,
nink taiwa omma sinno kätte tõ.

Laul. 33, 6. Jef. 45, 12. Hebr. 1, 10.

27. Nemma lāwa hukka, ent sinna jāat; nemma
sawa kif wannas kui reiwās; sinna saat neid kui pään-
reiwast ärramuduima, nink nemma sawa ümbremu-
detuš.

28. Ent sinna ollet sesamma, nink sinno ajastaja
ei lõppe mitte ofsa.

Hebr. 1, 11. 12.

29. Sinno sullaste latse sawa jāma, nink neide suggu
peap sinno een finnitetuš sama.

103. Laul.

Jšsanda heldušt kittetas neist, fea tedda pelgawa.

I. Dawida laul.

Kitta Jšsandat, mo heng, nink kif meš minno
sišfen om, temna pühha nimme!

2. Kitta Jšsandat, mo heng, nink ärra unneta
mitte, meš temna sulle hāād om tennu!

3. Temma annap kif so üllekohhut andis, nink
parrandap kif so wigga ärra!

1. Jan. 1, 9.

4. Temma lunnastap so ello hukkatussest, ehhitap
sinno helduše ja hallestusse wannifoga;

5. Temma täüdap so igga hāga, et sa ikkes jälle
nores saat, kui kotkas.

6. Jšsand sadap digušt, nink kohhut figele, kellele liga
tettas.

7. Temma om Mosešfele omma teed teda andnu,
Jšraeli latšile omme tekku.

8. Halleštaja ja armoliine om Jšsand, pikkamele-
linne ja rikkas heldušešt.

2. Mos. 34, 6. Laul. 86, 15.

9. Ei temma wötta lõpmata rijelda, ei ka iggaweste
wihha piddada;

Mit. 7, 18. 19.

10. Ei temma te meile mitte meie pattu perra, ei
tasšu meile ka mitte meie üllekohhto perra.

11. Sest ni kõrge kui taiwas om üle ma, ni suur
om temna heldus neile, fea tedda pelgawa.

12. Ni kugel kui hommungo pool öddango polešt
om, ni kawwette sadap temna meie ülleastmišst meist
ärra.

13. Nida kui esša halleštap laste päle, nida hallešt-
tap Jšsand neide päle, fea tedda pelgawa.

Jef. 49, 15. 16.

14. Sest temma tijap meie lomist, ei temna unneta
ärra, et meie põrm olleme.

15. Innimesse päiwa omma kui hain; ta häitšep
nida kui lillik wājja pään.

16. Kui tuul temna üle lähhāp, siš ei olle tedda
ennamb, nink temna ašse ei tunneke tedda.

Jiob. 14, 2.

17. Ent Jšsanda heldus püššip põlwest põlweni
neide man, fea tedda pelgawa, nink temna diguš
jāāp laste latšile,

Lut. 1, 50.

18. Neile, fea temna leppingut piddawa, nink fea
mõtlewa temna kāsšude päle, et nemma neide perra
teggewa.

19. Jšsand om omma aujāрге taiwan finnitānu,
nink temna funningriik wallitšep üle fige.

20. Ritke Jšsandat, teie temna engli, teie wāg-
gewa, keš teie temna šonna perra tete, temna šonna
hāāit kuulden!

21. Ritke Jšsandat, kif temna wādehulga, temna
sullase, keš teie temna tahtmist tete!

22. Ritke Jšsandat, kif temna teo, figin temna
wallitšusše paigun! Kitta, mo heng, Jšsandat!

104. Laul.

Jesanda tekku kittedas, ke kif häste loou.

I. **R**itta, mo heng, Jesandat! Jesand, minno
Jummal, sinna ollet wäga suur, sure auwo
ja aumustussega ollet sinna ehhitetu!

2. Temma kattap henda walgušsega, ni kui sär-
giga, laotap taiwast wälja, ni kui ütte tekki;

3. Temma kummitap weega omma üllewast ello-
asšend, temma teep pakso pilwi ommas töllas, temma
käüp tule siwu pääl.

1. Mos. 1, 7. Laul. 148, 4.

4. Temma teep omme englid tules, nink omme sulta-
sid legitsewas tulles.

5. Temma om maad pohjandanu temma allutse
päle, ei se ei ligu eal, ei iggawes.

6. Merre-siwwiušsega ollet sinna sedda katnu, ötse-
kui reiwaga; wessi sais mäkke pääl.

7. Sinno törrelemisše perrast paggesiwu nemma
arra, sinno mürristamisšest ruttasiwa nemma arra.

8. Mäe töšsiwa ülles, nink orro wajosiwa alla,
sinna paika, mes sinna neile allutšes ollet pandnu.

9. Sinna ollet ütte piri ajanu; ei nemma lähhä se
ülle; ei nemma pea jälle sedda maad katma.

Hiob. 38, 8. Laul. 136, 6.

10. Sinna sadat lättid orrude sišsest wälja; nemma
jooskwa mäkke wajjel.

11. Nemma jodawa kif mötsellajid; mötseesli sawa
omma janno kistotada.

12. Linnu taiwa al teggewa neide weren pešsa;
ošše wajjel laulwa nemma.

13. Temma kastap mäkki ommašt üllewäst elloasše-
mest; sinno teggude sugguga täudetas seddasinnast
maad!

14. Temma laššep rohto kašwada ellajile, nink orra-
sid inimeste tarwidušses; ma sadap seest leiba wälja,

15. Nink wiin römüstap innimesše šöand, nink
pannep temma palget ennamb hiilgama, kui ölli; nink
leib kinnitap innimesše šöand.

16. Jesanda pu sawa täüs röhkust, Libanoni seetri-
pu, mes temma istutanu:

17. Kun linno pešsa teggewa; walge-kurre ellawa
päädaja-puije pääl.

18. Röрге mäe omma kiwwi-kitsede, nink pae lahhe
mäe-rottide warjopait.

19. Temma om kuud tennu aja arvus, päiwlik
tijap omma lojaminnemist.

20. Sinna teet pimmedat, nink ö tulley; siš ro-
mawa wälja kif mötsellaja,

21. More löwwi, kes saagi perra rödkwa, nink
Jummala käest omma toidust otšwa.

22. Töššep päiw: siš nemma läwa omma teed, nink
heitwa mahha omma pešsa sišše.

23. Siš läap innimenne wälja omma tö mannu,
nink omma põlbo harrima öddanguni.

24. Kuis sure omma sinno teo, oh Jesand! sinna
ollet neid kif targaste säädnu; ma om täüs sinno perran-
dušši!

Laul. 92, 6.

25. Sefinnane merri, mes ni suur ja lai om figelt
poolt, sääl müddisep ilmarwamata ellajide hull, wei-
kesse ja sure!

26. Sääl käüwa laiwa; se wallaskalla, mes sinna
ollet walmistanu, mängip sääl sišsen.

27. Nemma kif ootwa sinno, et sinna neile söki
annas ommal ajal.

Laul. 145, 15. 16.

28. Kui sinna neile annat: siš nemma korjawa
koko; kui sinna omma kät awwat: siš sawa neide kotto
täüs häga.

29. Kui sinna omma palget kõrwale kánat: siš
nemma tundwa hirno; kui sinna neide waimo arra-
korjat: siš nemma heitwa henge arra, nink sawa jälle
pörmuš.

30. Laššet sinna omma waimo wälja: siš sawa
nemma lođuš, nink sinna teet ma näggo wäsišes.

31. Uuw olgo Jesandale iggaweste! Jesand römüš-
tap omma teggude sišsen.

32. Temma kaep ma päle, sis se wärrisep; Temma puttup mäfte külge, sis suitswa nemma.

33. Ma tahha Jšsandale laulda omma ello = eal, nink omma Jummalale kittust laulda, ni karwa kui ma ella!

34. Olgo mo könne temmale meleperast! Minna römüsta Jšsandan.

35. Löpko pattatse ma päält ärra, ei ealke olgo jummalavallatuid ennamb! Ritta, mo heng, Jšsandat! Halleluja!

Laul. 37, 20.

105. Laul.

Rittus ja tenno Jummalale häteggemiste eest Jšraeli rahwale.

1. Tennage Jšsandat, fulutage temma nimme! andke teda rahwa sean temma tekku!

2. Laulge temmale, laulge temmale kittust! kõnnelge figist temma inneasjust!

3. Ritlege temma pühha nimme perast! römüstago neide südda, kea Jšsandat otšwa!

Laul. 33, 21.

4. Nõudke Jšsandat nink temma tuggewust! otške allati temma palget!

Laul. 27, 8.

5. Piddage melen temma inneasju, mes temma om tennu, temma inmetekku nink neid kohtoasju, mes temma su om kõnnelnu,

Laul. 26, 7.

6. Teie, Abrahami, temma sullase suggu, teie Jakob, temma ärravallitsetu laste!

7. Temma, se Jšsand, om meie Jummal, fige mailma kohtomõistja.

8. Temma peap iggaweste omma leppingut melen, sedda sõmma, mes temma om towotanu tuhhanda põlwe siise,

2. Mos. 2, 24.

9. Mes temma om tennu Abrahamiga, nink mes temma om wandnu Jsaakile;

1. Mos. 26, 3.

10. Nink temma pand sedda Jakobile säetu wiis, nink Jšraelile iggawetšes leppingus,

11. Üttelden: Sinnule tahha ma Kanaani maad anda, teie perrisõsja jaus;

12. Kui nemma weel ütš weikenne hulk olliva, wäga weidi ja wõra säälsamman.

13. Nemma lätsiwa üttest rahwast tõise mannu, üttest kunningrigist tõise rahwa mannu.

1. Mos. 12, 1. 10. nink 13, 18.

14. Temma es lasse ütteke innimest neile liga tetta, nink temma karrist kunningid neide perast:

1. Mos. 20, 3. 7.

15. „Ärge putke minno wõijetut, ärge tekke ka kurja minno prohwetidele.“

1. Mos. 20, 7. nink 26, 11.

16. Nink temma kuts näлга ma päle, nink wõt kif leiwa taggawarra ärra.

17. Temma lähhat neide ette ütte meest: Josefiti müdi sullases ärra.

1. Mos. 37, 28.

18. Nemma wainõsiwa temma jalgu pakko, tedda henda panti raudo,

1. Mos. 39, 20.

19. Seni kui temma sõmma tõttes sai, kui Jšsanda Sõmma tedda olli ärrafelletanu.

20. Eis lähhat kunningas, nink last tedda wallale päästa; rahwa wallitseja käst tedda wäljalaske.

1. Mos. 41, 14.

21. Temma sääd tedda esšandas omma koa ülle, nink wallitsejas fige omma perrandusse ülle,

1. Mos. 41, 40. 41. Ap. teg. 7, 10.

22. Et ta temma würste pididi omma tahtmisses perra juhhatama, nink temma wannembid tarkust oppetama.

23. Nink Jšrael tulli Egipti male, nink Jakob olli kui wõras Hami maal.

1. Mos. 46, 1.

24. Nink Temma saat ommale rahwale paljo suggu, nink teggi tedda wäggewambas, kui temma wainlasi.

2. Mos. 1, 9 — 12.

25. Temma käänd neide sõand wihhale temma rahwa wästa, nink nemma peijewa karwala nõurwo temma sullaste wästa.

26. Temma lähhat omma sullast Mosesi, Aaronit, kedda temma olli ärravallitsenu. 2. Mos. 5, 1.
27. Nesamma teggiwa temma immetähte neide sean, nink temma immetekku Hami maal. 2. Mos. 7, 9. 10.
28. Temma lähhat pimmedust, nink teggi kif pimmedas; nink nemma es panne mitte temma sõnnale wasta. 2. Mos. 10, 22.
29. Temma muud neide wet werres, nink teggi neide kallu kolus. 2. Mos. 7, 20. 21.
30. Neide ma müddises konne täus, neide kunningide kambride seen. 2. Mos. 8, 2.
31. Temma käst, nink pahha linnu selts tulli, nink täije fige neide piride päle. Paul. 78, 45.
32. Temma and neile rahhet wihma assemele, nink saat tulle-kirgi neide ma päle. 2. Mos. 9, 25.
33. Nink temma löije neide winapuid ja wijipuid mahha, nink murs ärra puid neide piride sissen.
34. Temma käst, sis tulliwä haina = ritsiko, nink ritsiko ilmarwota. 2. Mos. 10, 13. 14.
35. Nink nemma söiwa ärra kif haina neide maal, nink neelstiwa ärra neide wilja põllo päält.
36. Temma löije ka mahha kif neide eesmält sündinu poislatfi neide maal, kif neide eesmäst jõudo, 2. Mos. 12, 29.
37. Nink saat neid wälja hõbbeda ja kullaga, nink neide sugguharrodend es olle üttele wiggalist. 2. Mos. 12, 35.
38. Egipti rahwas sai rödmäsas, kui nemma ärralätsiwa; sest neide hirm olli neide päle tulnu.
39. Temma laot wälja üttele pilwe (neile) kattes, nink tuld, mes piddi walget näitma õ ajal. 2. Mos. 13, 21.
40. Nemma palstiwa, nink temma last röa-räst tulla, nink sööt neid taiwa leiwaga. 2. Mos. 16, 13.

41. Temma teggi päle wallale, sis joost wet wälja; se joost kui jõggi möda põrwast maad. 2. Mos. 17, 6. — 4. Mos. 20, 11.
42. Sest temma möttel omma pühha sõnna päle, mes temma Abrahamile, omma sullasele, olli andnu. 1. Mos. 22, 16. 17.
43. Ja, nida saat temma omma rahwast römuskamisega wälja, nink omme ärravallitsetuid hoiskamisega;
44. Nink temma and neile pagganide maad, nink nemma perrandastiwa tõise rahwa werre-waiwa: Jos. 1, 3. 4. 6.
45. Et nemma temma sädmisfi peasse, nink temma sädusti tähhele pannesse. Halleluja!
106. Paul.
- Tennamata Iisrael peap Iisandat kitma, ke helde om.
- I. Halleluja!
- Tennage Iisandat! sest temma om hä, nink temma heldus püsti iggarwetses ajas. Paul. 107, 1.
2. Kes woip Iisanda wäggewid tekku ärradõnnelda, nink kif temma kittust kulutada?
3. Onsa omma ne, kea sädust peawa, nink digust feggewa eggal ajal! Urwald. 22, 14.
4. Mõtse mo päle, Iisand, se armoga, mes sinna ommale rahwale ollet towotanu; kae mo päle omma abbiga, Nehem. 5, 19. nink 13, 31.
5. Eis ma sa nätta sinno ärravallitsetu rahwa haad-põlwe, sis ma römusta so rahwa römoga, nink fitta sinno perrisõsaga!
6. Meie olleme pattu tennu omme wannembidega; meie olleme üllekohhut tennu, nink olleme jummalawallato olnu. Tan. 9, 5.
7. Meie wannemba Egipti maal, ei olle mitte tähhele pandnu sinno immeasju; ei nemma olle melen pid-

danu sinno suurt heldust, nink nemma olliva sõnna-
kuulmata merre weren, loa-merre weren.

8. Ent temma pääst neid ärra omma nimme perrast,
et temma omma wägge teda annas.

9. Nink temma tõrrel sedda loa-merd, sis saije se
tahhedas, nink temma saat neid minnema süggawa
kottusüst läbbi, ni kui lanen. 2. Mos. 14, 21.

10. Nink temma pääst neid ärra wihkaja käest, nink
lunnast neid ärra wainlase käest;

11. Nink wessi kat neide wainlasi finni; es ja ütte-
ainustke neist ülle. 2. Mos. 14, 28.

12. Sis nemma usksewa temma sõnna, nink lauwiwa
temmale kittust.

13. Ent nemma unnetiwa pea ärra temma teffu,
nink es oda mitte temma towotust;

14. Nink suur himmo tulli neide päle lanen, nink
nemma kusiwa Jummalat tühjan lanen. 4. Mos. 11, 4.

15. Sis temma and neile, mes nemma pallsiwa,
nink lähhat tõppe neide sekka.

16. Nink nemma olliva kadelikko lerin Mosesse, ja
Aroni, se pühha Jēsanda mehhe päle. 4. Mos. 16, 1 — 3.

17. Ma awwas henda ülles, nink neeld Tatani
ärra, nink kat Abirami seltsi finni; 4. Mos. 16, 31 — 33.

18. Nink tulli palli neide seltsin; tulle = kirg sõije
neid jummalawallatuid ärra. 4. Mos. 16, 35.

19. Nemma teggiwa wasfika Horebi mäe otsan,
nink kummardiwa walleto fojo ette, 2. Mos. 32, 4.

20. Nink nemma panniwa omma auwolikko Jum-
mala assemele ütte härja fojo, mes haina sööp. Rom. 1, 23.

21. Nemma unnetiwa ärra Jummalat, omma
ärrapästjat, se suri asju teggi Egipsti maal,

22. Sinneasju Hami maal, peljusse wäärt asju
loa-merre weren. Saul. 105, 27.

23. Nink temma möttel neid ärrahukkada, kui
Moses, temma ärravallitsetu, sedda temma een es olles
henne päle wõtnu, temma wihha ärrakäanda hukka-
saatmisest. 2. Mos. 32, 10, 11.

24. Nink nemma põlgsiwa ärra sedda armsat maad;
nemma es ussu mitte temma sõnna;

25. Enge nemma nürriwiwa omme teldide sisfen;
nemma es kule mitte Jēsanda häält.

26. Sis temma tõst omma kat ülles neide wasta,
et temma neid ärrahukkas lanen, 4. Mos. 14, 23.

27. Nink et temma neide suggu ärraheidas pagga-
nide sekka, nink neid laijale pillas made sisfe.

28. Nink nemma heitsiwa Paal-Weori pole, nink
sõiwa kolu jummalide ohwrid,

29. Nink nemma wihhastiwa Jēsandat omme teg-
gudega: seperrast tulli nuhtlus wäggisi neide päle.

30. Sis tulli Pineas mannu, nink mõist kohhut;
nink sedda nuhtlust keelti ärra. 4. Mos. 25, 7.

31. Nink se om tälle õigusse arwatu, põlwest
põlweni iggawetses ajas.

32. Nemma wihhastiwa ka Sedda wäga Meriba
wee man, nink Mosessele tulli pahha luggu neide
perrast; 2. Mos. 17, 3 — 7.

33. Sest nemma wihhastiwa wäga temma waimo,
nink temma kõnnel mõtlemata omme huulbega. 4. Mos. 20, 10.

34. Nemma es hukka mitte neid rahwast ärra, mes
Jēsand neid olli käsknu;

Kohom. 1, 21, 27, 29, 30, 31, 33. — 5. Mos. 7, 1, 2, 12, n. 2, 3.

35. Enge nemma seggasiwa henda pagganidega,
nink opsiwa neide teffu;

36. Nink nemma orsiwa neide wäärjummalid, nink
ne saiwa neile keelkablak;

37. Nink nemma ohwritsiwa omme poige ja tütrid
kurja waimudele;

38. Nink walliwa wagga werd ärra, omme poige ja omme tütride werd, kedda nemma Kanaani-ma wäärjummalile ohwriitfiwa; nink se ma sai teotetus werressi läbbi.

39. Nemma teotfiwa henda omme teggemistega, nink elliwa hora wisil omme teggudega.

40. Eis läggüsti Jësanda wihha omma rahwa wasta, nink temma perrisössa olli hirmus temma melest;

Kohtom. 2, 14. nink 3, 8.

41. Nink temma and neid pagganide kätte, et neide wihkaja neide ülle wöttasse wallitseda;

42. Nink neide wainlase waiwfiwa neid, nink neid allandeti neide käe alla.

43. Mittoförd päst temma neid ärra; ent nemma pannfiwa wasta omma nõuwoga, nink satterwa omma sü läbbi.

44. Nink temma näggi neide hädda, kui temma neide tännitamist kuulb;

45. Nink möttel omma leppingo päle neide perrast, nink kahhits omma sure helbusse perra.

46. Nink Temma and neile hallestust neide fige een, kea neid olliwa wangi wötnu.

47. Wrowita meid, Jësand, meie Jummal, nink foggu meid pagganide seast, et meie sinno pühha nimme tenname, nink kittame sinno kittussest!

48. Kitteru olgo Jehowa Jëraeli Jummal, igga-west iggawetjes ajas! Nink kif rahwas üttelgo: Amen! Halleluja!

107. Laul.

Tennolaul, et Jësand mönneft häddast pästnu.

I. Tennage Jësandat! sest temma om hä, nink temma heldus püsfiw iggawetjes ajas. Laul. 106, 1.

2. Nida üttelgo Jësanda ärralunnastetu, kedda temma wainlase käest om ärralunnastanu,

3. Nink kedda temma mitmast maast om kofkofogonu, hommungo ja öddango poolt, pöhja ja löuna poolt.

4. Nemma esfiwa ärra lanen, tühjan paigan, fun teed es olle, nemma es löwra üttefe lina, fun nemma ollesse wöinu ellada.

5. Neil olli nälg ja janno; neide heng läts nõrgas neide süssen;

6. Ent nemma tännifiwa Jësanda pole, kui neil kitsas käen olli, nink temma päst neid ärra neide häddast, Laul. 22, 6.

7. Nink saat neid öige tee päle, et nemma lätsfiwa süna lina, fun nemma wöifiwa ellada:

8. Tennago nemma Jësandat temma helbusse perrast, temma immeteggude perrast innimeste laste een!

9. Sest temma jodap jannutse henge, nink täudap näljatse henge häga. Lut. 1, 53.

10. Ne, kea isfiwa pimmedusfen ja surmawarjun, kea willitjusfen ja rawwun olliwa,

11. Sest et nemma Jummalä sönnale wastapanfiwa, nink Kigeförgemba nõuwo ärrapölgfiwa:

12. Seperrast alland temma neide söand önnetussega; nemma satterwa nink olliwa ilma abbita.

13. Ent nemma tännifiwa Jësanda pole, kui neil kitsas käen olli, nink temma päst neid ärra neide häddast;

14. Temma saat neid wälja pimmedussest ja surmawarjust, nink kif katski neide kaplu:

15. Tennago nemma Jësandat temma helbusse perrast, temma immeteggude perrast innimeste laste een,

16. Et temma wass-üsi katski murduu, nink raudluffu katski rajonu!

17. Ne halpi, kedda omma ülleastimisfe ja pattu perrast waiwati:

18. Kif roog olli hirmus neide melest, nink nemma säiwa surma-wäärjide liggi;

19. Ent nemma tännitiwa Jësanda pole, kui neil kitsas käen olli, nink temma pääst neid ärra neide häädast;
Lut. 17, 13.

20. Temma lähät omma sõnna, nink süttit neid, nink pääst neid ärra neide (hukkatusse) haudu sissest:

21. Tennago nemma Jësandat temma heldusse perrast, temma immeteggude perrast innimeste laste een;

22. Nink ohwritsego nemma tenno-ohwrid, nink kulutago nemma temma tekku hõiskamisega!

23. Kea laiwuga merre pääal kärwewa, kea omme asju sure wee pääal aijewa:

24. Kosamma näijewa Jësanda tekku, nink temma immeasju sürwiusfen;

25. Sest temma üttel, nink saat marro tuult, nink tõst merre lainid kõrgede;
Matt. 8, 24.

26. Nemma läsiwa ülles taiwa pole, nemma läsiwa alla merre sürwiusste, et neide heng ärrasullas fen õnnetusfen.

27. Neide meel käwwe ümbre, nemma es pääst ennamb jalgu pääal, ni kui se, kes joobnu om, nink kif neide tarkus olli otsan.

28. Ent nemma tännitiwa Jësanda pole, kui neil kitsas käen olli, nink temma pääst neid ärra neide häädast;
Matt. 8, 25.

29. Temma waikist marro tuult waas ilmas, nink ne laine jäiwa tasfates;

30. Eis nemma rõmustiwa, kui ne laine olliwa mahhajanu; nink temma saat neid sinna weerde, kohhe nemma tahsiwa:

31. Tennago nemma Jësandat temma heldusse perrast, nink temma immeasju perrast innimeste laste een!

32. Üllendago nemma tedda rahwa foggodusfen, nink fitko nemma tedda sääl, kun wannemba istwa!

33. Jõkke muud temma ärra lanes, nink wee-lättid kuiwas maas;
1. Kunning. ram. 17, 7.

34. Wiljakandja maad teggi temma pallo-maas, neide tiggedusse perrast, kea sääl ellawa.

35. Temma muud ärra laand jerves, nink põrwast maad wee-lättis,

36. Nink temma pand näljatsid sinna ellama, et nemma lina hennele elloasfemes ehhitasse.

37. Nemma külwiwa semend põllude päle, nink ehhiwa winamäkki, mes eggal ajastajal wilja anniwa.

38. Nink temma õnnist neid, et neid wäga paljo sai, nink neide ellajid es wähhenda temma mitte.

39. Nemma olliwa wähhendetu ja mahhalitsutu sundusse, hädda ja willitsusse läbbi;

40. Kui Temma walli laitmist würstide päle, nink pand neid esima lanen, kun teed es olle.

41. Ent temma üllend waikist willitsusfest, nink last neide suguwõssa figgineda, kui karja.

42. Digeda näggewa sedda ja rõmustawa; nink kif tiggeda peawa omma siud kinnipiddama. Hiob. 22, 19.

43. Kes tark om, se hoijap sedda, nink pannep Jësanda suurt heldust tähhele.

108. Laul.

Ufkitko himmustawa Kristusse kunningrigi tullemist.

I. Dawida laul ja luggu.

2. Walnis om mo südda, oh Jummal! Ma tahha laulda nink kittust laulda, nink mo heng ka.

Laul. 57, 8. — Ap. teg. 2, 26.

3. Wirgo ülles nablinaŋ ja kandel! warra tahha ma üllestõsfeda!
Laul. 57, 9.

4. Ma tahha sinno temnada, Jësand, rahwa sean, nink kittust sinmule laulda innimeste sean!
Laul. 57, 10.

5. Sest suremb, kui taiwas, om sinno heldus, nink ammat pilweni sinno tõisidus.
Laul. 57, 11.

6. Jummal! üllenda henda ülle taiwa, nink omma auwo ülle foggona mailma,
Laul. 57, 12.

7. Kui so armastaja saasse ärrapästetus: arvuta omma häkäega nink kule meid! Laul. 60, 7.

8. Jummal om kõnnelnu omman pühhan paigan, (ma tahha rõmustellen): Minna tahha Sihemit ärrajaggada, nink Sufkoti orgo ärramõta; Laul. 60, 8.

9. Kilead om minno perralt, Manasse om minno perralt; nink Ewraim om mo pä kimitus, Juda om mo kässoandja; Laul. 60, 9.

10. Moab om mo mõsso-kauš, Edomi rahwa päle heida ma omma känga, Wilištea-ma perrast hõiška minna. Laul. 60, 10.

11. Kes sadap minno kinni-lina sisse, kes juhhatap minno Edomi sani? Laul. 60, 11.

12. Eš sinna, Jummal, ke sinna meid ollit ärraheitnu, nink eš lähhä wälja, oh Jummal, meie sõawäega? Laul. 60, 12.

13. Cada meile abbi häddan! sest et inimeste abbi om tühhine. Laul. 60, 13. 146, 3. 4.

14. Jummalaga tahhame ärrawäärda; nink temma wõttap meie wainlaist mahhasõkkuda.

Laul. 60, 14. 2. Sam. 22, 30. Laul. 18, 30.

109. Laul.

Kristus kaibap Judaliste ja Juda perrast; neide nuhtlus.

1. Dawida laul, üllemba mängimehhele antu. Jummal, mo kittus, ärra olle waik!

2. Sest nemma omma jummalawallato ja petlikko suud mo wasta lahti tennu; nemma omma mo wasta kõnnelnu kawwala felega;

3. Nink wiškamisje sõnnuga omma nemma mo umbre tulnu, nink taplewa ilmašjata mo wasta.

4. Sest et ma neid armasta, wiškawa nemma minno; ent minna palle. Matt. 5, 44. 46.

5. Nink nemma tasjawa mulle hääd kurjaga, nink mo armo wiškaga.

6. Vanne litte jummalawallato temma ülle; nink Satan saiško temma hääl kael!

7. Kui temma päle kohhut mõistetas, sis mingo temma wälja kui huffamõistetu, nink temma palwe sago pattus!

8. Temma päiwi olgo weidi, temma ammetit sago tõine!

9. Temma latse sago waisis = latsis, nink temma naine läšjas!

10. Temma latse hullfugo umbre ja kerjago, nink otško toidust kawwen ommitš paljas tettu kottušist.

11. Lija kašwu püüdja wõtko ärra fik, mes tal om; nink wõra risugo ärra temma merrewaiwa!

12. Ei keake ei pea tälle hääd teggema, ei ka ütšike temma waište-laste päle armo heitma!

13. Temma sugguwõssa sago perrast tedda ärrahuffatus, tõisen põlwen sago neide nimme ärrakistotetus!

14. Temma wannembide üllekohhus saiško Jšfanda melen, nink temma emma pat ärra sago mitte ärrakistotetus!

15. Olgo nemma allati Jšfanda een, nink Temma kaotago neide mäletust ma päält ärra!

16. Sest et temma melen eš olle, armo näita, enge ta kiusas tagga šedda häddalist ja waist, nink šedda kurblikko, tedda ärrahuffada.

17. Nink temma armast ärrawandumist, — se tulgo ka temma kätte! tal eš olle hämeelt õnnistamisest, — se jägo ka kawwette temmast!

18. Nink temma pandko ärrawandumist, ni kui omma šarki, šalga; se mingo, ni kui wesši, temma sisse-kunna sisse, nink ni kui õlli, temma luisse sisse;

19. Se olgo tälle kui šark, minkga ta henda kattap, nink kui wõ, mes ta allati wõle pannep!

20. Nida tasjap Jšfand neile, kea minno wasta omma, nink kurja mo henge wasta kõnnelwa!

21. Ent sinna, Jehowa J̄sand, olle sinna minnoga omma nimme perrast; sest sinno heldus om mo r̄omustus: p̄asta minno!

22. Sest ma olle h̄addalinne ja waine, nink mo s̄üda om h̄awatu mo s̄is̄sen.

23. Ma lähhá árra, ni kui warri, mes p̄ikkembas lähháp; ma ja árraajetus, ni kui hainaritsiko.

24. Mo p̄öhw̄e láwa nõrgas paastmis̄est; nink mo lihha kuiw̄ap árra, ni et sel ei olle raswa.

25. Nink ma pea neile teotus̄es ollema; nemma n̄aggewa minno, nink r̄appotawa omma p̄aad.

Mat. 27, 39.

26. Arwita minno, J̄sand, minno Jummal! p̄asta minno omma heldus̄e perrast!

27. Las̄se neil tutta, et se sinno k̄as̄ti om, et sinna, J̄sand, sedda ollet temmu!

28. Wandgo nemma, — ent sinna õnnista! Wandgo nemma mulle wasta, — ent tulgo nemma h̄aü s̄isse, nink so sullane sago r̄õõms̄as!

1. Kor. 4, 12.

29. Teotus̄ katko mo wihhalis̄ti, nink h̄abbi olgo, ni kui s̄arf, neide ümbre!

30. Ma tahha J̄sandat w̄aga tennada omma suga, nink hulga rahwa sean tedda kitta;

31. Sest temma saisap waise h̄aal k̄ael, nink arw̄itap tedda neist, fea temma henge huffamõistwa.

Laul. 91, 14. 15.

110. Laul.

Aristus om meie kunningas, prohwet ja üllem̄e p̄reester.

I. Dawida laul.

J̄sand om üttelmu minno J̄sandale: „J̄stu minno h̄ale k̄aele, seni kui ma panne sinno wainlais̄ti so jalgu alluts̄es.“

Mat. 22, 44.

2. Sinno wallitsus̄e zep̄trit lähhátap J̄sand Zionist: wallitse omme wainlaste sean!

3. Sinno wõimus̄e p̄aiwal saap sinno rahwas̄ sulle h̄ameelega ohw̄ritsema p̄ühhan ehten; sinno latse sawa sunnule s̄ündina, ni kui kaste hommungo-hao ajal.

Jaf. 1, 18. — 1. Jan. 2, 12. 13.

4. J̄sand om wandnu, nink temma ei kah̄itse sedda mitte: „Sinna ollet p̄reester iggawes, Melkisedeki wist perra.“

1. Mos. 14, 18. Ebr. 5, 5. 6. n. 7, 17.

5. J̄sand, fe so h̄aal k̄ael om, p̄essap kunningib omma wihha p̄aiwal mahha.

6. Temma om kohtomõistija pagganide sean, temma táudap k̄ik kolu kehhadega, temma p̄essap mahha sedda p̄aad, mes üt̄te sure ma ülle om.

7. Temma joop j̄dest tee weren, seperrast üllendap temma p̄aad.

Jan. 18, 11.

111. Laul.

J̄sanda t̄õõd k̄ittetas, ihho, henge polest.

I. Salleluja!

Ma temma J̄sandat k̄igest s̄üddamest õigide seltsin ja koggodus̄sen!

2. Sure omma J̄sanda teo; kes neid t̄ahhele pan̄nep, tunnep neist suurt r̄õmo. Laul. 104, 24. Sarc. 1, 14.

3. Suur auw ja auwustus om temma t̄õ, nink temma õigus̄ p̄üs̄ip iggaweste.

4. Temma om omme immeteggude m̄alletust s̄aadnu; helde ja armolinne om J̄sand. Luk. 22, 19.

5. Temma annap toidust neile, fea tedda pelgawa; temma mõtley iggawes omma leppingo p̄ale.

Laul. 34, 10. Laul. 37, 19.

6. Omma teggude rammo arwald temna omma rahwale, kui temna neile and pagganide perrisõs̄sa.

7. Temma k̄atte teo omma t̄õtte ja k̄õhhus; k̄ik temma k̄astmis̄e omma t̄õis̄tse;

8. Nemma omma liikmata ikkes ja iggawes, nemma omma tettu tötte ja digussega.

9. Temma lähhat ärralunnastamist omma rahwale, temma finnit iggawettes ajas omma leppingut; pühha ja peljusse wäärt om temma nimmi. Luk. 1, 49.

10. Jesanda peljus om tarkusse allustus; hä möis- tus om neil, kea se perra teggerwa; Temma kittus püs- sip iggaweste. Hiob. 28, 28.

II2. Paul.

Jummalapelglikkuide önnis põlw.

I. Halleluja!

Önnis om se, kes Jesandat pelgap, kel wäga häineel om temma käsüdest!

Laul. 128, 1.

2. Temma suggu peap wägrew ollema ma pääl; digide suggu peap önnistetu ollema. Opp. Sön. 20, 7.

3. Barra ja rikkus om temma majan, nink temma digus püsip iggaweste.

4. Digile tösses walguš pimmedušen; armolinne ja halleštaja ja dige om Jummal.

5. Önnis om se, kes kinkip ja lainap, sesimane tal- litap omme asju digussega. Opp. Sön. 19, 17.

6. Sest ta ei heljo iggawel; se dige jääp iggawettes mälletusšes.

7. Rurja kõnnet ei pelga ta mitte; kindma om ta südda, Jesanda päle loten.

8. Heljomata om ta südda; ei ta pelga midbage, seni kui ta omnist wainlaisist römo saap nätta.

9. Temma külwap nink annap waistile; temma digus jääp iggaweste; temma sarw om auruw üllendetu.

Jes. 58, 7. 8. — 2. Kor. 9, 9.

10. Jummalawallato näep sedda, nink se pahhandap temma meelt; ta karristap hambid kofko, nink kaop ärra; jummalawallatuide ihhaldaminne lähhap hukka.

II3. Paul.

Jesanda auruw kittetas; maddalile annap temma armo.

I. Halleluja!

Kitke, Jesanda sullase, kitke Jesanda nimme!

2. Jesanda nimmi olgo kittetu nüüd ja iggawes!

3. Väiwa tössengust temma allaminnemiseeni olgo Jesanda nimmi kittetu!

4. Jesand om kõrge kige pagganide ülle, temma auruw om ülle taiwaste.

5. Kes om ni, kui Jesand, meie Jummal, ke kõrge om lämmu istma?

6. Ke henda allandap kaema, mes taiwan ja ma pääl om; Laul. 138, 6. — Jes. 57, 15.

7. Ke sedda halwa põrmust üllestöstap, ke sedda waist porri sisest üllendap;

8. Et temma panney tedda istma würstide kõrwale, omma rahwa würstide kõrwale;

9. Ke sedda siggimata lassey majan ellada, ni kui ütte römolikko laste emma. Halleluja!

II4. Paul.

Jisraeli wäljawimiseest Egipti maalt.

I. Qui Jisrael Egipti maalt wäljaläts, nink Jakobi suggu wõra rahwa mant:

2. Eis saije Jüda temma pühhas rahwas, nink Jisrael temma wallitusse rahwas.

3. Merri näggi sedda ja paggesti; Jordan käänd henda taggasi; 2. Mos. 14, 21. 22. Jos. 3, 13. 16.

4. Mäe karraswa ni kui wonakesse, mäefengo ni kui more lamba.

5. Mis sul olli, merri, et sa paggestit, sinna Jordan, et sa henda taggasikäanit?

6. Teie mäe, et teie karrasite kui wonakesse, teie mäefengo, kui more lamba?

7. Wärrise, ma, Jësanda palge eest, Jakob'i Jum-
mala palge eest,

8. Ke pae muut jerves, neid figekõrwembid kirowe
wee-lättis! 2. Mos. 17, 6. — 4. Mos. 20, 11.

115. Paul.

Auwolik om Jësand, ke meid woip ja tahhap õnnistada.

I. Si mitte meile, Jësand, ei mitte meile, enge om-
male nimmele anna auwo, omma heldusse, om-
ma tõtte perrast!

2. Milles peawa paggana ütlemä: „Kunnes om
nüüd neide Jummal?“

3. Ent meie Jummal om taiwan; temma teep kif,
mes temma tahhap. Laul. 135, 6.

4. Neide wäärjummala omma hõbbe ja kuld, inni-
meeste kätte tõ. Laul. 135, 15.

5. Suud om neil, nink nemma ei kõnnele mitte; filmi
om neil, nink nemma ei näe mitte;

6. Kõrwu om neil, nink nemma ei kule mitte; nõmma
om neil, nink nemma ei tunne mitte haiso;

7. Käsfi om neil, nink nemma ei puttu mitte; jalgu
om neil, nink nemma ei kõnni mitte; nemma ei kõnnele
omma kurgoga.

8. Neide saarnatse omma ne, fea neid teggera, nink
kif, kes neide päle lootwa.

9. Jërael, loda Jësanda päle! temma om neide abbi
ja neide kilp.

10. Aroni suggu, lootke Jësanda päle! temma om
neide abbi ja neide kilp.

11. Teie, kes Jësandat pelgate, lootke Jësanda
päle! temma om neide abbi ja neide kilp.

12. Jësand mõtlex meie päle: temma õnnistap,
temma õnnistap Jëraeli suggu, temma õnnistap
Aroni suggu;

13. Temma õnnistap neid, fea Jësandat pelgawa,
weikesfi ni häste kui suri.

14. Jësand saap teile siggidust andma, teile ja teie
lastile.

15. Teie ollete õnnistetud Jësandast, ke taiwast ja
maad om lonu. 1. Mos. 26, 29.

16. Taiwas om Jësanda perralt, ent maad and
temma innimeste lastile.

17. Koolja ei fitta mitte Jësandat, ei fa ne, fea
allaläwa waiklikko paikah; Laul. 6, 6.

18. Ent meie tahhame Jësandat fitta sest ajast ikkes
iggawes! Halleluja!

116. Paul.

Palwe willitsusse ajal; tennu, kui Jësand päästap.

I. Minna rõmušta, et Jësand mo häält nink mo al-
landlikko palwet kulep;

2. Et temma omma kõrwa minno pole kånay; seper-
rast tahha ma tedda appi heikada figin ommin ello-
päiwin! Laul. 65, 3.

3. Surma keidusse saiwa mo ümbre, nink põrgo
wainu johto mulle, minna tulli hädda ja willitsusse sisse.

4. Ent ma heikfi Jësanda nimme appi: Oh Jësand,
päästa mo henge!

5. Armolinne om Jësand ja õige; nink meie Jum-
mal om hallestaja;

6. Jësand hoijap neid õigedid: minna olli häddalinne,
nink temma arwit minno. Dpp. Sõnn. 2, 7. 8.

7. Käna, mo heng, omma rahho pole! sest Jësand
teep sulle hääd.

8. Sest sinna ollet mo henge surmast ärrapästnu, mo
filmi filina-weest, mo jalga sabbamast.

9. Ma tahha ikkes Jësanda een kånwa ellawide
ma pääl.

10. Ma ussu, selle ma kõnnele. Minno waiwatas
wäga!

11. Ma ütli omman wärrisemisfen: Kif innimesse
omma wõlsja.

12. Kuis pea ma Jësandale tassuma kif temma hä-
teggemisfi, mes temma mulle näütap?

13. Sedda önnistuše karrikat tahha ma wötta, nink Jšsanda nimme appi heikada;
14. Dimme towotušši tahha ma Jšsandale tasfuda, fige temma rahwa nädden.
15. Kallis om Jšsanda melešt temma waggade surm.
16. Oh Jšsand! ma olle sinno sullane; ma olle sinno sullane, sinno näütsiko poig. Sinna ollet mo keli-
busšid wallale pästnu.
17. Sinnule tahha ma tenno = ohwrid ohwritšeda, nink Jšsanda nimme appi heikada.
18. Dimme towotušši tahha ma Jšsandale tasfuda, fige temma rahwa nädden,
19. Jšsanda foa usaijaden, sinno sisšen, Jeru-
salem! Halleluja!

II7. Paul.

Kristuše armoriiš tullep pagganile kašvus.

1. Pitke Jšsandat, kif paggana! auruštage tedda, kif rahwas!
2. Eest temma heldus wallitšep meie ülle, nink Jšsanda tötte om iggawenne. Halleluja!

Laul. 100, 5.

II8. Paul.

Tenno Kristuše helduše ja lunnastamiše eest.

1. Tennage Jšsandat! sest temma om hä, nink temma heldus püššip iggawetšes ajas. Laul. 107, 1.
2. Uttelgo nüüd Jšrael: Temma heldus püššip iggawetšes ajas!
3. Uttelgo nüüd Aroni suggu: Temma heldus püššip iggawetšes ajas!
4. Uttelgo nüüd ne, fea Jšsandat pelgawa: Temma heldus püššip iggawetšes ajas!

5. Häddan heifš ma Jšsandat appi; Jšsand kuuld minno, nink päšt minno ärra.
Laul. 61, 3. — Laul. 120, 1.
6. Jšsand om minnoga, ei ma pelga! Mis woip innimmenne mulle tetta? Laul. 56, 5. Hebr. 13, 6.
7. Jšsand om mulle abbiš; seperrast sa ma ommišt wiškajist römo nätta.
8. Parremb om Jšsanda pole hoita, kui innimesse päle lota;
9. Parremb om Jšsanda pole hoita, kui wüštide päle lota! Laul. 146, 3.
10. Kif paggana olliva mo ümbrepiirnu; Jšsanda nimmel olle ma neid ärrahuffanu!
11. Nemna olliva mo ümbrepiirnu, kül nemna olliva mo ümbrepiirnu; ent Jšsanda nimmel olle ma neid ärrahuffanu!
12. Nemna olliva mo ümbrepiirnu, ni kui mehhi-
lasše: nemna omma ärrakistotetu ni kui orjarwitša-tulli; ent Jšsanda nimmel olle ma neid ärrahuffanu!
13. Minno tōukati kangešte, et minna pibdi sabbama; ent Jšsand arwit minno.
14. Jšsand om mo tuggewus ja kittuše-laul; sest temma om mulle abbiš sanu.
15. Höiskamiše hääl ja wöimüše laul om digide maijun: „Jšsanda häkäšši saap wöimust;
16. Jšsanda häkäšši om üllendetu, Jšsanda häkäšši saap wöimust!“
17. Ei ma kül kole, enge jä ellama, nink tahha Jšsanda teffu kulutada!
18. Jšsand om minno rāngaste karristanu; ent temma es anna minno mitte surma kätte.
Laul. 94, 12. — nink 119, 71.
19. Alwage mulle diguše wārrajid: ma tahha sisše-minna, nink Jšsandat tennada!
20. Se om Jšsanda wārraja: digeda läwa šaält sisše.

21. Ma tahha sinno tennada, et sinna minno ollet kuulnu ja arwitanu!

22. „Ee kiwwi, mes koateggija omma ärraheitnu, om pä nulgakiwwis sanu. Matt. 21, 42.

23. J̄sandast om se sündinu, nink om imneasfi meie silmin.

24. Ee om se päiw, mes J̄sand om temnu: olgem wäga röömsa ja römüstagem temmast!

25. Oh J̄sand, pästa nüüd ärra! oh J̄sand, lasse fördaminna! Jan. 12, 13.

26. Önnistetu olgo se, ke tulley J̄sanda nimmet! Meie önnistame teid J̄sanda koast!

27. Jummal om J̄sand, nink temma walgustap meid. Keütke sebda ohwrit keüdüsfega finni, nink toge tebda altari sarwede mannu!“

Lut. 1, 78. 79. 3. Mos. 23, 40.

28. Sinna ollet minno Jummal, nink ma temna sinno, minno Jummal, ma üllenda sinno!

29. Tennage J̄sandat! sest temma om hä, nink temna heldus püüsip iggawetses ajas.

119. Paul.

Jummala sõnna ja jummalapelglikko ello kittetas.

1. S̄nsa omma ne, kelle te ilmlaitmata om, kea J̄sanda sädušse perra kääwa!

Laul. 1, 1. 2.

2. S̄nsa omma ne, kea temma tunnistuši piddawa, nink figest sõamest tedda otšwa,

3. Nink kea ütteke üllekohhut ei te, nink temna teije pääl kääwa!

4. Sinna ollet käsknu, omme käskmisfi sure holega piddada.

5. Oh kui mo ello olles laitmata, et ma sinno sääd-
misfi wois piddada!

6. Kui ma kae fige so käsjude päle, sis ei sa minna mitte häü sišse.

7. Ma tahha sinno waa sõamega tennada, kui ma oppi sinno õigid kohtosädušfi.

8. Sinno säädmissi tahha ma piddada! Ärra jätta minno mitte koggoniste mahha!

9. Kuis noor innimenne omma teed wois laitmata kääwa? Kui temma henda peap sinno sõnna perra. Kogg. 12, 1.

10. Ma otsti sinno figest sõamest; ärra lasse mul mitte sinno käsjudest ärraesfida!

11. Ma panne sinno sõnna tallele omma sõamette, et ma pattu ei te sinno wasta.

12. Rittetu olgo sinna, J̄sand! Öppetä minno omme säädmissi!

13. Ömme huulbega loe ma ülles kif sinno süsonna kohtosädušfi.

14. Ma römüšta sinno tunnistuste teest, ni kui surest rikkussest.

15. Ma juurdle sinno käskmisfi, nink kae sinno teije päle.

16. Mul om hämeel sinno sädušsest; ei ma unneta ärra sinno sõnna.

17. Te hääd omma sullasele, et ma ella, nink hoija sinno sõnna!

18. Arwa ülles mo silmi, et ma näe imneasju sinno sädušsest!

19. Üts wõras olle minna ma pääl; ärra panne omme käsku mo eest warjule! Laul. 39, 13.

20. Mo heng om ärrarõhhotu ihkamissest sinno sädušte perra eggal ajal.

21. Sinna tõrrelet neid uhkid, neid ärrawannotuid, kes sinno käsjudest ärraesfiwa.

22. Werita mo päält ärra teotust ja laitmiss! sest ma pea sinno tunnistuši.

23. Ka würssti istwa nink kõnnelewa hennesken mo wasta; ent so sullane juurdley sinno sädušst.

Laul. 2, 2.

24. Sinno tunnistusse omma mo rõmustaja ja mo nõurvoandja.
25. Mo heng om põrmo kullen finni: kostuta minno omma sõnna perra! Laul. 103, 14.
26. Sinnule kuluta ma omme teid, nink sinna kulet minno: oppeta minno omme säädmisfi!
27. Näüta mulle omme käskmiste teed; sis ma tahha sinno immeasju juurdleda.
28. Mo heng nõrkup ärra murrest: kinnita minno omma sõnna perra!
29. Rõwwerusse teed sada minnust ärra, nink anna mulle armust omma sädust! Laul. 139, 24.
30. Tõisidusse teed olle ma ärrawallitsenu, nink sinno kohtosädusti olle ma hennelle ettesäadnu.
31. Ma hoija sinno tunnistusfi; Jssand, ärra lasse mul mitte häü sisse sada!
32. Sinno käsude teed tahha ma jooške, kui sinna mo sõand rõmustat.
33. Oppeta minno, Jssand, omme säädmiste teed, et ma sedda hoija otsani! Laul. 143, 10.
34. Anna mulle mõistust, et ma pea sinno sädust, nink sedda hoija figest sõamest!
35. Lasse mul kárwra omme käsude jalgte pále! festsstemmast om mul hámeel.
36. Kána mo sõand omme tunnustu pole, ei mitte ahnusse pole!
37. Kána mo silmi ärra tühja kaemast! kostuta minno omma tee paál!
38. Täüda omma sõnna ommale fullasele, neile, kea sinno pelgawa!
39. Kána minnust ärra sedda teotust, mes ma pelga! fests sinno kohtosädukse omma há.
40. Näse, ma waidle sinno käskmiste perra; kostuta minno omma õiguusse lábbi!
41. Nink sinno heldus, Jssand, tulgo mulle, sinno abbi so sõnna perra;

42. Et ma woi kosta ommale pilkjale; sest ma loda sinno sõnna pále. 1. Petr. 3, 15.
43. Ei ealke ärra wõtta mo suust sedda tõtte sõnna ärra! sest sinno kohtosädukse pále loda minna. Jerem. 15, 16.
44. Nink ma tahha hoita sinno sädust allasi, ikkes ja iggaweste,
45. Nink kárwra rõõmsaste; sest ma nõwra sinno käskmisi.
46. Nink ma kõnnele sinno tunnustusfi kunningide een, ei ma hábbene mitte.
47. Nink mul om hámeel sinno käsudest, mes ma armasta;
48. Nink ma tõsta omme käsi ülles sinno käsude pole, mes ma armasta, nink juurdle sinno säädmisfi.
49. Mõtle omma fullase háas omma sõnna pále, nink pále sinna minno ollet pandnu lootna!
50. Ee om minno rõmustaminne mo willitsusen, et sinno sõnna minno kostutap. Laul. 19, 8.
51. Surelisse pilkawa minno ülliwága; siski ei tagane minna mitte sinno sädust ärra.
52. Ma mõtle sinno õige nuhtluse pále wannast ajast, Jssand, nink olle rõõmsa.
53. Tulline wihha tulley mo pále neide jummala-wallatuide perrast, kes sinno sädust mahhajatwa.
54. Sinno säädmisse omma mo kitusse = laulo mo wõra = põlwe majan.
55. Jssand! ma mõtle õse sinno nimme pále, nink hoija sinno sädust. Laul. 63, 7.
56. Ee om mo warrandus, et ma sinno käskmisi pea.
57. Ma ütse, Jssand, se om mo perrandus, et ma sinno sõnna pea.
58. Ma palle sinno palge een figest sõamest: olle mulle armolinne omma sõnna perra!
59. Ma panne omma teed tãhhele, nink kána omme jalgu sinno tunnustu pole.

60. Ma tõtta, ei ma wiwi mitte, sinno kasku piddada.

61. Jummalawallatuide selts pirap mo umbre; ent minna ei unneta mitte ärra sinno sadust.

62. Kes d ajal tõsse minna ülles, sinno tennama so dige kohtosaduste perrast. Laul. 42, 9.

63. Neide seltsimees olle minna, kea sinno pelgawa, nink sinno kaskmiski hoitwa.

64. Jesand, mailm om täüs sinno helbust: oppeta minno omne saadmiski! Laul. 33, 5.

65. Sinna, Jesand, teet haad ommale sullasele, omma sonna perra.

66. Oppeta minno haad moistust ja tundmist! sest minna ussu sinno kasku.

67. Enne kui minna allandetu olli, esiski minna; ent nuud hoija minna sinno sonna. 71. w.

68. Sinna ollet ha ja teet haad: oppeta minno omne saadmiski!

69. Surelisse aelewa wols-jutto mo wasta; ent ma pea figest soamest sinno kaskmiski.

70. Neide südda om tuim, ni kui rasw; ent mul om hameel sinno sadusfest.

71. Ha mulle, et ma olle allandetu, sest ma olle sinno saadmiski opnu. Laul. 118, 18.

72. Sinno su sadus om mulle kallimb, kui mitto tuhhat kulla- ja hobbetükki. Laul. 19, 11.

73. Sinno kae omma minno lonu ja walmistanu: anna mulle moistust, et ma sinno kasku oppi!

74. Kes sinno pelgawa, ne naggerwa minno ja romustawa; sest ma loda sinno sonna pale.

75. Ma tija, Jesand, et sinno nuhtlusse dige omma, nink et sinna minno ussutawast melest ollet allandanu.

76. Dlgo sinno helbus mo romustus, ni kui sinna ommale sullasele ollet towotanu!

77. Lasse omma helbust minno pale tulla, et ma ella! sest mul om hameel sinno sadusfest.

78. Sago surelisse happe! sest nemma tahtwa minno ilmasjata arrarikkuda; ent minna juurdle sinno kaskmiski.

79. Kaandko minno mannu taggasi ne, kea sinno pelgawa, nink sinno tunnistuski tundwa!

80. Dlgo mo südda laitnata sinno saadmiste sissen, et ma hau sisse ei sa!

81. Mo heng waidlep sinno onnistusse perra; sinno sonna pale loda minna. 1. Mos. 49, 18.

82. Mo silma waidlewa sinno sonna perra, möttel- den: Kunnas tahhat sinna minno trobstida?

83. Sest ma olle ni kui nahk suitsun; sinno saadmiski ei unneta minna mitte ärra.

84. Mittus päiwa omma weel so sullasel? Kunnas wöttat sinna kohhut moista mo perrankiusajide pale? Laul. 79, 10. Urwald. 6, 10.

85. Surelisse omma mulle hauda kaiwanu, ei sunni se sinno sadussega kokko.

86. Kik sinno kasso omma tõtte. Ilmasjata kiusawa nemma minno perra; arowita minno!

87. Pea teggewa nemma mulle otsa ma paal; ent minna ei jatta mitte sinno kaskmiski mahha.

88. Sinno helbusse perra kostuta minno, et ma hoija sinno su tunnistust!

89. Iggawetses ajas, oh Jesand, saisap sinno sonna kindmaste taiwan. Ies. 40, 8.

90. Pölwest põlweni püstip sinno toisidus. Sinna ollet maad kinnitanu, nink se saisap. Laul. 89, 12.

91. Sinno kohtosaduste perra saisap kik weel taamba painwani; sest kik om sunnule allabeitlik.

92. Kui sinno sadus es olles mo romustus olnu, sis olles minna huffalannu omman willitsussen. Laul. 94, 19.

93. Ei ma ealke unneta sinno kaskmiski; sest neide labbi kostutat sinna minno.

94. Sinno perrast olle minna: arwita minno! seft ma nõrwa sinno käskmiisfi.

95. Jummalawallato wahtwa minno, et nemma minno ärrahuffasse; ent minna panne tähhele sinno tunnistuusi.

96. Rigetärowelikkumba asja otsa olle ma nännu; ent ilmoatsata om sinno käsk. Kogg. 1, 14.

97. Kuis wäga armasta ma sinno säduust! egga-päiwa juurdle ma sebda.

98. Sinno käsk teep minno targemba, kui mo wainlase omma; seft se jääp mulle iggaweste.

Laul. 19, 8.

99. Ma olle targem, kui kif mo oppaja; seft ma juurdle sinno tunnistuusi.

100. Ma mõista ennamb kui ne wanna; seft ma pea sinno käskmiisfi.

101. Ma kela omma jalga fige kurja teeraa cest, et ma wois sinno sõnna hoita.

102. Ei ma lahku sinno kohtosäduusfi; seft sinna oppetat minno.

103. Kuis magguus om sinno sõnna mo sulaele, mag-gusamb kui messi, mo suule!

104. Sinno sõnna teep minno targas; seperrast wiika ma eggaiite karwalat teed.

105. Sinno sõnna om mo jallale kinal, nink walgus mo teeraa pääl.

Laul. 19, 9. — 2. Petr. 1, 19.

106. Ma olle wandnu, nink täüda sebda, et ma tahha hoita sinno õigid kohtosäduusfi.

107. Ma olle wäga allandetu; Jssand, kostuta minno omma sõnna perra!

108. Wõtta, Jssand, armolikkult wasta, mes ma hämelega towota, nink oppeta minno omme kohto-säduusfi!

Laul. 19, 15.

109. Mo heng om allasi mo peun; nink minna ei unneta mitte sinno säduust ärra.

110. Jummalawallato pandwa mulle kaplu; ent sinno käskmiisfi ei esfi minna ärra.

111. Sinno tunnistuuse omma mo iggawenne perris-õssa; seft ne omma mo sõame rõõm.

112. Minna kána omma sõand, sinno käskmiste perra teggema, ikkes ja iggaweste.

113. Minna wiika seggatsid mõttid, nink sinno säduust armasta minna.

Laul. 31, 7.

114. Mo warjopaiik ja mo kilp ollet sinna; ma loda sinno sõnna päle.

115. Tagganega minnuust ärra, teie tiggeda, seft ma pea omma Jummalä käsku!

116. Olle mo tuggi, omma sõnna perra, sis ma ella; ärra lasse mul mitte mo ootmisen häü sisse sada!

117. Olle mo tuggi, nink pästa minno ärra; sis ma kae allati rõmoga sinno säadmiste päle!

118. Sinna heidat kif ärra, kes sinno säadmisiist ärraesfiwa; seft ilmaajata om neide karwalus.

119. Sinna käskit ärra ma päält kif jummalawalla-tuid, kui sitta; seperrast ma armasta sinno tunnistuusi.

Laul. 37, 10.

120. Sinno hirmo perrast tulley jälletus mo lihha päle, nink ma pelga sinno õigid nihtlusfi.

121. Minna te, mes kohhus ja õigus om: ärra jätta minno mitte neide kätte, kea mulle liga teggewa!

122. Olle kae-mees omma sullase hääs, et sureliise mulle liga ei te!

123. Mo silma waidlewa sinno abbi, nink sinno õigusse sõnna perra.

81. w.

124. Te omma sullasega omma heldusse perra, nink oppeta minno omme säadmisi!

Laul. 143, 2.

125. Sinno sullane olle ma; arma mulle mõistust, et ma tunne sinno tunnistuusi!

126. Uig om, et Jssand õigust teep: sinno leppin-gut omma nemma ärrariftu.

127. Seperrast armasta minna sinno käsku ennamb kui kulda ja selgembat kulda.

128. Seperrast kitta ma kif sinno käsmissi õiges; eggaütte kawwalat teed wiha minna.

129. Jinnetaolikko omma sinno tunnistusse; seperast peap neid mo heng.

130. Kui sinno sõnna arwalikkus saap, sis se walgustap, nink teep rummalid targas. 2. Tim. 3, 15. 16.

131. Omma suud arwa ma ülles nink jannone sinno perra; sest ma waible sinno käsude perra.

132. Käna henda mo pole, nink olle mulle armo-
linne, ni kui sinna wõttat neile tetta, kea sinno nimme armastawa!

133. Rinnita mo sammu omma sõnna sissen, nink ärra laske üttele üllekohhut mo üle wallitseda!

134. Lunnasta minno neide immimeste käest, kea mulle liga teggewa, sis ma tahha so käsmissi piddada!

135. Käse omma palget paista omma sullase päle, nink oppeta minno omme saadmissi!

136. Silmapisara joostwa ni kui wee-oja, et sinno sädust ei peta. Jer. 13, 17.

137. Dige ollet sinna, Jësand, nink õige sinno kohtosäduste.

138. Sinna ollet kangebe käsnu sinno õigust ja tõttet tunnistada.

139. Mo õige wiha sõdp minno ärra, et mo wainlase sinno sõnna ärraunnetawa. Paul. 69, 10.

140. Selges selletetu om sinno sõnna, nink so sullane armastap sedda. Paul. 12, 7.

141. Ma olle halw ja ärrapõlletu; siski ei unmeta minna so käsmissi ärra.

142. Sinno õigus om iggawenne õigus, nink sinno sädust om tõtte.

143. Hädda ja willitsus om mo päle tulnu; ent mul om hämeel sinno käsudest.

144. Sinno tunnistuste õigus jääp iggaweste; anna mulle mõistust, sis ma ella!

145. Ma heika figest sõamest, fule minno, Jësand! ma tahha sinno saadmissi piddada.

146. Ma heika sinno, arwita minno, et ma wiis sinno tunnistusse piddada!

147. Enne walget tulle minna, nink tännita; sinno sõnna päle loda minna.

148. Mo silma rühkwa enne kui wahhikõrra, et ma sinno sõnna juurde.

149. Kule mo häält omma heldusse perrast; Jësand, kostuta minno omma õigusse perra!

150. Mo tiggeda perrankiusaja tulleswa mo päle, nink omma kawwen ärra sinno sädustest;

151. Ent sinna, Jësand, ollet liggi, nink kif sinno kässo omma tõtte. Paul. 145, 18.

152. Wannast tija minna, et sinno tunnistusse omma iggawes kinnitetu.

153. Rae mo willitsust, nink pästa minno temmast! sest sinno sädust ei unmeta minna ärra.

154. Selleta mo rija-asju ärra, nink lunnasta minno! kostuta minno omma sõnna läbbi! Jer. kaib. laul. 3, 58.

155. Jummalawallatuist om õnnistus kawwen; sest nemma ei holi sinno saadmissist.

156. Suur om sinno hallestus, Jësand: kostuta minno omma kohtosäduste perra!

157. Minno perrankiusajid ja wihhaliisi om paljo; ent sinno tunnistussist ei taggene minna ärra. Paul. 3, 2. 7.

158. Ma näe neid ärrapõlgjid, nink se teep mul murret, kui nemma sinno sõnna ei pea.

159. Nätsse, ma armasta sinno käsmissi: Jësand, kostuta minno omma heldusse perrast!

160. Sinno sõnna om puhhas tõisidus; nink kif sinno õigusse kässo saiswa iggawes. Jan. 17, 17.

161. Würesti kiusawa minno ilmašjata perra; ent sinno sõnna eest tunnep mo südda hirmo.

162. Ma rõmusta sinno sõnnast, ni kui se, kes paljo faki lõrwap.

163. Wõlsmist wiika ma, se om mulle hirmus; ent sinno sädust armasta minna.

164. Saitsekõrda päiwal kitta ma sinno, so õige kohtosäduste perrast.

165. Suur rahho om neil, kea sinno sädust armastawa, ei ne kummašta mitte. Kal. 6, 16.

166. Ma oda sinno õnnistust, Jõsand, nink te sinno käsude perra.

167. Mo heng hoijap sinno tunnistusfi, nink ma armasta neid wäga.

168. Ma hoija sinno käsmissi nink sinno tunnistusfi; sest kif mo tee omma sinno een. Laul. 139, 2. 3. 4.

169. Tulgo mo tännitamine sinno ette, Jõsand! anna mulle mõistust omma sõnna perra!

170. Tulgo mo puhkamine sinno ette! päästa minno omma sõnna perra!

171. Mo hule peawa kitma, kui sinna minno oppetat omme säadmisi.

172. Mo keel peap sinno sõnna kulutama; sest kif sinno kässo omma õige. Kol. 3, 16.

173. Sinno käsfi olgo mulle abbis! sest sinno käsmissi olle ma ärrawallitsenu.

174. Minna himnusta sinno õnnistust, Jõsand, nink sinno sädusfest om mul häämeel.

175. Lasse mo heng ellada, nink sinno kitta! Sinno kohtosäduse arwitago minno!

176. Minna olle õtsekui ärraesfinu ja ärrakaddonu lammas: õtse omma sullast! sest sinno käsku ei unneta minna ärra. 1. Petr. 2, 25. — Jes. 53, 6.

120. Paul.

Raibus wainlaste älle.

I. Uts laul, templi treppide pääl laulda.

Jõsanda pole heika ma omman häddan, nink temma kulep minno. Laul. 59, 15.

2. Jõsand, päästa mo henge kawwalist hulist ja petlikkust kelest! Laul. 109, 2. 3.

3. Mis woip sis petlik keel sulle anda, ehk mis sulle tetta?

4. Se om ni kui wäggera mihe terrawa nole, ni kui tullitse kaddaja hütse.

5. Oh hädda mul! ma pea kui wõras ellama Meseki-rahwa sean, ma pea ellama Kedari-rahwa telbide man! Laul. 84, 11.

6. Kawwa olle ma jo ellanu neide man, kea rahho wiikawa!

7. Minna tahha rahho; ent kui ma kõnnele, sis nemma nakkawa sõddama. Laul. 116, 10.

121. Paul.

Jummal om innimeste hoitja.

I. Uts laul, templi treppide pääl laulda.

Minna tõsta omme silmi ülles neide mäfte pole, kost mo abbi tullep. Laul. 123, 1.

2. Mo abbi tullep Jõsanda käest, ke taiwast ja maad om lonu. Laul. 124, 8.

3. Ei temma lasse so jalga kummaštada; ei temma suiiko, ke sinno hoijap. Laul. 91, 11. 12.

4. Nätse! Jõraeli hoitja ei suiiko, ei magga ka mitte.

5. Jõsand hoijap sinno, Jõsand warjap so hääd kät.

6. Ei pea päiwlik so waiwama päiwa ajal, ei ka ku õ ajal.

7. Jõsand hoijap sinno fige kurja eest, temma hoijap so henge. Laul. 54, 6.

8. Jõsand hoijap so wäljaminnemist ja so sissetullemist sest ajast ikkes iggawes.

122. Paul.

Rööm Jerusalemi õnsa põlwe perrast.

I. Sawida laul, templi treppide päääl laulda.

Minna rõmusta, kui mulle üteldas: Lääkem Jõsanda kotta!
Paul. 84, 2. 3.

2. Meie jalla saiswa so wärrajide päääl, oh Jerusalem!

3. Jerusalem, kes sa ni kauniste ollet ehhitetu, sinna ollet ni kui liin, mes häste ütte om ehhitetu:
Paul. 87, 1. 2. 3.

4. Kohhe sugguharro üllesläwa, Jõsanda sugguharro Jõraelile tunnistus'es, Jõsanda nimme tennama.

5. Eest sinna omma säetu aujárje kohtomõistmises'es, Sawida suggu aujárje.

6. Pallege Jerusalemile rahho! Olgo neile hä-põlw, kea sinno armastawa!
Jes. 66, 10. 11.

7. Rahho olgo so müride waijel, hä-põlw so suurte maiju sisen!
Jes. 52, 7.

8. Omme welliste ja sõpru perrast tahha ma sulle rahho sowida.

9. Jõsanda, meie Jummalä koa perrast tahha ma offi, mes sulle hääs tullep.

123. Paul.

Kost wagga abbi otsip ilma teotus'es wasta.

I. Uts laul, templi treppide päääl laulda.

Ma tõsta omme filmi ülles sinno pole, ke sinna taiwan istut!
Paul. 121, 1.

2. Mäts'e, õts'ekui sullaste filma kaewa omme es'andide kää päle, õts'ekui näüts'ekuide filma omme emman'dide päle: nida kaewa meie filma Jõsanda, meie Jummalä päle, seni kui temma meie päle armo heidap.
Mit. 7, 7.

3. Olle meile armolinne, Jõsand, olle meile armolinne! sest willand olleme laitmist sanu.

4. Meie heng om täüs sureliste teotus'esest, nink kõrgide põlgmis'esest.

124. Paul.

Rittus, selle et Jõsand figesurembast häddast päästap.

I. Sawida laul, templi treppide päääl laulda.

Kui Jõsand es olles meie man olnu, nida üttelgo Jõrael;

2. Kui Jõsand es olles meie man olnu, kui innimesse meie wasta saiswa:
Paul. 46, 6. 8.

3. Eis nemma ollesse meid ellawalt ärraneelnu, kui neide wiha läggüsi meie wasta;

4. Eis olles wessi meid ärraupputanu, jõggi ülle meie henge lämmu;

5. Eis ollesse ne uhke wee ülle meie henge lämmu.

6. Jõsand olgo kittetu, ke meid es anna neide hammas'te sagis!

7. Meie heng päästi ärra, ni kui lind linnopuüdjide kablast; kabbel om katski lämmu, nink meie pääsime ärra!
Jan. 8, 36.

8. Meie abbi om Jõsanda nimme sisen, ke taiwast ja maad om lonu.
Paul. 121, 2.

125. Paul.

Jõsand om usklikkuide wariopäik: jummalawallato läwa hukka.

I. Uts laul, templi treppide päääl laulda.

Kea Jõsanda päle lootwa, ne omma kui Zioni mäggi, mes ei helso, mes iggawes saisap.
Paul. 21, 8.

2. Jerusalemi ümbre omma mäe, nink Jõsand om omma rahwa ümbre sest ajast ikkes iggawes.
Paul. 34, 8.

3. Eest jummalawallato zeptri ei pea jäma õigide liistö-õssa päle, et ne õigeda omme käst wälja ei künita kõrwerus'ele.
Paul. 37, 17.

4. Jõsand, te haäd neile, kea hä omma, nink neile, kea omman sõamen õige omma! Laul. 112, 4.

5. Ent kea ärraläwa omme kõrweride teije päle, neid ajago Jõsand ärra fige kurjateggijidega! Nahho olgo Jõraeli ülle! Kal. 6, 16.

126. Laul.

Ustlikkuike kurbust mudetas wimate rõmus,

I. Uts laul, templi treppide pääl laulda.

Kui Jõsand Zionit wangipõlwest tahtse päästa, sis meie õllime kui unnenäggija. Laul. 14, 7.

2. Eis saije meie su täüs naarmist, nink meie keel täüs hõiskamist; sis üteldi pagganide sean: Suri asju om Jõsand neile tennu!

3. Suri asju om Jõsand meile tennu: sest õlleme rõõmsa!

4. Päästa meid wangipõlwest, Jõsand, ni kui wee-
oja lõuna-maal!

5. Kea silmawega külwawa, ne poimawa hõiskamisega. Jes. 61, 3.

6. Temma lähhäp, nink kannap ifken semend külwi tarwis; hõiskamisega saap temma tullesma, nink omme wihku kandma. Jes. 66, 13, 14.

127. Laul.

Jõsand om fige õnne ja õnnistusse lätte.

I. Salomoni laul, templi treppide pääl laulda.

Kui Jõsand ei ehita kōdda, sis koateggija näewa se man ilmasjata waiwa; kui Jõsand ei hoija lina, sis walwap waht ilmasjata. 1. Petr. 5, 7.

2. Se om ilmasjata, et teie warra õllestõbsete, nink kawwa õlleswan istute, nink murrega sõte omma leiba: sebbasamma annap temma õmmile sõprule maggaden.

3. Nätse, latse omma Jõsanda perriõssa, ihho suggu om armo palk. 1. Mos. 33, 5. nink 48, 9.

4. Dtskui nole wäggerwa mihhe käen, nida omma ne nore-põlwe poja.

5. Õnnis om se, kes omma noli = tuppe neidega täütnu! Ei nemma sa mitte häü sisse, kui nemma wainlastega kõnnelewa wärraja pääl.

128. Laul.

Wagga abbiellorahwa õnnis põlw.

I. Uts laul, templi treppide pääl laulda.

Õnnis om se, kes Jõsandat peljap, nink temma tee pääl käüp! Laul. 112, 1.

2. Sinna saat henda toitma omma käe tõga; õnnis õllet sinna, nink hä sülle!

3. So naine om kui suggukandja winapu so kōa müre kullen; so poja omma kui õllipu-õssa so larwa umbre.

4. Nätse, nida õnnistetas meest, kes Jõsandat peljap! 1. Mos. 32, 11.

5. Jõsand õnnistap sinno Zionist, nink sinna näet Jerusalemmi õnne fige omma elloaiga; Laul. 134, 3.

6. Nink sinna näet omme laste lasti. Nahho olgo Jõraeli ülle! Laul. 125, 5.

129. Laul.

Ristikoggodusse wõimus omme wainlaste ülle.

I. Uts laul, templi treppide pääl laulda.

Nemma omma mulle paljo kitsust tennu mo norest põlwest sani, nida üttelgo Jõrael;

2. Nemma omma mulle paljo kitsust tennu mo norest põlwest sani; ent nemma ei õlle õmmetige wõinust minno õlle sanu. Laul. 34, 20, 21.

3. Mo sõlja pääl omma kändja kändnu; omme hitstme omma nemma pikkas ajanu.

4. Jēsand om õige, nink om jummalawallatuide keūdusfid katēki kisknu.

5. Hāi sisse peawa sama nink taggasikāandma kif, kes Zionit wiškawa!

6. Nemma peawa ollema ni kui hain kattuste pāal, mes nārwetap, enne kui sedda wāljakitsutas;

Jes. 37, 27.

7. Mes pōimja kätte ei wōtta, ei ka wišhu-keutja olla pāle.

8. Nink ne, kea mōdalāwa, ei pea mitte ütlemā: „Jēsandā õnnistus olgo teie pāal! Meie õnnistame teid Jēsandā nimmel!“

130. Laul.

Ütte pattusikāandja usklikko palwe.

I. Üts laul, templi treppide pāal laulda.

Põhjatumā hādā sissest heika minna sinno pole, Jēsand!

2. Jēsand, kule mo heikamist! pandgo sinno kõrō tājhele mo puhkamisse hāalt!

3. Kui sinna, Jēsand, tahhat kif üllekohhut melen piddāda: Jēsand, kes woip sis sinno een saista?

Laul. 143, 2.

4. Ent sinno man om pattuandisandminne: peljago rahwas sinno!

Jes. 55, 7.

5. Minna oda Jēsandat, mo heng odap, nink temma sōnna pāle loda minna.

6. Mo heng odap Jēsandat suremba himmoga, kui õ-waht hommungut, kui ta hommunguni wahhi-fōrral om.

7. Loda, Jērael, Jēsandā pāle! Sest Jēsandā man om helbus, nink paljo lunnastust om temma man.

8. Nink Temma saap Jēraelt ārapāstma figest pattust.

2. Tim. 4, 18.

131. Laul.

Lawida allandlik meel wiškap uhkust.

I. Lawida laul, templi treppide pāal laulda.

Jēsand, mo meel ei paiso kõrgeš, ei olle ka mo silma uhke; ei ma nõwra neid asju, mes mulle ülli sure ja ülli kõrge omma.

2. Kui minna omme himmu es taldota, ei ka waigista, sis olles mo heng minno sissen õtsekui ārawōrutetu, ni kui ārawōrutetu lats omma emma perran.

Laul. 116, 7.

3. Loda, Jērael, Jēsandā pāle, sest ajast ifkes iggarwes!

132. Laul.

Palwe, ihho ja henge hā-pōlwe perrast: Kristusfest.

I. Üts laul, templi treppide pāal laulda.

Mōtle, Jēsand, Lawida nink fige temma willit-susse pāle,

2. Kes Jēsandale om wandnu, nink Jakobi wāggewa (Jummalale) om towotanu:

3. „Ei ma lā omma kattusse warjo alla, ei lamme ka wotele;

4. Ei ma lasse und omme filmi pāle tulla, ei ka suikmist omma silma-kolmo pāle;

5. Seni kui ma ütte paika lõwra Jēsandale, nink ellamist wāggewa Jakobi Jummalale.“

2. Sam. 7, 2.

6. Mātsē, meie kulime sedda Erwatan ollewat, meie lõsime sedda mõtsan wālja pāal.

7. Lākkem temma maja sisse, nink kummarbagem temma jalgu allutse ette!

8. Otsi, Jõsand, omma hengamisõse paika, Sinna ja sinno tuggewusõse ladik!

4. Mos. 10, 35. 36.

9. Sinno preestre ehhitago henda õigusõse sõrgiga, nink sinno waa hõiskago!

10. Omma sullase Lawida perrast, ärra sada mitte ärra omma wõijetu mihhe palget!

11. Jõsand om Lawidale tõtteste wandnu, — temma ei jätta sedda ka mitte täutmata: „So ihho suggu tahha minna so aujárje päle panda. Laul. 89, 4.

12. Kui so latse minno leppingut nink minno tunnistusõsi piddawa, mes minna neid oppeta: sis peawa ka neide poja iggawes ifma so aujárje pääl.“

13. Eest Jõsand om Zionit ärrawallitsenu, nink hennele elloasfemes ihhalbanu.

14. „Ee om minno hengamisõse paik iggawes; siin tahha minna ellada, sedda olle minna ihhalbanu.

15. Temma toidust tahha minna õnnistada, temma waistile leiba anda;

Laul. 37, 19.

16. Nink temma preestrid tahha minna õnnistusõega ehhitada, nink temma waa peawa hõiskama.

17. Säääl tahha minna Lawidale ütte sarwe üllesõada, ütte künalt walmistada omma wõijetu mehhele.

Lut. 1, 69.

18. Temma wainlaisi tahha minna häbbiga katta; ent temma pääl peap temma kroon häitsõema.“

Laul. 35, 26.

133. Laul.

Tõttelik armastus ja rahho omma wäga kalli asja.

I. Lawida laul, templi treppide pääl laulda.

Nåtse, kuis kaunis ja armas om se, kui welle üttemeilelikult tõine tõisõega ellawa:

1. Mos. 13, 8. Rom. 12, 10.

2. Nida kui kallis õlli pä pääl, mes mahhajosõep habbene sisse, Aaroni habbene sisse, mes mahhajosõep temma päälmaßõse reirwa pallistusõse sisse;

3. Nida kui Hermoni kaste, mes mahhabeidap Zioni måtke päle. Eest sinna lähhatap Jõsand õnnistusõ ja ello iggawetsões ajas.

134. Laul.

Jõsanda sullaste ammet om: Jõsandat pallelõda ja kitta.

I. Uts laul, templi treppide pääl laulda.

Nåtse, kiffe Jõsandat, kif Jõsanda sullase, kes teie õ ajal saisate Jõsanda koan!

2. Tõstke ülles omme käsõsi pühha paiga pole, nink kiffe Jõsandat!

3. Jõsand õnnistago sinno Zionist, ke taiwast ja maad om lonu.

135. Laul.

Tennoandminne Jummalõ hãteggemistõ eest.

I. Halleluja!

Kitke Jõsanda nimme; kiffe, teie Jõsanda sullase,

2. Kes teie saisate Jõsanda koan, meie Jummalõ koo usõajaden!

3. Kitke Jõsandat! sest Jõsand om hã; laulge kittust temma nimmele! sest se om armas. Laul. 118, 1.

4. Eest Jõsand om Jakobit hennele ärrawallitsõenu, Jõsraelt hennele ommandusões.

2. Mos. 19, 5.

5. Suur om Jõsand, — sedda ma tija, — suremb om meie Jõsand, kui kif jummalõ.

6. Kif, mes Jõsand tahhap, teep temma, taiwan ja ma pääl, merren ja figin sõurwiusõsin. Laul. 115, 3.

7. Temma lasõep pilwi üllestõõsõjõda ma ofast; temma sadap piõse wãlki ja wihma; temma toop tuuld wãlja omma warrandusõse paigast. Jerem. 10, 13.

8. Temma lõije mahha Egipti-maal kif, mes eddi-mãlt õlli sõundinu, inninesõest ammat tõprani.

2. Mos. 12, 29.

9. Temma teggi immetãhte ja immetõkku sinno een, Egipti-rahwas! Waraoni ja kige ta sullaste een.

10. Temma löije mahha paljo pagganid, nink häet arra wäggewid kunningid; Laul. 136, 18.

11. Sihonit, Amoritide kunningat, nink Dgit, Pasani kunningat, nink kif Kanaani kunningrifi; Laul. 136, 19.

12. Nink and neide maad perrisosfas, perrisosfas omma Jsraeli rahwale.

13. Jsand, sinno nimmi jääp iggaweste; Jsand, sinno mälletus püsfip põlwest põlweni! Laul. 120, 13.

14. Sest Jsand om kohtomõistija rahwale, nink hallestap omme sullaste päle.

15. Pagganide wäärjummala omma hõbbe ja kuld, innimeste kätte tó. Laul. 115, 4.

16. Suud om neil, nink nemma ei kõnnele mitte; filmi om neil, nink nemma ei näe mitte;

17. Kõrwu om neil, nink nemma ei kule mitte; ei olle ka hõngo neide suun.

18. Neide saarnatse omma ne, fea neid teggewa, nink kif, kes neide päle lootwa. Jes. 42, 17.

19. Jsraeli suggu, kiffe Jsandat! Aroni suggu, kiffe Jsandat!

20. Lewi suggu, kiffe Jsandat! teie, kes Jsandat peljate, kiffe Jsandat!

21. Rittetu olgo Jsand Zionist, ke ellap Jerusalemmi! Halleluja!

136. Laul.

Jsanda heldus om arwamata suur ja tenno wäärt.

1. Tennage Jsandat! sest temma om há, sest temma heldus püsfip iggawetses ajas.

2. Tennage jummalide Jummalat! sest temma heldus püsfip iggawetses ajas.

3. Tennage isandide Jsandat! sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

4. Ke ainult suri immetekku teep; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas; Laul. 72, 18.

5. Ke taiwast om tennu tarkussega; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas; 1. Mos. 1, 7. Jer. 10, 12.

6. Ke maad om wäljalootanu wee ülle; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

Laul. 104, 9. nink Jer. 5, 22.

7. Ke suri walgušsid om tennu; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas; 1. Mos. 1, 14. 16.

8. Päwlikko wallitsuskes päiwa ajal; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas; Jer. 31, 35.

9. Kuud ja tähte wallitsuskes õ ajal; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

10. Ke Egipiti = rahwa eesikuid mahhalõije; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

2. Mos. 12, 29. nink Hebr. 11, 28.

11. Nink Jsraeli rahwast neide keskelt wäljatõije; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas; 2. Mos. 12, 41.

12. Wäggewa kãega ja wäljakunitetu kãewarrega; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

13. Ke loa = merd lahbut katte jalku; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas; 2. Mos. 14, 21.

14. Nink last Jsraeli rahwast säält keskelt labbi-minna; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

15. Nink aije Waraonit ja ta sõawãkke loa = merde; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas; Laul. 106, 11.

16. Ke omma rahwast lanest labbisaat; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

17. Ke suri kunningid mahhalõije; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

18. Nink wäggewid kunningid arratap; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

19. Sihonit, Amoritide kunningat; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas; 4. Mos. 21, 21 — 24.

20. Nink Dgit, Pasani kunningat; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas; 4. Mos. 21, 33 — 35.

21. Nink and neide maad perrisosfas; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

22. Perrisosfas omma sullasele Jsraelile; sest temma heldus püsfip iggawetses ajas;

23. Ke meie allandusfen meie päle möttel; sest temma heldus pühsip iggawetses ajas; 2. Mos. 3, 7. 8.

24. Nink meid ärralunnast meie wainlaisist; sest temma heldus pühsip iggawetses ajas;

25. Ke toidust annap figele lihvale; sest temma heldus pühsip iggawetses ajas.

26. Lemage taiwa Jummalat! sest temma heldus pühsip iggawetses ajas.

137. Paul.

Wangipõlw Pabelin kulutetas prohwele wisil.

I. Pabeli jõkke weren, sääl meie istime ja istime, Zioni päle möttelden.

2. Meie pannime omme kandlid pajode otsa, mes sääl maal omma.

3. Sest sääl samman küsewa ne, kea meid wangi olliwä winu, meie käest laule, nink meie pinaja küsewa römolaule: „Laulge meile Zioni laule!“

4. Kuis meie wõisime laulda Jësanda laulo wõra-rahwa maal?

5. Kui ma sinno ärraunneta, Jerusalem, sis mo hakässi unnetago minno ärra! Jer. 51, 50.

6. Jägo mo keel mo sulae külge kinni, kui minna sinno päle ei mötle, kui minna ei lasse Jerusalem minno figesuremb rööm olla!

7. Jësand, pea melen Edomi latsti, kes Jerusalemni hukatusse päiwal ütliwa: „Tefke paljas, tefke paljas allutsest fani, mes sääl sisfen om!“

8. Pabeli tüttar, sinna ärrahäetaja! Önnis se, kes sulle sebda tassup, mes sa meile ollet tennu!

9. Önnis om se, kes sinno nori latsti kinniwõttap nink pae wasta purrus lööp!

138. Paul.

Tenno Jummalä armo ja tötte eest Jesuusen Kristuusen.

I. Dawida laul.

Minna tenna sinno figest sõamest, jummalide een tahha ma sinnule kittust laulda! Paul. 9, 2.

2. Minna tahha kummaradada sinno pühha tempeli een, nink tennada sinno nimme, sinno heldusse ja usutawusse perrast; sest surembas, kui sinno nimmi om, ollet sinna omma sõnna tennu.

3. Sel päiwal, kui ma sinno appi heiksti, sis kulit sinna minno, annit mulle julgust, nink mo hengele jõudo.

4. Sinno, Jësand, tennawa kii kunninga ma pääl, kui nemma sinno su sõnna kuulwa; Paul. 68, 32. 33.

5. Nemma laulwa Jësanda teije pääl, sest suur om Jësanda aum.

6. Sest Jësand om förge, nink panney sebda madalat tähhele, nink tunney surelist kawwest ärra. Paul. 113, 5. 6.

7. Kui ma keset willitsust kät, sis kostutat sinna minno; ülle mo wihhaliste wihha künitat sinna omma kät wälja, nink sinno hakässi arwitap minno. Jes. 26, 16.

8. Jësand arwitap mo asja otsa! Jësand, sinno heldus pühsip iggawetses ajas, ärra lasse omma kätte tööd mitte perrajada!

139. Paul.

Jësand tijap kii ärra, nink kannap fige eest hoolt.

I. Dawida laul, üllemba mängimehhele antu. Jësand, sinna kiusat minno läbbi, nink tunnet minno! Jer. 17, 10.

2. Sinna tijat mo maggamist ja mo üllestõsemist; sinna mõistat mo möttid kawwest ärra.

3. Sinna pirat ümbre mo käämist ja mo maan-ollemist, nink näet kii mo teed.

4. Kui mul ei olle veel sõnake omma keele pääl: nätse, Jēsand, sis tijat sinna sedda kif ärra.

Laul. 94, 9.

5. Sinna ollet minno een nink minno taggan, nink hoijat omma kät minno ülle.

6. Sārane tundminne om immetaolikkumb ja kõrgemb, kui et minna sedda wois ärramõista!

7. Rohhes ma pea minnema sinno Waimo eest, nink kohhes ma pea paggema sinno palge eest?

1. Mos. 3, 8. Zarf. 1, 7.

8. Kui ma üllelääs taiwate: sis sinna ollet sääl! Kui ma peas asfend otsma surma-rigin; nätse, sis sinna ollet ka sääl!

Amos. 9, 2.

9. Kui ma wõttas hao siwu, nink ellas wimatfen merre ofsan:

10. Sis saas ommete sinno käsfi minno sääl juhhatama, nink sinno hākāsfi minno kinnipiddama.

11. Nink kui ma ütles: Dimmete woip pimmedus mo katta: sis õ om walguš mo ümbre.

12. Ka pimmedus ei olle sinno een pimmedus, enge õ om kui päiwa walguš, nink pimmedus kui walguš!

Jaf. 1, 17.

13. Eest sinna ollet mo nerud walmistanu, sinna ollet minno ehhitanu mo emma ihhun.

14. Ma tenna sinno, selle et minna ni immetaolikkult olle tettü; immetaolikko omma sinno teo, nink mo heng tunnep sedda kül!

Laul. 119, 73.

15. Mo tuggewus es olle sul teedmata, kui minno fallausfen tetti nink sūrwiušfen lodi.

16. Sinno silma näijewa minno, kui minna weel walmistamata olli; nink sinno ramato siēse olliwa nemma kif kirjotetu, ne päiwa, mes olliwa jo ettetähhendetu, enne kui weel ütteke neist es olle.

17. Kuis kalli omma mulle, oh Jēsand, sinno mõtte! Kuis wāga suur om neide arw!

Laul. 92, 6.

18. Kui minna neid peas üllešarwama, sis om neid ennamb kui liiw; kui ma üllešwirgu, sis ma olle weel sinno man.

19. Oh kui sinna Jummal, wõttas jummalawalatut ärratappa! Zeie werre-piuidja tagganega minnust ärra!

20. Eest nemma kõnelewa sinno wasta kawwalašte; sinno wainlaisil ei olle asja, surustelleda.

21. Es minna peas sinno wiškajid, Jēsand, wiškama, nink sinno wastapannejid ärrapõlgma?

Laul. 101, 3.

22. Tārwelikko wiškaga wiška ma neid; ma pea neid kui wainlaisi!

23. Oh Jummal, kiusa minno läbbi nink wõtta mo šwand tutta! Kae minno, nink tunne mo mõttid ärra!

24. Nink kae, kas ma olle kurja tee pääl, nink juhata minno iggawetse tee päle!

140. Paul.

Zawida palwe sallaja ja arwalikko wainlašte wasta.

I. Zawida laul, üllemba māngimehhele antu.

2. Pāsta minno, Jēsand, kurjist innimesšif; hoija minno üllekohtutside eest,

Laul. 43, 1. nink 2. Tessal. 2, 3.

3. Kes kurja mõtlewa šbamen, nink eggapäiwa kōkkotullewa taplema!

4. Nemma teggewa omma keelt terrawas, ni kui siug; nastiko wiška om neide huulde pääl. Sela.

Laul. 5, 10.

5. Hoija minno, Jēsand, jummalawallatuide kae eest; üllekohtutside eest hoija minno, kes mo jalgu tahtwa kumnastama panda!

6. Sureliše pannewa mulle sallajalt keidusšid ja kaplu, laotawa wõrku tee-raa kõrwale nink šādwa mulle keelkaplu. Sela.

7. Ent minna ütse Jēsandale: Sinna ollet mo Jummal! kule, Jēsand, mo puhkamise häält!

8. Jehowa J̄sand om mo wägrew abbi! sinna warjat mo pääb taplusse päiwal.

9. J̄sand, ärra te mitte jummalawallatuide tahtmist, ärra lasse neide nõurwo fördaminna; muido nemma üllendawa henda! Sela.

10. Se õnnetus, mes mo wainlase minno wasta aelawa, tulgo neide omma pä päle!

11. Tullitse hütse sago neide päle puistatus; temma lasko neid tulle sisse sabbada, süggawa haudu sisse, kost nemma ei ealke ülles ei tösse!

12. Kelelandja ei pea mitte ma pääl kindmas jäma; üllekohtune ja kurri peawa taggaetus sama, seni kui nemma foggoniste omma ärraetu.

13. Sedda ma tija, J̄sand teep häbdalisse kohto- asjale nink waište õigussele otust. Laul. 9, 19.

14. Kõl sawa õigeda sinno nimme tennama, nink waa sinno palge ette jäma!

141. Paul.

Palwe abbi perrast wainlaste wasta.

1. Sawida laul.

J̄sand, ma heika sinno pole, tötta minno mannu! kule mo häält, kui ma sinno pole heika!

2. Tulgo mo palwe sinno palge ette ni kui suitsuta- misse-rohhi, mo kätte üllestõstminne ni kui õddangune sögi-õhwer!

3. J̄sand, panne wahti mo su ette, panne hoibjat mo huulde ette! Laul. 39, 2.

4. Ärra lasse mo sõand kurja pole käända, et minna es tees jummalawallato tööd kurjateggijidega, et minna es sõõs neide maggusid pallakeisi!

5. Dige lõgo minno, se om ütš armo tõ; temma kar- ristago minno, se om kui õlli mo pä pääl; minno pä ärra keeldko sedda; nink kui temma minno ka ei jätta, sis olgo mo palwe temma ülleastmiste man.

Opp. Sõn. 12, 1.

6. Neide kohtowannemba sago pae päält mahhatõu- fatus; kes mo kõnnet kuulwa, pidawa sedda armsas.

7. Õtsekui põllomaad ülleswoetas ja lahutetas, nida lahutetas ka meie luud haudun.

8. Sest sinno päle, J̄sand Jummal, kaewa mo silma; sinno päle loda minna, ärra jätta mo henge mitte kaitsemata! Laul. 123, 2.

9. Hoija minno se keidusse eest, mes nemma mulle wõrkus pandwa, nink kurjateggijide keelkaylu eest! Laul. 140, 6.

10. Jummalawallato peawa esfi wõrko jäma, seni kui minna olle mödalammu!

142. Paul.

Weel ütš Sawida palwe abbi perrast wainlaste wasta.

1. Sawida oppetusse laul; ütš palwe, kui temma koban olli. 1. Sam. 24, 4.

2. Omma hälega tännita ma J̄sanda pole; omma hälega palle ma J̄sandat allandikkult.

3. Ma tahha omma kaibust temma ette wäljawal- lada, omma hädda temmale teda anda. Laul. 62, 9.

4. Kui mo wain minno sissen om ärrandõrkunu, sis tunnet Sinna mo jälgi ärra. Se tee- raa päle, kun ma kõnni, omma nemma mulle sallajalt keidusid pandnu. Laul. 118, 7.

5. Rae häle pole nink panne tähhele: ei keake tahha minno tuffa; mul ei olle, kohhe ma peas paggema; keake ei holitse mo henge eest. Laul. 27, 10.

6. Ma tännita sinno pole, J̄sand, nink ütse: Sinna ollet mo warjopait, mo õsja ellawide maal. Laul. 91, 2.

7. Panne tähhele mo tännitamist! sest ma olle wäga häbdalinne; pästa minno mo perrankusajist! sest nemma omma wägrewamba minnuft. Laul. 7, 2.

8. Sada mo henge wangi-tornist wälja, sis ma tahha sinno nimme kitta! Digeda sawa mo umbre foggoma, kui sinna mulle ollet hääd tennu.

143. Paul.

Lawida pattustkäändmise palwe; temma otsip abbi.

I. Lawida laul.

Jesand, kule mo palwet, panne tähhele mo puhkamist! omma tõisidusse perrast kule minno, omma digusse perrast!

2. Nink ärra minne mitte kohtude omma sullasega! sest ütste ellaw ei olle õige sinno palge een.

Laul. 119, 124. Laul. 130, 3.

3. Sest wainlane kiusap mo henge perra, rõhhup mo ello mahha, pannep minno istma pinnedusse sisse ni kui neid, kea ammoge koolnu.

4. Nink mo waim nõrkup ärra mo sissen; mo südda jammatap ärra mo ihhun.

Laul. 39, 12.

5. Mul algatas meelde neid emmitsid päiwi, ma mõtle perra kif so teggemist, ma kõnnele sinno kätte tõdft.

Laul. 77, 6. Laul. 119, 52.

6. Ma laota omme käsfi laijale sinno pole; mo heng jannonep sinno perra, ni kui ütš kuiw ma.

Sela. Laul. 42, 3.

7. Kule minno pea, Jesand! mo waim nõrkup ärra; ärra hoija mitte omma palget mo eest kõrwale, muido ma sa neide saarnatseš, kea hauda lāwa.

Laul. 28, 1.

8. Lasse mul aigaste sinno heldust kuulda! sest sinno päle loda ma; anna mulle teda sedda teed, mes ma pea kāuma! sest mo heng hünnustap wāga sinno perra.

Laul. 139, 24.

9. Pāsta minno, Jesand, mo wainlaisist! sest sinno mannu tahha ma paggeda.

10. Dypeta minno teggema sinno hā mele perra! sest sinna ollet minno Jummal; sinno hā Waim saatto minno tasfasse tee päle!

Rõmi 8, 14.

II. Jesand, koštuta minno sinno nimme perrast! sada wālja mo henge hāddast, sinno digusse perrast!

Matt. 11, 28.

12. Nink sada hukka mo wainlaisi sinno heldusse perrast, nink hukka ärra kif, kes mo hengele kitsust teggewa! sest ma olle sinno sullane.

144. Paul.

Jesand om illemb abbi; rummala aelwa tūhja.

I. Lawida laul.

Rittetu olgo Jesand, mo paas, ke mo käsfi oppetap sõbdama, nink mo sõrme taplema!

2. Sam. 22, 35.

2. Temma om mo heldus ja mo finni-liin, mo kõrge warjopaik ja mo ärrapāstja; mo kilp, kelle päle ma loda, ke mo rahwast mo jalgu alla heidap!

Laul. 18, 3.

3. Jesand, mis om innimenne, et sinna tedda tunnet? nink waise innimesse lats, et sinna temmast hoolt kannat?

Laul. 8, 5.

4. Innimenne om ni kui tule-hõng; temma päiwa lāwa mõda kui warri.

Hiob. 14, 2.

5. Jesand, nõrguta omma taiwast, nink tulle mahha! puttu mākke külge, nink panne neid suitsma!

Jes. 64, 1.

6. Heida wālki, nink pilla neid lafja! lāhhāta omme noli, nink hirmuta neid!

7. Lāhhāta omma kāt illewāst! lunnasta ja pāsta minno ärra surest weest, wōra ma laste kāest!

8. Kelle su tūhja kõnnelep, nink neide hākāssi om kawwalusse hākāssi.

Laul. 36, 4.

9. Jummal, ma tahha sinnule wastset laulo laulda, kunnefeelisse Nābli-māngi pāal sinnule kittust laulda,

10. Sinnule, ke sa kunningile wõimust annat, omma sullast Lawidat ärrapāstat ärrahukkatawa mõgast.

11. Lunnasta ja pāsta minno ärra wōra ma laste kāest, kelle su tūhja kõnnelep, nink neide hākāssi om kawwalusse hākāssi,

8. w.

12. Et meie poja ollesse kui loma, kõrges kāssumu noren ean, meie tūtne ni kui nulgapida, illusaste ärratasutetu, nida kui kunninglikkun maijun.

13. Meie aida olgo täüs, nink andko kifsuggust
häär wälja; meie lamba suggenego tuhhande = nink
kümnetuhhande = wörra meie maije pääl; 119. 1. wörra

14. Meie tōpra olgo rammun; ei tapmist, ei wan-
gimōtmist, ei ütteke käibust olgo meie ulitside pääl!

15. Önnis om se rahwas, kelle käsi nida käüp!
Ent önnis se rahwas, kelle Jummal Jēsand om!

Laul. 33, 17.

145. Laul.

Kristus ja temma kunningriik om suur.

I. Sawida kittusje laul.

Sinno tahha ma üllendada, mo Jummal, oh kun-
ningas, nink sinno nimne kitta ikkes ja iggaweste!

Laul. 69, 31.

2. Eggapäiwa tahha ma sinno auruwustada, nink
sinno nimne kitta ikkes ja iggaweste.

3. Suur om Jēsand, nink wāga kittusje wāart,
nink āraarwamata om temma surus.

4. Üts põlwe = rahwas kitko tōisele sinno tekku, nink
kulutago sinno suurt wäfte. Laul. 118, 15.

5. Ma tahha kōnnelba sinno auruwustusfest ja sinno
surest auruwust, nink sinno imneasjust.

6. Nemma peawa juttustama sinno wāggewist teust,
mes peljusje wāart omma, nink sinno surust tahha ma
kulutada.

7. Sinno sure helbusje kittusfest peawa nemma
kōnnelema allasi, nink sinno digusfest rōömsaste laulma.

8. Armolinne ja hallestaja om Jēsand, pikkamelelinne
ja surest helbusfest. Laul. 103, 8.

9. Helbe om Jēsand kife wasta, nink temma halles-
tus käüp kife temma teggude ülle. 1. Tim. 2, 4.

10. Sinno, Jēsand, tennawa kif sinno teo, nink
sinno waa kitwa sinno; 1. Tim. 2, 4.

II. Sinno kunningrigi auruwustusfest kōnnelewa
nemma, nink sinno wāest juttustawa nemma:

12. Et nemma teda andwa innimesje lastile sinno
suurt wäfte, nink sinno kunningrigi suurt auruwustust.

13. Sinno kunningriik om üts iggawenne kunningriik,
nink sinno wallitus püsiw põlwest põlweni. Jan. 2, 44.

14. Jēsand toetap kif, kes omma sabbaman, nink
tōstap ülles kif, kes omma mahhalōdu. Laul. 146, 8.

15. Kife silma ootwa sinno, nink sinna annat neile
neide söki ommal ajal. Laul. 104, 27. nink Laul. 136, 25.

16. Sinna auruwust omma kät ülles, nink täüdat kif, mes
ellap, hänelega. Laul. 104, 28.

17. Jēsand om õige kife omme teije pääl, nink armo-
linne figin ommin tegguden. 5. Mos. 32, 4.

18. Jēsand om liggi figile, kes tedda appi heikawa,
figile, kes tedda tōtten appi heikawa. Matt. 7, 7. 8.

19. Temma teep neide mele perrast, fea tedda pel-
gawa, nink kulep neide tännitamist, nink arwitap
neid. Jan. 16, 22. 23.

20. Jēsand hoijap kif, kes tedda armastawa, nink
kif jummalawallatuid huffap temma āra.

21. Jēsanda kittust peap mo su kōnnelema; nink kif
lihha kitko temma pühha nimme ikkes ja iggaweste!

146. Laul.

Jēsandat peame kitma nink temma päle ütfinda lootma.

I. Halleluja!

Kitta, mo heng, Jēsandat!

2. Nemma tahha Jēsandat kitta, ni kawwa kui ma
ella, kittust laulda omma Jummalale, ni kawwa kui
ma allale olle.

3. Urge lootke mitte wūrste päle, ei ka innimesje
laste päle, kelle käest ei olle abbi lota! Jer. 17, 5.

4. Rui innimesje waim wājalāhāp, sis saap temma
millas: selsamamal päiwal lawa temma kõrge mõtte
hukka.

Laul. 118, 8. 9. Jer. 17, 5.

5. Önnis om se, kelle abbi Jakobi Jummal om, kes lodap Jssanda, omma Jummalala päle! Laul. 40, 5.

6. Ke taiwast ja maad, merd ja kif, mes saäl sissen, om tennu; kelle töisidus jääp iggarweste;

7. Ke digust sadap neile, kelle liga tettas; ke leiba annap näljatsile. Jssand päästap wange wallale.

8. Jssand teep söggebide filmi lahti. Jssand töstap ülles neid, kea omma mahhalödu. Jssand armastap digid.

9. Jssand hoijap wörid; waisid-latsi ja lāske-naisi peap temma ülles; ent jummalawallatuide teed rikkup temma ärra. Laul. 68, 6.

10. Jssand om kuningas iggarwes, sinno Jummal, oh Zion, põlwest põlweni. Halleluja!

147. Laul.

Mannitsus Jummalala kittusēs Kristusēs.

I. Halleluja! sest se om hä, meie Jummalale kittust laulda, sest armas ja kallis om kittusē laul.

Laul. 92, 2.

2. Jssand ehhitap Jerusalemmi; Jssraeli ärrapil-latuid koggup temma kofko.

3. Temma süttitap neid, kea sõamen hawatu omma, nink wöttap ärra neide wallu. Jes. 61, 1.

4. Temma loep ülles tähte arwo, nink nimmetap neid kif nimme perra.

5. Suur om meie Jummal ja figewäggevämme, temma mõistus om ärraarvamata. Laul. 145, 3.

6. Jssand üllendap häddalissi, nink allandap jum-malawallatuid maani.

7. Laulge förda-möda Jssandale tennoga, kiffe meie Jummalat kandle-mängiga!

8. Ke taiwast kattap pilwiga, ke ma pääl wihma annap, ke rohko lassēp kaswada mälke pääl;

9. Ke toidust annap tõprile, norile kaarnile, kes tedda appi heikawa.

10. Temmal ei olle römo hobbese jörwust, ei ka melehääd innimeste jallust.

11. Jssandal om melehä neist, kea tedda pelgawa, kea temna helbusē päle lootwa.

12. Nurušta, Jerusalem, Jssandat! kitta omma Jummalat, Zion!

13. Sest temna peap sinno wärrajid riwin, nink önnistap neid latsi sinno üsjan;

14. Temma annap rahho so pirile, nink södap sinno figekallimba nissoga.

15. Temma lähätap omma käsō ma päle, nop-peste jōsep temna sõnna.

16. Temma annap lumme, kui willa, temma kül-wap halla, kui tuhka;

17. Temma pillap omma ead tükki-kaupa mahha; kes woip temna külma een saista?

18. Temma lähätap omma sõnna, nink lassēp neid sullada; temna lassēp omma tuuld puhhuda, sis jōsep wessi. — ps. 1. 3. 2.

19. Temma and Jakobile omma sõnna teda, nink Jssraelile omme saadmissi ja kohtosädussi. 5. Mos. 29, 29.

20. Nida es te temna ütteleke pagganale, nemma ei tunne ka mitte temna kohtosädussi. Halleluja! Rom. 3, 2.

148. Laul.

Kif lome käsōs Jummalat ja Kristust kitta.

I. Halleluja!

Kitke Jssandat teie, kes taiwan ollete, kitke tedda ülleswan förgen!

2. Kitke tedda, kif temna engli; kitke tedda, kif temna sõawäe!

3. Kitke tedda, päiwlik ja ku; kitke tedda, kif wallusa tähhe!

4. Kitke tedda, taiwaste taiwa, nink teie, wee-pilwe, kes förgen taiwa al ollete!

Laul. 104, 3.

5. Nemma peawa Jēfanda nimme kitma; sest temma kāsft, nink nemma olliva lobu; Laul. 33, 9. Jes. 34, 16.

6. Nink temma pand neib saisma ikkes ja iggawešte; saadmīsi and temma, nink keafe ei lähā neide ūlle.

7. Ritke Jēfandat teie, kes ma pāāl ollete, wallas-kalla ja kit sūwuiusse!

8. Tulli ja rahhe, lummi ja undse, sa tulispā, kes temma sōma perra teep!

9. Māe ja kit māe-kengo, suggukandja-pu ja kit teebri-pu!

10. Mōtsalisse nink kit tōpra, romaja nink lendaja!

11. Runninga ma pāāl ja kit rahwas, wūrsti ja kit mailma kohtomōistja!

12. Nore mehhe ja neissi, wamma ja nore!

13. Ritke Jēfanda nimme! Sest temma nimmi om ūstinda fōrge; temma auwustus om ma ja taiwa ūlle.

14. Nink temma sāep ūlles ūtte sarwe ommale rahwale, ūtte kittust figile waggule, Jēraeli latšile, selle rahwale, mes temmal liggi om. Halleluja!

Lut. 1, 69. — Lut. 2, 32.

149. Laul.

Kristus ja temma ristifoggodus saap wōimust,

I. Halleluja!

Laulge Jēfandale wastset laulo, nink temma kittust waggade foggodusen!

2. Jērael rōmūstago ommast lojast, nink Zioni latse rōmūstellego omma kunninga perrast!

3. Ritko nemma temma nimme fōrda-mōda, laulgo nemma temmale kittust trummi ja kandlega!

4. Sest Jēfandal om hāmeel ommast rahwast, temma ehhitap hābdališsi õnnistusfega. Laul. 147, 11.

5. Waa peawa rōmūstellema auwustusēn, nink hōiskama omme wote pāāl.

6. Jummalā kittus olgo neide suun, nink kätte ter- raga mōōf neide kāen,

7. Et nemma woirwa pagganile kättemasša, nink rahwast karristada,

8. Et nemma neide kunningid ahhilibega finnikeütwa, nink neide ūllembid jalgrauduga,

9. Et nemma neile teggewa kirjotetu sādusse perra. Sārane auwustus saap figile, kes temma melest armisa omma. Halleluja! Nivwald. 20, 4.

150. Laul.

Ristifoggodusē järg wastse sādusse wiimsil päiwil.

I. Halleluja!

Ritke Jēfandat temma pūhhan paigan, fitke tedda temma auwolifko taiwa-laotussen!

2. Ritke tedda temma wāggewide teggude perrast, fitke tedda temma suren auwustusēn!

3. Ritke tedda pašsuna puštmissfega, fitke tedda Nabl-māngi ja kandlega!

4. Ritke tedda trummiga ja fōrda-mōda, fitke tedda keeltega-māngide pāāl ja pilliga!

5. Ritke tedda helleda Siltfeli-māngidega, fitke tedda Siltfeli-māngidega, mes kauniste kummisawa!

6. Rit, kel hōngo om, fitko Jēfandat! Halleluja! Nivwald, 5, 13.

Trüffi-tähte esfitusfe ninf neide parrandamime.

Lehhe kulg. Ribda. Dm trüffitu. Tullep luggeba.

15	33	wörsket	wörsket
7	10	nörfunu	nörfunu
—	11	wörrisewa	wörrisewa
20	6	wainlaisipalko	wainlaisi palko
22	22	mbtleme	mötleme
42	33	nälga	nälja
47	23	pallotusfeja	pallotusfe-ja
67	23	innimeste	innimesse
86	9	innetekku	innetekku
94	33	föije	föije
96	12	löije	löije
—	22	löije	löije
157	28	taggene	taggane

Mönne tähhekesse omma siin ja sääl weel parrandamata
jānu; eggauts, kes tähhelepannemisega loep, löwwap neid
peake.